

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 12]

விநியோகம் செய்யப்பட்டதா என்பதற்கும் இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த 3 மாத காலத்தில் கிடைத்த சீனி என்ன ஆனது? அது இன்றைக்கும் நமக்குத் தெரியாத ஒன்றாக இருக்கிறது.

ஆகவே தான் நாங்கள் கொடுத்த குற்றச்சாட்டில் நம்பர் 31— இம்மாதிரி 1 கோடி பெருமான சீனி ஸ்டாக் பற்றியது ஒன்றாகும். அதற்குப் பதில் “அந்தச் சீனியை விநியோகிப்பதற்கு நாங்கள் சில ஹோல்சேல் வியாபாரிகளை எதிர்பார்த்தோம். அந்த நேரத்தில் சாதாரணமாக லெவி சர்க்கரை விலை 2 ரூபாய் என்றால் அந்த 2 ரூபாய்க்கே வெளிமார்க்கெட்டில் சர்க்கரை நிறையக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால், யாரும் நம்மிடம் இருந்த சர்க்கரையை லிப்ட் பண்ண முன்வரவில்லை. இரண்டு பேர்கள் தான் முன்வந்தார்கள். அவர்கள் மூலமாக லிப்ட் பண்ணினோம்” என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் யார் யாரைக் கேட்டார்கள், எந்த இரண்டு பேர்கள் லிப்ட் பண்ண முன்வந்தார்கள் என்கிற விவரம் எதுவும் சட்டமன்றத்திற்குத் தெரியாது. எல்லோரும் முன்வரவில்லை என்றால் அப்படி முன்வந்த இந்த இரண்டு பேர்கள் யார்? இவர்கள் மட்டும் முன்வரக்காரணம் என்ன? பாரி அண்டு கம்பெனி முன்வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதன் மானேஜிங் டைரக்டர் எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் ராஜினாமாச் செய்திருக்கிறார்கள். பாரி அண்டு கம்பெனி முன்வராமல் இருக்கிற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டதா? அதன் காரணத்தினால்தான் இவர் ராஜினாமாச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதா? இந்தக் கேள்விகள் எல்லாம் மக்கள் மத்தியில் இருக்கின்றன. (மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் எழுந்திருந்தார்.)

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, let me continue my speech. I will come to it in greater detail later. I am now developing the point on the distribution

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் கொடுக்கிற விளக்கம் அவர்களது விவாதத்திற்கு கூட உதவியாக இருக்கும். தங்கமணி அவர்கள் 1972 என்று சொன்னார்கள். அது 1972-ம் ஆண்டு அல்ல. 1970-ம் ஆண்டு 13-ம் தேதி பிப்ரவரி பாரி அண்டு கம்பெனியும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கவே இல்லை என்கிற விவரமும் சரியல்ல. பைலே இருக்கிறது. எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் எப்போது ராஜினாமாச் செய்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்பே செய்துவிட்டார்கள். இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அமைச்சர் 1970-ம் ஆண்டைச் சொல்கிறார். நான் குறிப்பிட்டது 1972-ம் ஆண்டைப்பற்றித்தான் 1972-இல் ஸ்டாக் லிப்ட் பண்ணின முறையைப்பற்றித்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எச். வி. ஆர். ஜயங்கார் 1971 ஜூலைமீல் ராஜீநாமாச் செய்தார்கள். ராஜீநாமாப் பண்ணின பிறகு 1972-ல் இன்னொரு முறை ராஜீநாமாப் பண்ணினார்களா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் உங்களது சீனி சப்ளை முறையைப்பற்றி திட்டவட்டமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அந்த விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசு சரியாக நடக்க வில்லை. சிலர் அதனால் பயன் அடைந்தார்கள். அது பாரி கம்பெனியா, ஏ.பி.டி. மகாலிங்கமா என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற பதிலிலேயே 1 கோடி ரூபாய் பெருமான ஸ்டாக் இருந்தது, யாரும் லிப்ட் பண்ண முன்வரவில்லை இரண்டு பேர்கள் வந்தார்கள் அவர்கள் மூலம் லிப்ட் பண்ணினோம் என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். யார் யார் மனுச் செய்தார்கள், நீங்கள் யார் யாருக்குக் கொடுக்கவில்லை என்கிற விவரத்திற்குள் போக நான் விரும்பவில்லை. உங்களது விநியோக முறையில் ஊழல் இருந்தது. மக்களுக்கும் சீனி கிடைக்கவில்லை. சீனியும் அதிகமான விலைக்கு ஏறிற்று.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேசிக்கொண்டே போவது பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. எப்போது ஷுகர் கண்டிரோலை நீக்கினார்கள், மீண்டும் எப்போது வந்தது? ஏன் எடுத்தார்கள், ஏன் கொண்டுவந்தார்கள் என்பது எல்லாம் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்க வேண்டியது. நாங்கள் என்ன தவறான முறையில் நடந்து கொண்டோம் என்று சொல்லவேண்டும்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தமிழ்நாட்டில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத முறைகேடான முறையில் 1 கோடி ஸ்டாக் இருந்தது, வெளி மார்க்கெட்டில் 2 ரூபாய்க்குத் தாராளமாகக் கிடைத்த காரணத்தினால் இந்த ஸ்டாக்கை லிப்ட் பண்ண யாரும் வரவில்லை, இரண்டு பேர்கள் தான் முன்வந்தார்கள், அவர்கள் மூலம் லிப்ட் பண்ணினோம் என்று நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இரண்டு ரூபாய்க்கு சர்க்கரை வெளிமார்க்கெட்டில் வாங்குவாரற்று

[திரு. கே. டி. கே. தங்கணி] [1973 பிப்ரவரி 12]

எப்போது இருந்தது? நான் சொல்ல வந்த விஷயமே 20 சதவிகிதம் லெவி செய்துவிட்டு 80 சதவிகிதம் வெளியில் விட்டபோது எந்த மாதிரியான ஊழல் ஏற்பட்டதோ அதுபோலத்தான் 30, 70 என்கிற போதும் உருவாகப்போகிறது என்பதை வற்புறுத்தத்தானே தவிர வேறு இல்லை. மேற்கொண்டு விவரங்கள் வேண்டுமானால் நான் அமைச்சரிடத்தில் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். அது பற்றி நான் இப்போது மேலும் பேசி என் நேரத்தை குறைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

இரண்டாவது, இந்த அரசு எதை எடுத்தாலும் தேசியமாக்கப் போகிறோம் தேசியமாக்கப்போகிறோம் என்கிறார்கள். தேசியமாக்குவது புரட்சிகரமான விஷயமாக வைக்கிறார்களே, தேசியமாக்கினவுடன் சோஷலிசம் வந்துவிடுகிறதா? அப்படி நாங்கள் சொல்லவில்லை. இவர்களும் நினைப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் சட்டத்தில் முக்கியமான தொழில் தனிப்பட்ட சிலர் கையில் குவிந்து விடாதிருக்க பரவலாக்கப்படவேண்டுமென்ற டைரெக்டிவ் இருக்கிறது. அதன் காரணத்தினால் பீடித் தொழிலை தேசியமாக்கி விடுவதனால், பஸ்களை எல்லாம் தேசியமாக்கி விடுவதனால், நாங்கள் தேசியமாக்கி விட்டோம் என்று சொல்வதனால் தேசியமாக்குவதற்கும், சோஷலிசத்திற்கும் உள்ள முரண்பாடு நன்றாகத் தெரியும்.

சர்க்கரை ஆலைகளை தேசியமாக்கக்கூடாதா? ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லலாம். பஸ்களை தேசியமாக்குவதற்குக்கூடத்தான் உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் கன்கரன்ஸ் பெற்றேதான் ஆர்டினன்ஸ் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். கேரளாவில் பெரிய பெரிய தேயிலைத் தோட்டங்களை தேசியமாக்க மத்திய அரசின் அனுமதி கேட்டார்கள். அனுமதி கொடுக்கவில்லை. இங்கே சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை தேசியமாக்க நீங்கள் மத்திய சர்க்காரை அனுமதியாவது கேட்டீர்களா? இங்குள்ள ஏகபோக முதலாளித்துவத்தை அரசு விரும்புகிறதா? பாரி கம்பெனி ஏகபோக முதலாளி இல்லையா? கொத்தாரி இல்லையா? ஆரூரான் பெரிய முதலாளி இல்லையா? சக்தி ஷுகர் இல்லையா? மதுரையில் கருமுத்து தியாகராசச் செட்டியாருக்குச் சொந்தமானது இல்லையா? இவர்களிடம் ஏகபோகமாக இருக்கும் சர்க்கரை மில்களை தேசியமாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆலோசனையாவது செய்யப்பட்டது உண்டா?

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்றைக்காவது மத்திய அரசை கேட்டதுண்டா? என்றைக்காவது மத்திய அரசுக்கு ஒரு மசோதாவைக் கொடுத்து, நாங்கள் இப்பொழுது சர்க்கரை ஆலைகளை தேசியமயமாக்கப் போகிறோம், எங்களுடைய மாநிலத்திலே மட்டும் 25,000 டன் மாதம் ஒன்றுக்கு உற்பத்தியாகிறது, அப்படி உற்பத்தியாகக் கூடிய மிகச் சிறந்த பண்டத்தை, நாங்களே, சர்க்காரே கண்ட்ரோல் செய்து யாருக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டுமோ, மற்ற மாநிலங்களுக்கென்றிருந்தாலும் சரி, எங்களுடைய மாநிலத்திற்கே வேண்டுமென்றாலும் சரி, நாங்களே வைத்துக் கொள்ளப்போகிறோம் என்று செய்ய இது வரையிலே இந்த சர்க்கார் தயாராக இருந்ததா என்றால், இல்லை.

அடுத்து, பஞ்சாலையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். கைத்தறி தொழிலாளர் பிரச்சினை வந்து மோதுகிறது. ஏன் நூல் விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க மறுக்கிறீர்கள் என்று ஆர்பாட்டம் நடத்துகிறார்கள். சேலம் போன்ற இடங்களிலே தாக்குதல்கள் நடக்கின்றன. பஞ்சாலைத் தொழிலிலே சில பெரிய பஞ்சாலைகளையாவது எடுத்துக் கொள்ளலாமே. பெரிய புள்ளிகள் வைத்திருக்கிற பஞ்சாலைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசு நினைத்ததுண்டா? என்றைக்காவது மத்திய அரசைக் கேட்டதுண்டா? என்றைக்காவது ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து அதை மத்திய அரசினர் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னால், நாங்களும் அவர்களோடு சேர்ந்து மத்திய அரசு இதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கைகொடுத்து நாங்கள் வேலை செய்யத் தயார். அதற்கு இன்றைக்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை.

ஆனால், இப்பொழுது பஸ்ஸை எடுக்கப்போகிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். டி.வி.எஸ்.-ஐ எடுத்துக்கொண்டோம், ஏ.பி.டி.-ஐ எடுத்துக்கொண்டோம், நீங்கள் மறக்கலாமா என்று கேட்பார்கள். ஐம்பது பஸ்ஸை வைத்திருப்பதை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். ஆரம்பத்திலே நாங்கள் சொன்னதைப் போல, பஸ்களை எண்ணிக்கையைப் பார்த்து எடுப்பதை விட, அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் கேட்டதற்குப் பிறகு பல முதலாளிகளுக்கு பஸ்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏ.பி.டி. சர்வீசிலே லாரியை எடுங்கள், டி.வி.எஸ். சர்வீசிலே இருக்கிற லாரியை எடுங்கள். அவர்கள் கேட்கிற நஷ்டஈட்டைக் குறைத்துத் தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லுங்கள். அரசியல் சட்ட 25-வது திருத்தத்தை வைத்துக்கொண்டு, நஷ்டஈட்டை எந்த அளவுக்குக்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 12]

குறைக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்துக்கொடுக்கலாம். அதில் நாங்களும் சேர்ந்து நிற்கத் தயார். அதற்குப் பதிலாக ஒரு பஸ், இரண்டு பஸ் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வோம், அதைப்பற்றி 6 மாதத்திற்கு முன்னாலே சொல்வோம், பிறகு பொங்கலுக்கு பரிசு, முதலில் குறைவாக பஸ்கள் ஓடுகிற மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம், பின்னாலே எந்த மாவட்டத்தை எடுப்பது என்று முடிவு செய்வோம் என்றால் அதிலே பலவிதமான நிர்ப்பந்தங்கள் அரசுக்கு வரும். பலவிதமான நிர்ப்பந்தம் உறுப்பினர்களுக்கு வரும். அரசு தேசியமயத்தில் வைத்திருக்கின்ற முறை, லஞ்சம், ஊழலின் உறைவிடங்கள் இருக்கின்றனவே, அந்த உறைவிடங்கள் இன்னும் அதிகமாக ஆகக்கூடிய முறையிலே தான் இந்த தேசியமயப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தாற்போல், நில சிர்திருத்தம் சம்பந்தமாக எந்த பேச்சு வார்த்தையும் கிடையாது. மணலி அவர்கள் மிக விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். நல்ல பாம்பை பாதியிலே அடித்துவிட்டு பாதியை வைத்தால், பின்னால் அது பெரிய ஆபத்தாக முடியும். அதைப்போல் தான் இதுவும். எதெற்காக நிலச்சீர்திருத்தம்? நிலப்பிரபுக்களை நமக்குப் பிடிக்கவில்லையா? தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே உற்பத்தி சாதனமாக இருக்கக் கூடிய பல பண்டங்களிலே நிலம் ஒன்று. நிலம் இன்றைக்கு விரிவாகக் கிடக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் நிலத்தை பண்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அப்படிப் பட்ட நிலங்கள் இன்றைக்கு இருக்கிற நில உறவுகள் காரணமாக அந்த நிலத்திலே பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகளுக்கும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை, மக்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்பதால் தான் நிலச் சீர்திருத்தமே தவிர, ஏதோ அதிக நிலம் படைத்த சிலர் பேரிலோ, மிராசதார்கள் பேரிலோ நமக்கு வெறுப்பு என்பது கிடையாது. இந்த உற்பத்தி சாதனத்தை முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கு இடையூறுக இருக்கிற உறவுகள் உடைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இடையூறுக இருக்கிற உறவுகள்தான் நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகள் என்று கூறுகிறேன்.

இவைகளைப் பற்றி அரசு ஒட்டு மொத்தமாக சிந்தித்தது உண்டா? ஏதோ இதிலே விதிவிலக்கை எடுத்து விட்டோம், அதிலே விதிவிலக்கை எடுத்துவிட்டோம் என்று சாதனைப் பட்டியலிலே வேண்டுமானால் சேர்த்துக்கொள்ளலாமே தவிர, நல்ல முறையில் பார்க்கும் கண்ணோட்டம் இந்த அரசுக்கு இல்லையென்று குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடுத்து, அர்பன் சிலிங். அர்பன் சிலிங் பற்றி என்ன கருத்து? நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம். மடம், மதங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக் கூடிய நிலங்களை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பது. அரசு எப்பொழுதாவது மத்திய அரசுக்கு அதைப்பற்றி சொல்லியதுண்டா? நம்முடைய சர்க்கார் சார்பில், டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் கோயில் நிலங்களை எடுப்பதற்கு திட்டம் இல்லை என்று சொன்னதாக பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. இல்லை யென்றால் மறுக்கட்டும். கேரளாவிலே எடுத்திருக்கிறார்கள், ஓரிசாவிலே எடுத்திருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொள்ள வில்லை. நான்தான் கலந்து கொண்டேன். அதுபற்றிய குழுக் கூட்டத்திலே, அது விவாதத்திற்கு வந்தபொழுது, நாட்டிலே இருக்கிற மடம், மதங்கள் வைத்திருக்கிற நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் அப்படியென்றால், கிருத்துவர்கள், முகமதியர்கள் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் சேர்த்து எடுக்கவேண்டுமே, அது இன்டர்நேஷனல் பிராபிளமாக ஆகிவிட்டாலும் ஆகிவிடும், எனவே அதைப்பற்றி இப்பொழுது பேச முடியாது, என்று கோயில் சம்பந்தமான நிலங்கள் பற்றி அப்பொழுதும் இப்பொழுதும் அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு பக்ருதின் அலி அவர்கள் தான் அந்த யோசனையைச் சொன்னார்கள். நண்பர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட அப்பொழுது இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அது விடப்பட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அந்த இடத்திலே போய் தமிழ் நாட்டின் குரலாக இந்த ரிலிஜியஸ் நிலங்களை எடுப்போம் என்று சொல்வதற்கு உங்களால் முடியவில்லை. அதை இங்கு எந்த அளவுக்குச் செய்தாலும், கேரளத்தில் செய்திருக்கிறார்கள். ஓரிசாவில் செய்திருக்கிறார்கள். மைசூரிலே செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு செய்வதற்கு நோக்கமே கிடையாது என்பதுதான் என்னுடைய பாயின்ட். மைசூரிலே.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அங்கு செய்யப்போகிறார்கள், மைசூரிலே செய்யப்போகிறார்கள், கேரளத்திலே செய்துவிட்டார்கள்,

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 பிப்ரவரி 12]

ஓரிசாவில் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அவர்களுடைய விவாதத்திற்குத் துணையாக இருக்கும், எங்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான்கு மணி நேரம் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி பேச எனக்கு உதவியாக இருக்கும். என்ன செய்தார்கள் என்று நான் சொல்ல.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு சின்ன விளக்கம் நான் தங்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு இதுவரையில் எவ்வளவு நிலத்தை உபரி நிலம் என்று எடுத்து நிலம் அற்ற ஏழைகளுக்கு கேரளத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு சென்ட்டாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று தெரியவேண்டும். கேரளத்தோடு மைசூரில் எடுத்துவிடப்போகிறார்கள் என்று சொன்னால், விவரமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கேரளாவிலே செய்யவில்லை, ஓரிசாவிலே செய்யவில்லை, மைசூரிலே செய்யவில்லை, தமிழ் நாட்டில் ரொம்பச் சாதனையாகச் செய்துவிட்டார்கள்; திருப்திதானே. நான் கேட்கிறேன், இன்றைக்கு மடத்திற்கு சொந்தமான நிலங்களையும் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் ஒரு வாரத்திற்குள் எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா? மற்றவர்கள் பற்றி இருக்கட்டும். கேரளத்திலே என்ன நடந்தது என்று நீங்களே விசாரித்து கொள்ளுங்கள்.

இதே மேடையிலே ஜவஹர்லால் நேரு “டெமகாக்”, அம்மையார் “டெமகாக்” என்று பேசக்கூடிய நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஜவஹர்லால் நேருவையும் குறைத்தும் பேசலாம், அவமானமாகவும் பேசலாம். அவருடைய மகளைப்பற்றியெல்லாம் பேசலாம். இன்றைக்கு நான் சொல்வதெல்லாம் மற்ற மாநிலத்திலே நடந்ததைக் கூட நீங்கள் செய்யவில்லை.....

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற நாங்கள் இந்தியப் பிரதமரையும் அவருடைய தந்தையாரையும் அவமானப்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

படுத்துகின்ற விதத்தில் பேசினோம் என்கின்ற பலமான குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய நடவடிக்கை மீதும், ஆட்சித் திறமை மீதும், தியாகத்தின்மீதும் எப்போதுமே பற்றுதல் வைத்திருக்கிறோம். போற்றி வந்திருக்கிறோம். அதைவிட பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய சேவையின்மீது பக்தி உண்டு, போற்றுதல் உண்டு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சொல்லாத ஒன்றை திருப்பிச் சொல்வது அழகல்ல என்று தங்கள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: The hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani is obviously referring to the speech made by me the other day. I submit that Demagogue is not a bad word even according to the dictionary. Demagogue according to dictionary is a political leader advocating democracy and that has been used with reference to the Great Demosthenes. He is also referred to as Demagogue. Only in that point of view I had used the word and if it is construed otherwise than I amend myself. I have the greatest respect for Pandit Jawharlal Nehru, who has been the respected leader of his great country and who had been a great democrat I have also got equally high respect for Indra Gandhi. So, for both these personalities I have the greatest respect. If it were to be construed otherwise by leaders like Thiru K. T. K. Thangamani, I amend myself.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பாரதப் பிரதமரை டிஃபெண்ட் பண்ணுவதற்கு நான் வரவில்லை. நீங்கள் எதையும் பேசுங்கள். பேசியவர்கள் எந்த விதமாக அனுபவித்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த விதமாக அனுபவித்துக் கொள்ளட்டும். அது என்னுடைய தலைவலியல்ல.....

THIRU R. PONNAPPA NADAR: The contention raised by the hon. Member Thiru M. A. Latheef is that there is nothing in calling a democratic leader as a Demagogue. If that contention is right, are we not entitled to call the present Chief Minister as a Demagogue? Will that be in order and will it be in good taste? That is a matter which will have to be considered. Let us not cast aspersions or insinuations against any person holding very responsible positions. It is better we avoid such epithets. That is the point.

[1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நியாயம் பேச வந்து அவர்களும் அவர்கள் அறியாமலேயே அநியாயத்தின் பக்கம் விழுவது முறையல்ல. திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல என்றால், அப்படிச் சொல்லலாமா என்று கேட்பதுதான் முறை. அது வல்லாமல் இப்பொழுது இருக்கின்ற முதலமைச்சரை நான் அப்படிச் சொல்லலாமா என்று ஏன் கேட்டார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்திலே அவர்களும் நியாயமாக நடந்துகொள்வதுதான் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சேம்பர்ஸ் டிக்ஷனரியில் “demagogue” என்றால் -a leader of the peoples’ a popular and actionous orator என்றுதான் இருக்கிறது. சேம்பர்ஸ் டிக்ஷனரியை நாம் அதிகாரப் பூர்வமானதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். பாபுலர் யூஸேஜ் எப்படி இருக்கிறது என்பதுபற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு சில கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களைப்பற்றி குறைவான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். பேரவையிலே அதைப்பற்றி எல்லாம் பேசுவது நல்லதல்ல. ஜவஹர்லால் நேரு, மற்றவர்கள் பற்றி நாம் இந்த அவையில் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. நாம் நல்ல மரபைக் கடைப்பிடித்து வருவோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எதிர்க்கட்சியினர், குறை கூறுகிறார்கள் எனக்குற்றம் சாட்டி, “அடாணை” ராகத்தில் பேச்சை ஆரம்பித்தவர்கள், அவர்களும் தங்கள் குறைகளை நிறையக் கூறி “முகாரியில்” முடித்தார்களே தவிர, யாரும் “மோகன” ராகத்தில் முடிக்கவில்லை. இப்படி ஒருவர் பேசியிருக்கிறார். முதலமைச்சர்தான் அப்படிப் பேசியது. அதையேதான் இங்கு நான் பார்த்தேன்.

முதலிலே அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பஸ்களை தேசியமயமாக்குவதன் மூலமாக ஊழலைக் குறைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். கடைசியிலே நகரத்திலே உள்ள சொத்துக்களுக்கு ஒரு வரம்பு கட்டுவதற்கு தயாராக இல்லை என்று குற்றச்சாட்டை அவர்களே போட்டுக்கொண்டு, இந்த நகரத்திலே 50, 60 வீடுகள் தனிப்பட்ட ஒருவர் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையும், பல

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பெரிய பங்களாக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். அர்பன் ப்ராப்பர்டி சீலிங்கைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசின் கொள்கை என்ன? அர்பன் ப்ராப்பர்டி சீலிங்கை கொண்டுவராததால் இன்றைக்கு வாடகை சாஸ்தியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

1960ஆம் வருடம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இன்றைக்கு ஒவ்வொரு முறையும் நீட்டித்துக்கொண்டே போகக்கூடிய முறையிலே, ஒரு மசோதாக்கூட வந்திருக்கிறது, அதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு விசாரித்து இருக்கிறோம். இப்பொழுது ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய் இருக்கிறது. எப்படி வருகிறது என்று பார்ப்போம். இந்த அரசு வாடகைக்குக் குடி இருக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது பற்றி அன்றைக்குத் தெரியும்.

நாங்கள் ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்று ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள், அது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய்த் திரும்பி வந்திருக்கிறது. அதனுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் லேவாதேவிக்காரர்களுக்கு நிவாரணச் சட்டமாக முடிந்தது. வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்படுகின்ற சட்டமாக ஆரம்பித்து நிலப்பிரபுகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய சட்டமாக ஆகிவிடக்கூடிய அச்சம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டைப் பற்றி மாத்திரம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு என்று திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு கூடாதா என்று சொன்னார்கள், நாங்கள் மறுக்கக்கூடியவர்கள் அல்ல. பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு என்று சொல்லி நீங்கள் போகக்கூடிய முறையைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு என்று ஆரம்பித்து தொழுநோய்க்காரர்களுக்கு விடுதிகள் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி வசூலிக்கச் சொல்கிறீர்கள் “வேலொடு நின்றான் இடு என்றதுபோலும், கோலொடு நின்றான் இரவு” என்பதைப்போல அரசாங்கத்திலிருந்து நீங்கள் இதற்கு நிதி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

கொடுங்கள், இதற்கு நிதி கொடுங்கள் என்று ஒரு கொள்ளைக்காரன் கையிலே வேலை வைத்துக்கொண்டு, ஐயா நான் பிச்சை கேட்கிறேன் கொடு என்று சொன்னால் எப்படியோ அந்த மாதிரி வசூலிப்பது என்ற கொடுமையான முறையைத் தொடர்ந்து அனுசரித்து வருகிறீர்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

ஒவ்வொரு மாநாட்டிலும் எப்படி வசூலிக்கிறீர்கள் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். மதுரை மாநாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் எப்படி நடந்தது என்பதை விவரமாகச் சொல்ல முடியும் எங்களால். வேலொடு நின்றான் இடு என்றது போலும், என்று சொன்ன மாதிரி, அரசின் அதிகாரிகள் மூலம் அதிகாரத்தின் மூலம் வசூல் செய்கின்ற நேரத்தில் கொடுக்காமல் இருந்தால் என்ன ஆகும் என்று நினைத்துத் தான் கொடுக்கிறார்கள். இதை உங்கள் மட்டத்திலிருந்து, மேல் மட்டத்திலிருந்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 5 ரூபாய் கொடுக்கட்டும், 5 லட்சம் கொடுக்கிறவனாய் இருக்கட்டும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது. “குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு” என்று திருப்பரங்குன்றம் மாநாடு பற்றி அண்ணா அவர்கள் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டார்கள். அந்தப் புத்தகத்தை நான் கூட வைத்திருக்கிறேன். அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள் “முந்திரா ஒரு நல்ல மனிதர். அவருடைய படத்தைப் பார்த்தால் எளிய தோற்றம் உடையவராக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர் ஊழல் செய்திருக்கிறார். சட்டங்களையெல்லாம் மீறியிருக்கிறார். மத்திய சர்க்கார் போட்ட சட்டம், உத்திர பிரதேச சர்க்கார் போட்ட சட்டம், வங்காளம் போட்ட சட்டத்தை யெல்லாம் மீறிவிட்டார். பின்னால் விசாரித்துப் பார்க்கிறபோது அன்றைய ஆளுங்கட்சிக்கு தேர்தலுக்கு அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார், புரிகிறதா ஊழல் எப்படி ஏற்பட்டது என்று” என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்.

அதேபோல்தான் இன்றைக்கு குமாரபாளையத்தில் அங்கப்பன் செட்டியார் என்பவரைப் பற்றிய ஊழலும். நாங்கள் அங்கப்பன் செட்டியார் ஊழல் என்றே புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அங்கப்பன் செட்டியாருக்கும் முந்திராவுக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஒரு வித்தியாசம் இருக்கலாம். முந்திரா கோடிகோடியாகச் சேர்த்து இருக்கலாம். இவர் அதிலே கால்வாசி சேர்த்திருக்கலாம். அவ்வளவுதான். பின்னால், அங்கப்பன்

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

செட்டியாருடைய உதவி ஆளுங்கட்சிக்கு இருந்து இருக்கிறது என்பது தெரியலாம். முந்திரா ஊழல் மாதிரியாகத்தான் அங்கப்பன் செட்டியார் ஊழலும் இருக்கிறது. அவர் எந்த எந்த முறையிலே மத்திய சர்க்காரையும் மாநில சர்க்காரையும் ஏமாற்றி யிருக்கிறார், மற்றவர்கள் எப்படி ஏமாற்றப்பட்டார்கள், இது ஒரு முக்கியமான ஊழல் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கப்பன் செட்டியார் பற்றி திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி பதில் புத்தகத்திலே இருக்கிறது. அதைப் படித்துவிட்ட பிறகு இப்படித் தொடர்ந்து பேசுவது சரியல்ல.

பதில் சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள், நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார்,...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்? ஏற்கனவே கிட்டத்தட்ட 40 நிமிடங்கள் ஆகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்னும் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இனி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இரண்டு பேர் பேச வேண்டும், முதலமைச்சர் பேச வேண்டும். 11 மணிக்கு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இண்டரப்ஷன்ஸ் இல்லாத முறையில் இருந்திருந்தால் பரவாயில்லை. இண்டரப்ஷன்ஸ் இருந்ததால் என்னுடைய பிரசங்கத்தை வேறுபக்கம் திருப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பாஷையிலிருந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இண்டரப்ஷன்ஸ் இல்லாமல் இருக்கும். பத்து நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 11-15 மணிக்கு முடித்து விடுகிறேன். இரண்டாவதாக, டாட்டா அவர்களைப்பற்றி அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “அவர் பெரிய கோடஸ்வரர். அந்தப் பெரிய கோடஸ்வரர் ஆளும் கட்சிக்கே பணம் கொடுத்தார்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

5 லட்சம், 10 லட்சம் என்று பேலன்ஸ் ஷீட்டிலேயே கொடுத்திருக்கிறார்கள். கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டிலே பிரமாண வாக்குமூலம் எழுத்து மூலம் கொடுத்து நான் இந்த அரசை ஆதரிக்கிறேன், இதை ஆதரித்தால்தான் என்னுடைய சொத்துக்களெல்லாம் பாதுகாக்கப்படும். அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய உருக்கு தொழிற்சாலை தேசியமயமாக்கப்பட மாட்டாது” என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குச் சமமாக யாராவது ஒருவர் இங்கே இருப்பார் என்றால், கிட்டத்தட்ட ஏகபோகத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கும் ஏ.பி.டி. கம்பெனியின் உரிமையாளரும், இன்றைய திட்டக் கமிஷனின் உறுப்பினராகவும் இருக்கின்ற மகாலிங்கம் அவர்களைத்தான் கூற வேண்டும். அன்றைக்கு பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கிய பொழுது டி.வி.எஸ். கம்பெனிக்கு 300 பஸ்கள் இருந்தன, இவர்களுக்கு 100-க்கும் குறைவான பஸ்கள். 300 பஸ்கள் வைத்திருந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தார்கள், அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருந்த இந்த ஏ.பி.டி. கம்பெனிக்கு எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தாலே எந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு ஏ.பி.டி.-க்கு ஹோல்ட், கிரிப் இருக்கிறது என்று தெரியும். எல்லாமே அவருக்கு சக்தி, சக்தி ஷுகர்ஸ், சக்தி பைப்ஸ் என்று இருக்கும். இன்றைக்கு 10, 12 வருஷங்கள் ஆகியிருக்கும் பஸ்களை மார்க்கெட் வேல்யூ மூலம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். பல வருஷங்களாக நஷ்டம் காண்பித்ததன் மூலம் மத்திய சர்க்காரையும் ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள், மாநில அரசாங்கத்திடம் அதிகப் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு, இன்றைக்கு தேசியமயமாக்கியதன் மூலம் மேலும் மேலும் அவர்கள் செல்வந்தராக ஆகக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே அண்ணா அவர்கள் டாடாவையும், மத்திய அரசாங்கத்தையும் பற்றிச் சொன்ன அதே விஷயத்தை இன்றைக்கு இவர்களும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மூன்றாவதாக, பிஜு பட்நாயக். பிஜு பட்நாயக் ஏற்கனவே பலமுறை பணம் சம்பாதித்தார் என்றாலும் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி மத்திய அரசிலுள்ள அமைச்சர்கள் ஜீப்புகளை மகேந்திரா அண்ட் மகேந்திராவிடமிருந்து வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி வாங்கியதனால் தேர்தலுக்கு ஒரிசாவிற்கு 100 ஜீப்புகள் இலவசமாகக்

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கிடைத்தது என்று “குன்றின் மேலிட்ட விளக்கில்” அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதேமாதிரியாக இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட பிஜு பட்நாயக்குகள் இருக்கிறார்கள். பிஜு பட்நாயக்குகள் யார் என்பதை பின்னால் அரசாங்கம்தான் பார்க்க முடியும்.

முன்னால் முதலமைச்சராகயிருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலே குறிப்பிட்டார்கள், நானும் விவசாய அமைச்சராயிருந்திருக்கிறேன், அந்த நேரத்தில் விவசாய அமைச்சராகயிருந்து கொண்டு பணம் சேர்க்க முடியுமென்று எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஆனால் இப்பொழுது விவசாய அமைச்சராக இருந்துகொண்டுகூட பல ஊழல்கள் செய்ய முடியுமென்று தெரிவதாக அன்றைக்கு நவசக்தி பத்திரிகையில், ஓரிரண்டு பத்திரிகைகளில், ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் வந்தது. அதற்குப்பிறகுதான் நாங்களெல்லாம் இதை எழுப்பினோம். இன்றைக்கு விவசாயத் துறையிலே எவ்வளவு ஊழல் இருக்க முடியுமென்பதற்கு இன்றைக்கு டிராக்டர்கள் வாங்கிய விஷயத்தைப் பரிசீலிக்கலாம், கிரீவ்ஸ் காட்டனில் சாமான்கள் வாங்கியதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம், அதற்குத் தயாரா? அப்படிப் பரிசீலித்து யார் யார் அன்றைக்கு விவசாய அமைச்சர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் செய்த காரியங்கள் எழுத்து மூலமாக இன்றைக்கு ரிக்கார்டுகளைப் பார்க்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

ஏரியல் ஸ்ப்ரேயைப் பற்றிப் பலமுறை பேசப்பட்டிருக்கிறது. நான்தான் முதன்முதலில் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினேன். ஏரியல் ஸ்ப்ரேயைப்பற்றி பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் ரெய்ஸ் பண்ணினேன். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் பதில் சொல்லும் அமைச்சர்கள் சார்பாக வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருந்தார்கள். பல கேள்விகளைக் கொடுத்தேன், அதற்குப் பதில் இல்லை: 13-வது எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே பத்து லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு ஏரியல் ஸ்ப்ரே கொடுக்க வேண்டுமென்று, முதலில் 8 ரூபாய் என்று ஆரம்பித்து, பிறகு 10 ரூபாய் என்று ஆகி, பிறகு 11 ரூபாய் ஆனது. அதற்குப்பிறகு விவசாயிகள் மத்தியிலே இதற்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டதால் இனிமேல் ஏரியல் ஸ்ப்ரே இல்லாமல் செய்து விட்டோம் என்று 13-வது எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

ஏரியல் ஸ்ப்ரே வந்த காலத்தில் இருந்த ஊழலைப்பற்றி இன்றைக்கு அரசு என்ன நினைக்கிறது? அன்றைக்கு நடந்தது ஊழல் இல்லையா? 10 ஏன் 11 ஆக ஆனது? 10-ஐ 11-ஆக ஆக்கியவர்களுக்கு நன்மை செய்வார்களா மாட்டார்களா அந்த முதலாளிகள்? இதைத்தான் அறிய விரும்புகிறேன். இதைத்தான் திரு. சுப்பு அவர்கள்கூட எங்களுக்குக் கடிதம் இருக்கிறது என்று கடிதத்தின் பிரதியை வாசித்தார்கள். எக்ஸ்ட்ராவாக 1 ரூபாய் கொடுத்தால் அதை யார் யாருக்கு எப்படிப் பகிர்ந்து கொடுக்கலாம் என்று கடிதத்தில் இருக்கிறது, சிலபேருடைய பெயர்களெல்லாம் இருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், வெளியிலே சொல்வது ஒருபுறமிருக்கட்டும்.

அடுத்து, சுருக்கமாகச் சில கருத்துக்களை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இராஜாஜி அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல குறிப்பு இருக்கிறது. பலரும் அவருக்கு மண்டபம் கட்ட வேண்டும் அல்லது வேறு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அம்மாதிரி இராஜாஜி அவர்களுக்கு மண்டபம் கட்டுவதை நான்குறை சொல்லவில்லை: அது இருக்கட்டும். இராஜாஜி பிறந்த ஊரில் கலைக்கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசுக்கு வருகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இராஜாஜி பிறந்த ஊரிலே, இந்தியாவில் இருக்கின்ற எல்லோரும் சேர்ந்து, யார் யார் அவர்களால் நன்மையடைந்தார்களோ, அவர்களது கொள்கையால் நன்மையடைந்தார்களோ, அவரது இயக்கத்தில் சேர்ந்திருந்தார்களோ, அவர்களெல்லாம் சேர்ந்து, பாண்டிச்சேரியில் எப்படி ஜிப்மேர் இருக்கிறதோ அதைப்போல, மெடிகல் காலேஜ், என்ஜினியரிங் காலேஜ் போன்றவைகளை நவீன முறையிலே செய்ய வேண்டும். பின் தங்கிய மாவட்டமாக மத்திய சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்தத் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே ஹோசூரிலே மிகச் சிறந்த தொழிற்கூடம் இருக்கிறது, விவசாயத்தில் படிக்கும் மாணவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள், வெளிநாட்டிலேயிருந்து படிப்பவர்கள் அங்கேயிருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே நாம் அங்கே செய்ய வேண்டியது மிகமிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெள்ள நிவாரணப் பணியைப் பொறுத்தவரையில், நான் வெள்ள நிவாரணத்தின்பொழுது அந்த பவானி பகுதிக்குப் போய்வந்தேன். படம்கூட வைத்திருக்கிறேன். பூகம்பம்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஏற்பட்டதைப்போல் அங்கே இருக்கிறது. அங்கே பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் “ரீ-சன்ஸ்ட்ரக்ஷன்”, திரும்ப அதைக் கட்ட வேண்டிய முறையிலே அரசுக்கு ஏதாவது ஆலோசனை இருக்கிறதா? ஏதோ 250 ரூபாய், 500 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றால் போதாது. காமராஜர் 30 ரூபாய் கொடுத்தார், பிறகு 40 ரூபாய், 50 ரூபாய் ஆக்கினோம் என்று சொல்வது

does not even touch the Fringe of the problem

அதே நேரத்தில் புயல் வருவதை அறிவிப்பதற்கு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலே புயல் வருகிறது என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. சேட்டிலைட் உலகத்தை இரண்டுமுறை சுற்றி வருகிறது. அந்த சேட்டிலைட்டிலிருந்து காமிரா மூலம் படம் பிடித்து புயல் இந்த நேரத்தில் வரும் என்று சொல்லும் முறையில் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரிஸா மாநிலத்தில் புயலைத் தடுப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயும் அதைப்போன்ற ஒரு கமிட்டியைப் போட வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே சொன்னார்கள். பி.டி. ஆசிரியர்கள் 900 பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை எப்படி எடுத்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. நேரிடையாக மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பில் அரசாங்கமே இந்த 900 பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கிறோம் என்று லிஸ்ட் போட்டு ஆங்காங்கு அனுப்ப வேண்டுமே தவிர, பஞ்சாயத்து யூனியன், கார்ப்பரேஷனுக்குப் போங்கள் என்று சொல்வதால் அங்கே என்ன ஏற்படுகின்றது என்று பார்க்க வேண்டும். பி.டி. ஆசிரியர்கள் போராடினார்கள், சிறை சென்றார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு செகண்டரி கிரேடிற்குப் பதிலாக பி.டி. ஆக்குங்கள் என்று குறிப்பு கொடுத்து, பி.டி. வேலை கொடுப்போம் என்று போட்டபிறகு, அவர்கள் தங்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் 3,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் கொடுத்து வேலை பெறுவது என்று சொன்னால் அது மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயமாகும். இப்படிப்பட்ட அவல நிலை இனிமேல் கண்டிப்பாகத் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடாது. வேலை வாங்குவதற்காக யாருக்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால் அப்படிப் பணம் வாங்குபவர்கள்தான்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

தேசத் துரோகிகள், சமூகத் துரோகிகள், அவர்களைக் கண்டிப்பாகக் கட்டி வைத்து உதைத்தாலோ அல்லது பலாத்கார முறையில் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்தாலோ அதில் தவறில்லை என்று சொல்லுகின்ற முறை வரவேண்டும். ஆசிரியர்களை இம்மாதிரி செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் ஆளும் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவைப்பற்றிக் குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆளும் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவு பற்றி ஏன் எங்களுக்கு அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது? எல்லாக் கட்சிகளும் பிளவு பட்டிருக்கின்றன. இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி பிளவு பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிளவுபட்டதற்குப் பின்னால் இரு கட்சிகளாக அவை உருவாயிற்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பிளவு ஏற்பட்டவுடன் மற்றக் கட்சிகளுக்கு ஏன் அக்கறை இருக்கிறது என்றால் அது ஆளும் கட்சியாக இருப்பதுதான். ஆளும் கட்சியில் பிளவு ஏற்படுவதால் அதன் பலாபலன்கள் மக்களைத்தான் பாதிக்கிறது; ஒவ்வொரு கட்சியையும் பாதிக்கிறது.

இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்டது. இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி, கேரளாவிலும், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி வங்கத்திலும் ஆங்காங்கு அதிகமாக இருந்த காரணத்தால் ஆட்சியை நடத்தினார்கள். அப்படிப் பிரிந்து போன நிலையில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பேரில் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியோ, இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் பேரில் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ அந்தந்தக் கட்சிக்காரர்கள் பேரில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அப்படி ஒரு கட்சியிலிருந்து பிரிந்து போன தோழர்களை கொடுமையான முறையில் நடத்தியது தமிழ் நாட்டில்தான் என்று இந்த இடத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலாபலங்கள் பல முறையில் சிக்கலாகத்தான் ஆகுமே தவிர, அடக்குமுறை மூலமாக எப்படி அடக்க முடியும்? அடக்குமுறை மூலமாக எந்த உணர்ச்சியையும் அடக்கு விடமுடியாது. அடக்குமுறை இன்று கட்டுமீறிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

சேலத்தில் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நானாக இருந்தால் அதை அனுமதிக்க மாட்டேன். மதுரை நகரத்தில் நேரடியாக ஏசிக் கொண்டிருக்கிறார் மேயர் முத்து அவர்கள். மேயர் முத்துவுக்குத்

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தாக்குதல் ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். அதைத் தடுக்கத்தான் நாங்கள் பார்ப்போம். ஆனால் சேலத்தில் இப்போது என்ன நடந்தது? மனோகரனும், கிருஷ்ணசாமியும் ஓட்டலில் இருந்து வெளியே வருகிறபோது பத்து பேர் அவர்களைக் கொலை செய்வதற்காக எத்தனித்தார்கள் என்பது உண்மையா, இல்லையா? அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கும் பெண்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு கொலை செய்ய யத்தனித்தவர்களை விரட்டியது உண்மையா, இல்லையா? இதிலே எத்தனை பேரைக் கைது செய்திருக்கின்றீர்கள்? இதற்கு கம்பளெயின்ட் கொடுக்க வேண்டுமா?

சேலத்தில் நடந்த சம்பவங்கள் எத்தனை? சேலத்தில் பள்ளப் பட்டியில் இருக்கும் பெண்கள் அவமானப்படுத்தப்படவில்லையா? யாரோ ஒருவர் இறந்து விட்டார். அவர் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பார் என்ற எண்ணத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனை நோக்கி வந்தார்கள் அந்தப் பெண்கள். அந்தப் பெண்களின் சேலையை உரிந்து நீங்கள் அவமானப்படுத்தவில்லையா? பரமத்தி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடந்த சம்பவங்கள் என்ன? அன்றைக்கு அந்தப் பெண்களை அவமானப்படுத்துவதற்காக சேலையை உரிந்து கொண்டு வெளியே கொண்டு வரவில்லையா? அப்படிப் பெண்களை இழுத்துக் கொண்டு போனபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. வேலப்பன் அவர்கள் தலையிட்டு வேண்டுமென்றால் என்னைச் சுட்டுவிட்டு மேலே போங்கள் என்று சொன்னது உண்மையா இல்லையா? இந்த முறையில் பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகள் ரொம்பக் கொடுமையாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே நேரத்தில் மன்றத்தில் நான் சில விஷயங்களைச் சொல்லத் தான் வேண்டும். எம்.ஜி.ஆரைப் பொறுத்தவரையில் ஊழல் குற்றச்சாட்டை மத்திய அரசாங்கத்தில் கொண்டு போய்க் கொடுத்தார். நாங்களும் கொடுத்தோம். எங்கே கொண்டு போய்க் கொடுத்திருக்கோ அங்கே போய்க் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பன்சிலால் மேல் குற்றச்சாட்டுகளை யார் கொண்டு போய் எங்கே கொடுத்தார்கள்? அப்படிக் கொடுத்த குற்றச்சாட்டில் உங்களுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்களே, அங்கு மந்திரிசபையில் ஏக ஊழல். பங்கு கிடைக்காத மந்திரிகள் கிளப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஊழல் மன்னர்கள் என்று இன்றைக்கும் சொல்லுகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

பன்சிலால் மேல் என்குயரி கமிஷன் போடத்தான் வேண்டும். ருசிகரமான விஷயம் என்னவென்றால் “மாருதி”-க்கு 300 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தார், 45 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார் என்பதல்ல உண்மையான ஊழல். இன்னும் 25 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அதில் அல்ல ஊழல். அரியானா பூராவும் இரண்டு, மூன்று மாதத்திற்குள்ளாக மின்சார மயமாக்கவேண்டுமென்று சொல்லி ஆக்கினார்கள். அப்படி மின்சார மயமாக்கியதில் ஏற்பட்ட ஊழல்தான் பயங்கரமான ஊழல். மந்திரிகளுக்குள்ளேயே ஊழல். இதில் என்னென்ன விஷயம் என்பது போகப் போகத் தான் தெரியும். அவர்களுக்குள்ளேயே சண்டை போட்டுக்கொண்டு மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கையெழுத்துப் போட்டு மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்களும் அதே முறையில்தான் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கொடுத்தோம். மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த விசாரணைக் கமிஷனைப் போட முழு அதிகாரமும் இருக்கிறது என்பதுதான் எங்களுடைய நிலை. அப்படிக் கொடுத்ததற்குப் பின்னால் இங்கே ஏன் வரவில்லை? அந்த வீராதி வீரர் எங்கே போனார் என்று கேட்கிறார்கள்.

கடந்த டிசம்பர் 2-ம் தேதி இதே இடத்தில் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இதே இடத்தில் 1½ மணி நேரம் பேசினார். அவர் ஊழல் குற்றச் சாட்டுகளுக்கான சான்றுகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு இங்கே பேசினார். முன்னால் இருந்த மந்திரிகள் கேட்டார்கள். அவர்கள் காதில் விழுந்திருக்கும். அவர் அன்று முறையாகப் பேச அனுமதிக்கப் படவில்லை என்பது நடந்த சம்பவம்.

இன்றைக்கு நாங்கள் பேசும்போது எப்படியும் மத்திய சர்க்கார் கமிஷனை அமைக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறோம். எங்களுக்குக் கோபம் மத்திய சர்க்கார் பேரில். ஏன் கமிஷன் போடாமல் இருக்கிறீர்கள், இவ்வளவு காலதாமதம் ஏன் என்று கேட்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் நாங்கள் கொடுத்த ஊழல் குற்றச்சாட்டை மாநில சர்க்காருக்கு அனுப்புகிறார்கள். இவர்களும் விரிவாகப் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விரிவானப் பதிலைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. சுருக்கமாகக் கொடுத்திருக்கலாம். எப்படியாவது இங்கேயே முடித்துவிடலாம் என்று இங்கேயே

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வைத்து விட்டார்கள். இங்கே வைத்து அதை விவாதிக்கத்தான் முடியும். எங்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது மத்திய சர்க்கார். மத்திய சர்க்கார் கமிஷன் போடுகிறதா இல்லையா என்பதுதான் நாங்கள் கேட்பது. ஏதோ கேட்பது நாலுபேராக இருக்கலாம். நாங்களும் இந்தியாவில் பொறுப்புள்ள கட்சிதான். பொறுப்புள்ள கட்சி என்ற முறையில் நானும் கலியாணசுந்தரமும் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தோம். ராஜேஸ்வருக்கோ, புபேஷ் குப்தாவுக்கோ, ஹிரேன் முகர்ஜிக்கோ தெரியாமல் கொடுக்கவில்லை. அவர்களும் சரிதான் என்று சொன்ன பிறகுதான் கொடுத்தோம். ஏதோ தெருவில் போகக்கூடிய தங்கமணி என்ற ஒருவனும், கலியாணசுந்தரம் என்ற ஒருவனும் கொண்டு போய்க் கொடுத்துவிடவில்லை. எங்கள் கட்சி அம்மாதிரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய தேசிய கவுன்சில் தீர்மானத்தில் கமிஷன் போட வேண்டும். ஏன் தாமதப்படுத்துகிறீர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இதே தமிழ் நாட்டில் மாநில சர்க்கார் கமிஷன் போடவில்லையா? திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை சம்பவம் நடந்தது பற்றி அரசு சொல்லுகிறது “போலீசாரை நாங்கள் சஸ்பென்ட் பண்ணி விட்டோம்” என்று. ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள் “போலீசார் சஸ்பென்ட்” செய்யப்படவில்லை என்று. பையன் ஆற்றில் விழுந்து இறந்து விட்டான் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவனை அடித்துக் கொன்று விட்டார்கள் என்று பொதுஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அபிப்பிராயபேதம் வந்து விட்டது. அதை விசாரிக்க எந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்களோ, மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த அதிகாரத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி போட்டிருக்கிறீர்களோ, அதே பிரிவின் அடிப்படையில்தான் நாங்களும் கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம்.

It is not a judicial enquiry திருநெல்வேலியில் நடந்த சம்பவத்திற்கு நீங்கள் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டில் நடந்த சம்பவங்களுக்காக கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். It is a commission of Enquiry under the Commission of Enquiry Act of 1952, Section 3 gives powers to the State Government and the Central Government.

தமிழ்நாட்டில் நடந்த சம்பவங்களைப் பொறுத்தவரை வெறுமனே ஊழலைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. லஞ்சம் பற்றி மட்டும்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

சொல்லவில்லை. வன்முறைகள் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறோம். பலாத்காரத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஜாலியன்வாலாபாக் போல் நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். எங்கள் கட்சிக்கோ, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கோ இங்கே இடமில்லை. அவர்கள் விரும்புவதை எல்லாம் நாங்கள் செய்து விட்டோம். ஆகவே, அவர்களுக்கு இடமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சி உலகம் பூராவும் இருக்கிறது. சோஷலிசம் வந்த நாட்டிலேயே கம்யூனிஸ்டு கட்சி இருக்கிறது. உண்மையில் மக்களுக்குச் சாதகமான முறையில் மேல்தட்டில் இருப்பவர்கள் கீழே இருக்கக்கூடியவர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருப்பதை நிவர்த்திக்கக்கூடிய நடவடிக்கை எதுவாக இருந்தாலும் அதை வரவேற்கிறோம்.

நாங்கள் மகஜர் கொடுத்தோம். கொடுத்தவுடனே பல இடத்தில் அடக்குமுறைகள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் அண்ணா தி.மு.க.வுக்குப் போனார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது என்ன நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார்கள்? காளிமுத்து பேரில் என்ன நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதைப் பற்றிக் சுவர்னர் அவர்களிடத்தில் சொன்னோம். வேலப்பன் பேரில் என்ன நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? அவர் வாங்காத பணத்திற்கு இன்றைக்கு நோட்டீஸ் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கவர்னரிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னோம்.

10-ஆம் தேதி சென்னை நகரத்தில் ஊர்வலம் நடந்தது. கமிஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டபோது அரசு அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும், கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும் பழி வாங்கும் நடவடிக்கை எடுத்தது. 15-ஆம் தேதியன்று அரசின் கொள்கையை எதிர்க்கிறோம் என்ற முறையில் தமிழ்நாடு பூராவும் ஹர்த்தால் நடந்தது உண்மையா இல்லையா?

பல பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார்கள், அமைதியாக நடந்தது என்று. என்ன ஹர்த்தால் என்றால்
“the hartal was an indictment on the Government.”
அந்த ஹர்த்தால் இந்த சர்க்காரின் கொள்கையை நிராகரிக்கிறோம் என்பதற்காக நடந்த ஹர்த்தால் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதை பல பத்திரிகைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இப்போது மக்கள் மத்தியில் கோபம் இருக்கிறதா இல்லையா? எம்.ஜி.ஆர். 5-ம் தேதி மதுரை வந்ததுபற்றிச் சொல்கிறேன். செயினைப் பிடித்து வண்டியை நிறுத்தினார்கள் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். பிரதமர் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்பதற்காக—மதுரை ஸ்டேஷனில் அன்று நானும், அ.தி.மு.க.வினர் சிலரும் இருக்கிறோம். பத்து மணி. திண்டுக்கல்லில் ரயில் வந்திருக்கிறது. எட்டு மணிக்கு வரவேண்டியது. திண்டுக்கல் ஸ்டேஷன் மாஸ்டரைக் காண்டாக்ட் செய்து கார் அனுப்பியிருக்கிறோம். இப்போது பத்தாயிரம் மாணவர்கள் மத்தியில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எம்.ஜி.ஆர். என்று சொன்னார்கள். கோவை மாவட்ட மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல், பழனி தாலுகா மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள், பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், வழி நெடுகக் கூட்டமாக இருக்கிறது, அவரை இறக்கிக் கொண்டு போனால் கண்டிப்பாக ஜனங்கள் ரெயிலை நொறுக்கி விடுவார்கள். ரெயிலுக்கு நெருப்பு வைத்துவிடுவார்கள், இருக்கிற மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திண்டுக்கல்லில் இருந்து மதுரைக்கு ரெயில் ஊர்வலம் நடந்தது. ஜனங்கள் முன்னால் செல்ல ரெயில் பின்னால் செல்ல என்ற முறையில் மாலை ஐந்து மணி அளவிற்கு ரெயில் வந்தது. People's upsurge has not subsided. பல கட்சிகள் உடைந்தால் வெர்டிகலாக உடையும், உங்களுடையது ஹாரிஸான்டலாக உடைந்திருக்கிறது, அஸ்திவாரமே உடைந்திருக்கிறது. அதைச் சரியாக்குவது அவ்வளவு வேகமானதல்ல. இது சரித்திரம். அடியில் துரு ஏற்பட்ட பிறகு சேர்த்து வைப்பது சிரமம். எங்கள் கட்சி கேட்பது இரண்டு. கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி மத்திய சர்க்கார் போடவேண்டும். அதற்கு உட்படவேண்டும் மாநில சர்க்கார். அந்த நேரத்தில் கருணாநிதி சர்க்கார் ராஜிநாமா செய்யவேண்டும். (சிரிப்பு) அங்குதான் பாயின்ட். கருணாநிதி சர்க்கார் ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்ல வில்லை. (சிரிப்பு) இப்போது நீங்கள் சிரிக்கலாம். சிரிப்பவர் அழுவார், அழுவவர் சிரிப்பார் இது காலத்தின் கேடு. அப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. (சில குரல்கள் எம்.ஜி.ஆர். பாட்டா.) காசேதான் கடவுளப்பா-வில் வருகிறது இந்தப் பாட்டு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு திருத்தம். காசேதான் கடவுள் அப்பா அல்ல கடவுளடா.

[1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அது கடவுளுக்கும் தெரியும் அப்பா. கைக்கு கை மாறும் பணமே அதை கைக்கொள்ள நினைக்குது மனமே. சிரிப்பதும் அழுவதும் காசால் வந்த கோலமே. அதற்கும் எம்.ஜி.ஆர்.க்கும் சம்பந்தமில்லை. நீங்கள் நினைப்பவருக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. எந்தப் பாட்டு பாடினாலும் எம்.ஜி.ஆர். பாடினார் என்று எம்.ஜி.ஆர். ஃபோபியாக இருக்கவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். இன்று அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் நேர்மையாக செயல்படக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டும். நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அவர்களை மாற்றுவது போன்ற போக்குகள் இருக்கின்றன. அது விஷயம் சில சமயங்களில் தெரிந்து எங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. மதுரை டி.ஐ.ஜி.யாக கிருஷ்ணசாமி இருந்தார்கள். அப்போது பல சம்பவங்கள் ஏற்பட்டன. மாணவர் சம்பவம் போடியில், அவர் போடி சென்றார். அங்கு மாணவர் போராட்டம், சுருளிவேல் எழுந்து நிற்கிறார். அவரைச் சொல்லவில்லை. அம்மாதிரி மாணவர் சம்பவம் திருநெல்வேலியில் நடந்தது, அங்கும் சென்றார். ஜில்லாக் கலக்டரை விட அதிகமாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள், தகராறு வராமல் இருக்க வேண்டுமே என்பதற்காக. அதற்கான முழு முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டார்கள். பல வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. இப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றனவே, இதற்கு எல்லாம் மூல காரணமாக சிலர் இருக்கிறார்கள் என்று எங்கள் கட்சி சார்பில் அ.தி.மு.க. சார்பில், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் சார்பில், காங்கிரஸ் சார்பில் நான்கு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் சேர்ந்து அந்த மாவட்டத்திலுள்ள பொறுப்பான தலைவர்கள் டி.ஐ.ஜி.யைச் சென்று பார்த்தோம், பின்னால் ஐ.ஜி.யையும் பார்த்தோம். என்ன பலன் ஏற்பட்டது? டி.ஐ.ஜி. மாற்றப்பட்டார். நடந்த சம்பவங்களுக்கும் டி.ஐ.ஜி. மாற்றப்பட்டதற்கும் என்ன இணைப்பு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சிகள் சொல்லக் கூடியது நியாயம் என்று நினைக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை..... நான் டி.ஐ.ஜி.யைச் சொல்கிறேன் என்றால் டி.ஐ.ஜி. போன்ற ஒருவருக்கே இந்த பாடு என்றால் கீழே உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் பாடு என்ன என்பதுதான். கண்ணமங்கலத்தில், அந்த டி.ஐ.ஜி. கூட்டத்தில் பேசிய தலைவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வராமல்

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருப்பார்களேயானால் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்காது என்று அவர் சொன்னதற்கு எப்படியாவது அதை மறுக்க வேண்டுமென்று அறிக்கை விடவில்லையா? என்று கேட்கிறேன். அவர் அதை மறுக்கவில்லை, மேலேயிருந்து அறிக்கை ஒன்று விடும் படிச் செய்தார்கள்.

போலீஸ் அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் நேர்மையாகப் பணியாற்றக்கூடியவர்களை, எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, நேர்மையாகப் பணியாற்றக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டும்.

பவானி ஏரியாவில் ஜம்பை போன்ற இடங்களில் பலருக்கு வீடு இல்லாமல் போய்விட்டது. அதில் எந்தவிதமான தலையீடும் இல்லை. டெப்டி தாசிஸ்தாரே ரூ. 80, ரூ. 80 என்று இரண்டொரு தினங்களில் கொடுத்த காட்சியை நான் பார்த்தேன். நல்லவேளை அரசியல் ஆள்கள் வரவில்லை, நல்லவேளை எம்.எல்.ஏ.க்கள் வரவில்லையென்று அவர்களே சொன்னார்கள். எனக்கு நான்கு உனக்கு நான்கு என்று கேட்கவில்லை என்றார். நாணயமாகப் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு மதிப்பு ஏற்பட வேண்டும், மரியாதை கிடைக்க வேண்டும்.

I have already stated that this Governor's Address does not spell out the policy. It is a non-political document.

I would like to conclude by saying that when we say that the Dravida Munnetra Kazhagam should go, we are not asking the Government of India to dissolve the Assembly. We do not want the Central Government to intervene in that particular way. We want the Ministry to resign and let them reconstitute the Ministry. There may be charges against some Ministers. If they are satisfied that the charges are of a serious nature, we can sit together and discuss it. Now, we have also made fresh charges and I am not talking about those charges now. As I have stated earlier, this Ministry should resign and another Ministry should be reconstituted and then only there will be co-operation from the Opposition. The Government take the position that whatever we raise from the Opposition we do so because we are always opposing the policy of the Government. But this Government do not spell out a proper policy. If this policy is to continue, I demand that the D.M.K. Ministry should resign,

[1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஏ. எம். இராஜா : பவானி பகுதியில் ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதத்தின்போது எம். எல்.ஏ.க்களும் மற்றும் அங்குள்ள ஒன்றியத் தலைவர், கட்சிக்காரர்கள் யாரும் வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் அனைவரும் எல்லாயிடங்களுக்கும் சென்றோம். பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்தோம். எங்கள் ஒன்றியத் தலைவர் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு துணிகள் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில்—அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஊரிலும் கொடுத்தோம்—அதை தங்கமணி அவர்கள் கூடப் பார்த்தார்கள். பார்த்து அதைப் பாராட்டி விட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இப்படிச் சொல்வது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு சின்ன விளக்கம். கேரளாவில் ட்ரஸ்ட் லான்ட்ஸ் முழுவதையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டார்கள், கோவில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டார்கள், மைசூரில் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். கேரளாச் சட்டம் என் கையில் இப்போது இருக்கிறது. கேரளாச் சட்டத்தில் எவையெவைக்கு விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கொஞ்சம் படிக்கிறேன். கேரளாச் சட்டம் அவர்கள் கையிலும் இருக்கும், இல்லாவிட்டால் இதையாவது குறித்து வைத்துக்கொள்ளும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘ lands owned or held by (1) a University established by law (2) a religious or charitable or educational institution of a public nature and (3) “ public trust ” which expression shall include a “ wakf ” ’

இவ்வளவுக்கும் விதிவிலக்கு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ளவர்கள் மட்டும் அந்தப் பாவம் செய்யவில்லை. கேரளாவிலும் அந்தப் பாவம் போகவில்லை. கேரளாவிலும் கோவில் நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு எடுத்துவிடவில்லை. அது இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், கரப்ஷன் சார்ஜ்.....(மணியடிக்கப்பட்டது)

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்புமிக்க ஆளுநர் அவர்களுடைய பேருரையின் மீது நானும் சில கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு அனுமதித்ததற்காக என் மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் ஒருவருக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதை நான் சொல்லாமல் விடுவேனானால் நான் நன்றி மறந்தவன் ஆவேன் என்று கருதுகிறேன். இதே கவர்னர் பேருரையில் பேசிய என் அன்புச் சகோதரி அனந்தநாயகி அவர்கள் தன்னுடைய மேலான பேச்சில் குறிப்பிடும்போது, சவர்னர் உரை மீனம்பாக்கம் வானிலை அறிக்கை போல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய திருவாயால் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை போல் இருக்கிறது என்று சொல்லாமல் இருந்தார்களே என்பதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த அவையில் பேசுவதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதை நான் இல்லை என்று சொல்ல வரவில்லை. அந்த உரிமை காற்றோடு பேசும் பேச்சு அல்ல. நான் பேசும் பேச்சு, எடுத்துச் சொல்லப்படும் கருத்து இங்கே பதிவு செய்யப்படுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் கவர்னர் உரை மீது எப்படிப் பேச வேண்டும், எதைப் பேச வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு அவருக்கு உரிமை கிடையாது. நான் வானிலை அறிக்கை மாதிரி, வெதர் ரிப்போர்ட் மாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இந்த அரசாங்கம் அத்தகைய அறிக்கையைக் கொடுத்து இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதை திட்டவட்டமாக என்னால் சொல்ல முடியும். நான் எப்படிப் பேசவேண்டுமென்று அவர் சொல்லித்தரவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு அதைச் சொல்லித்தரட்டும். எனக்கு அறிவுரை கூறத் தேவையில்லை.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் அறிவுரையாகச் சொல்லவில்லை. பாராட்ட அல்லவா செய்தேன். இன்னும் அதைவிடக் கீழாகப் போகாமல் இருந்தார்களே, இந்தப் பேரவையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றினார்களே என்பதற்காகப் பாராட்டினேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஐ அப்ஜெக்ட் டு ஹிஸ் ஸ்பீச். அப்படியென்றால் நாங்கள் என்ன இந்தப் பேரவையின் கௌரவத்தை காப்பாற்றாமல் இருக்கிறோமா, அல்லது அன்பார்லிமென்டரி

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 பிப்ரவரி 12]

எக்ஸ்பிரஷன் யூஸ் செய்கிறோமா, எதற்காக இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இட்டீஸ் அபெக்டிங் மை பிரிவிலேஜ்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அந்த வார்த்தைக்கு வரவில்லை என்று தான் சொன்னேன். அந்தமாதிரி வார்த்தை வராமல், பேரவையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றினார்களே என்பதற்காக நன்றி கூறுகிறேன் என்றுதான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கள் கட்சியில் வேண்டுமானால் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை.....

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அவர்களைப் போன்ற பெருந்தன்மை படைத்த தலைவர்கள் மற்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தவேண்டாம் என்று துணைச் சபாநாயகர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லாம் இங்கே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாக இருக்கிற காரணத்தால், எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கும் நாம் ஒருவருக்கொருவர் விமர்சனம் செய்வது பொருத்தமல்ல என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுவாகவே ஒரு உறுப்பினர் பேசிய பேச்சைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் விமர்சனம் செய்யவில்லை. குறை சொல்லவில்லை. பாராட்டத்தானே செய்தேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : It is something like saying " Brutus is an honourable man ".

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : இப்போது நான் எந்தச் சங்கடத்தில் இருக்கிறேன் என்றால்.....

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் உங்கள் கட்சியில் வேண்டுமானால் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கண்டிப்பாகச் சொல்கிறேன், முஸ்லீம் லீக் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் கீழ்ப்பாக்கம் கிடையாது. கீழ்ப்பாக்கம் இருக்கும் இடம் எங்களுக்குத் தெரியும்,

1973 பிப்ரவரி 12] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : என்னைப் பார்த்து கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்லாமல் இருந்தார்களே என்று சொல்கிறார்கள். உங்கள் கட்சியில் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை கொடுக்காமல் இருங்கள் என்று தான் சொன்னேன். என்னுடைய பேச்சை அவர் எப்படி கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்லாமல் விட்டு விட்டார்களே என்று கூற முடியும். ஆகவே தான் உங்கள் கட்சியில் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை கொடுக்காமல் இருங்கள் என்று கூறினேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சபையில் உறுப்பினர்கள் பேசுவது சபை நடவடிக்கையைச் சேரும். சபை நடவடிக்கை என்று ஏற்றுக் கொள்கிறபோது, அந்தப் பேச்சின் மீது சபையில் பேசுவதற்கு, விமர்சனம் செய்வதற்கு உரிமை உண்டு. அந்த வகையில் நம்முடைய தலைவரின் பேச்சு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உங்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்குச் சொல்லுங்கள், என் பேச்சைப் பற்றிச் சொல்லாதீர்கள் என்று எப்படி அவர்கள் சொல்லலாம்? அப்படிப் பேசுவது ஜனநாயக உரிமை. நேற்றைய தினம் அம்மையார் அவர்கள் பேசிய பேச்சு சபை நடவடிக்கையில் இருக்கிறது. அதைப் பாராட்டியோ அல்லது விமர்சனம் செய்து பேசுவோ உரிமை எங்களுக்குக்கிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விமர்சனம் செய்வதற்கும் ஒரு வரை முறை உண்டு. கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்வது விமர்சனம் செய்வதா?

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதாக நான் சொல்லவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். ஒரு அறிக்கையைப் பற்றி கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்வது ஒழுங்கு முறைக்கு உட்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் பேசிய பேச்சை விமர்சிக்க வேண்டுமென்பதற்காக திரித்துக் கூறுவது நல்லதல்ல. அவர் பேசிய அந்த வார்த்தை என்று சொல்லலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் அவர் பேசியது, நல்லவேளை அம்மையார் அவர்கள் மீனம்பாக்கம் வானிலை

[1973 பிப்ரவரி 12]

அறிக்கை என்று சொன்னார்களே, எனக்கு ஒரு வகையில் மகிழ்ச்சி. கீழ்ப்பாக்கம் வானிலை அறிக்கை என்று சொல்லாமல் மீனம்பாக்கம் வானிலை அறிக்கை என்று சொன்னதற்காக மகிழ்ச்சி என்று குறிப்பிட்டார்கள். அம்மையார் அவர்கள் கூட குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் குறிப்பிட்டதைக் கொண்டு, அவர் பேசுவது சரியா என்று கேட்பது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்போது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் திரித்துக் கூறுகிறார். அவர் கீழ்ப்பாக்கம் வானிலை அறிக்கை என்று கூறவில்லை; கீழ்ப்பாக்கத்தில் வானிலை நிலையம் எங்கேயிருக்கிறது? மீனம்பாக்கத்தில் தான் வானிலை நிலையம் இருக்கிறது. கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று தான் சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் திருத்தாமல் இருந்தால் போதும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களின் பேச்சு கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. மீனம்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொன்னார்களே, அது வரை மகிழ்ச்சி. நல்ல வேளை கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்லாமல் அப்படிச் சொன்னதற்கு மகிழ்ச்சி என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : கீழ்ப்பாக்கம் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஒரு சிறப்பான பகுதியாகும். ஏராளமான புத்திசாலிகள், மேதைகள் இருக்கும் இடமாகும். ஆகவே, தயவு செய்து அந்தப் பகுதிக்கு ஒரு அவப் பெயர் ஏற்படுகிற வகையில் விவாதம் நடப்பதை தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மொய்தீன் அவர்களே இதைச் சொல்கிறபோது உங்களுக்கு இவ்வளவு கோபம் வரும் என்று எதிர்பார்த்து இருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒருவருடைய பேச்சை விமர்சனம் செய்யலாம். கூடாது என்று சொல்லவில்லை. நண்பர் லத்தீப் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில், அவர்கள் மனம் நோகுகிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில், என்னுடைய மனம் புண்படுகிறது என்று சொல்கிறபோது, அவர்கள் பேச்சைப் பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பது நல்லது. திரு. மொய்தீன் அவர்கள் தன்னுடைய விவாதத்தை அந்த முறையில் எடுத்துச் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : எடுத்ததற்கு எல்லாம் குறைகாணுவது என்றால், அது என்னாலும் செய்ய முடியும். ஒருவரைப் பெருமைப்படுத்துவது என்று சொல்வது இழிவு படுத்துவது என்று சொன்னால் அதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கும் நிலைமையென்னவென்றால் இங்கே நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு பாட்டைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பாட்டை அவர்கள் முழுமையாகச் சொல்லவில்லை. “சிலர் அழுவார், சிலர் சிரிப்பார், நான் அழுதுகொண்டே சிரிக்கின்றேன்” என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சொன்ன பாட்டு வேறு.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அவர் பாடிய பாட்டு அது தான். சினிமாவில் வந்திருக்கிறது. நான் அந்தப் படத்தைப் பார்த்ததில்லை. பாட்டைக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த நிலைமை தான் என்னுடைய நிலையாக இருக்கிறது. * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : *****
அந்த வார்த்தைகளை * * இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறேன். கூடியவகையில் திரு. மொய்தீன் அவர்கள் அம்மாதிரி விவாதத்திற்கு இடம் அளிக்காமல் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : வாயைத் திறப்பதே விவாதம் என்றால் நான் என்ன பேசுவது? நான் பேசுவதையெல்லாம் விவாதம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் நான் எப்படிப் பேசுவது? நான் அடுத்தபடியாக ஹாண்டே அவர்களுக்கு வரப்போகிறேன். (சிரிப்பு) இது எப்படி விவாதம் ஆகும்? முன்பு பேசிய பேச்சை, அதைப்பற்றி நான் கொண்டிருக்கிற கருத்தைச் சொல்வது அவர்களைக் குறை கூறுவது என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அவர்கள்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

இந்தச் சர்க்காரைக் குறை கூறவில்லையா? நீங்கள் இந்தச் சர்க்கார் வெளியே போகவேண்டும் என்று சொல்லவில்லையா? 185 பேர்களைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் வெளியே போகவேண்டும்” என்று சொல்கிற உரிமை இருக்கிறது உங்களுக்கு, நான் பதில் சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை இல்லை! இது என்ன துர்ப்பாக்கியம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இத்தோடு அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் நம்முடைய அன்புச் சகோதரர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சில் குறிப்பிட்ட பொன் மொழி இது. இதைச் சொல்லலாம் அல்லவா? ஸஞ்ச ஊழல், புகார்ப் பட்டியல், விசாரணை கமிஷன், கெடுபிடிப் போராட்டம், கள்ள ஓட்டு, போலீஸார் கொடுமை, கூட்டத்தில் குழப்பம், தி.மு.க. வேண்டாம் என்பதுதான் அவர்களுடைய பேச்சின் ரத்னச்சுருக்கம். கடைசியில் அவர் முடிக்கிறார். “என்னைப் பொறுத்தவரையில் கவர்னர் உரை தமிழகத்தில் உள்ள பயங்கர சம்பவங்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதது, மக்கள் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்காதது, இது யோக்கியதை இல்லாதது” என்று முடிக்கிறார். இது சரிதானா? கவர்னர் பேருரையை யோக்கியதை இல்லை என்று சொல்லலாம். ஒரு அம்மையார் பேசியது பாராட்டுக்குரியது என்று சொல்லும் உரிமை எனக்கு இல்லை. தலைவர் அவர்களே, யோசிக்க வேண்டும். சொல்கிறபொழுது எப்படி இருக்கிறது? எனக்கு மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்கிறேன்.

இதிலே நான் என்ன குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், என்னைத் திசை திருப்புகிறார்கள். நேற்றே அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். நாளைக்கு அண்ணன் பேசப்போகிறார். நான் மணலி அவர்களைவிட இரண்டு வயது மூத்தவன். அவர்கள் பேசப் போகிறார், நாம் திசை திருப்பிவிட வேண்டும் என்று என்னுடைய நண்பர்கள் எண்ணினார்கள். அதை இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) யார் இல்லை என்று சொல்வது? சொன்னதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் நிச்சயம் திசை திரும்ப மாட்டேன். ஏனென்றால், திசை திரும்பும் பழக்கம் எனக்கு இல்லை. நான் எப்பொழுதும் திசை திரும்ப மாட்டேன். நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன்? இங்கே பேசுகிறபொழுது காற்றோடு பறந்துவிடுவதில்லை. நாம் பேசுவது ரிக்கார்டு ஆகிறது. நம்முடைய சந்ததியார் அதைப் பார்க்கப் போகிறார்கள் “ஆகா! ,

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தின்]

சென்ற தலைமுறையில் எவ்வளவு அழகாகச் சட்டமன்றத்தில் விவாதித் திருக்கிறார்கள் ! ” என்ற பெருமை நமக்கு இருக்க வேண்டும். நாம் மறைந்து போனாலும் நாம் பேசியது நிலைத்து இருக்கும் என்பதை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நாம் பேசுவதை அளந்து பேச வேண்டும். ஆகையினால்தான் நான் இதை மனதில் கொண்டு அளந்து பேசுகிறேன்.

ஒரு சர்க்காருடைய திட்டம், நடைமுறையிலே அது செய் திருப்பது என்ன என்பதையும், எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும், என்னென்ன சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். புயல் வந்தது எப்படி, புயலை இவர்களா வரவழைத்தார்கள் ? எதிர்பாராமல் வந்தது. வரட்சி வந்தது என்றால், வரட்சியை இவர்களா வரவழைத்தார்கள், எதிர்பாராமல் வந்தது. அதற்கெல்லாம் என்ன நிவாரணம், எப்படிச் செய்யலாம், எந்த மாதிரி செய்யலாம் என்பது கவர்னர் உரையிலே இல்லையா? கவர்னர் உரையில் அதற்கு விளக்கம் இல்லையா? என்ன மாதிரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, சர்க்கார் இன்னின்ன முயற்சிகளைக் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு விளக்கம் இல்லையா?

இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் ஏட்டுக்கும் பேரேட்டுக்கும் 7, 8 உதை உதைக்கிறது. மாகாண சர்க்காரின் நிலை அதுதான். “நீங்கள் நிதி தாருங்கள்” என்று அங்கே போய் மத்திய சர்க்காரைத் தான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. இவர்கள் கையிலே இல்லை. இந்த நிலைமையைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஏன் சொல்கிறார்கள் என்றால், சொல்லாமல் என்ன செய்வது ? நிவாரணங் களெல்லாம் அங்கிருந்து பரிகாரம் வந்துதானே ஆகவேண்டும். இங்கே கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரைப்பற்றி யாராவது சொன்னார்களா ? “இந்தக் கஷ்டத் திற்கு உதவுங்கள், இந்தச் சர்க்கார் திணறுகிறது, உதவுங்கள்” என்று சொல்ல வேண்டாமா? அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் செய்யட்டும், செய்யவேண்டும். அதை மாநில சர்க்காரினால் பூர்த்தி பண்ண முடியாது.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் பற்றாக்குறை என்று சொல்லப் பட்டது. இதை நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மின்சாரம் இல்லாமல் நகரே இருளில் மூழ்கி விட்டது; மக்கள்

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 பிப்ரவரி 12]

எல்லாம் இருட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று உருக்கமாக இங்கே சொல்லப்பட்டது. மின்சாரம் இல்லை என்றால் அமைச்சர் ஓ. பி. இராமன் அவர்களா கரண்டை ஆஃப் செய்து விட்டார்கள்? இருப்பதற்குள்ளேதான் நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். “குண்டுச் சட்டிக்குள்ளேதான் குதிரை ஓட்ட வேண்டும்”. கரண்ட் பற்றாக்குறை வந்திருக்கிறது என்றால் அது நமக்கு மாத்திரம் வந்துவிடவில்லை. மற்ற மாநிலங்களிலும் வந்திருக்கிறது. அதனால் நமக்கு மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் கரண்ட் கிடைக்கவில்லை. அது யார் தவறு? மலையாத்திலிருந்து கேட்டோம். அவர்களும் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை.)

ஆகவே, இருப்பதைக்கொண்டு சரிக்கட்டி வருகிறார்கள். மின்சார உற்பத்திக்கு வேண்டிய கரி போதுமான அளவில் கிடைக்கவில்லை. கரி ரயிலில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. வந்த ரயில் எங்கோ நின்று கொண்டிருக்கிறது. ஆந்திராவிலே வேலை நிறுத்தம். அதனால் அங்கே நிற்குகொண்டிருக்கிறது. இதைச் சொன்ன உடனே கப்பலில் கொண்டு வந்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். கப்பலில் கொண்டுவருவது சுலபமான காரியமா? ரயில் நிற்கக்கூடிய இடத்திற்கு கப்பலைக் கொண்டுபோய், பக்கத்தில் நிறுத்தவா முடியும்? அது முடியாத நிலையில் ரயில் வரும் வரையில் காத்திருக்க வேண்டியது தான். இப்படி ஏற்படுகின்ற இடையூறுகளுக்கு சர்க்காரைக் குறை கூறிக்கொண்டே இருந்தால் சர்க்கார் என்ன செய்யும் என்பதை நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

அடுத்து நான் வருவது சினிமாத் துறை பற்றி. இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் சினிமாத் துறையை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்வதற்கு என்னை இந்தப் பேரவை மன்னிக்க வேண்டும். இந்தத் துறையையே இல்லாமல் ஆக்குவது நல்லது என்பது என் கருத்து. அது மனிதனுக்கு உதவக்கூடியது என்று நான் எண்ணவே இல்லை. காரணம், இந்தத் துறையினால் இன்றைக்கு இருக்கும் இளம் சமுதாயத்தினர் ஹிப்பிகளாய், பிக்பாக்கட் அடிப்பவர்களாய், திருடர்களாய், கொள்ளையடிப்பவர்களாய், மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பவர்களாய், சமூக விரோதிகளாய் மாறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு இந்த படம்தான்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

காரணம் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அதை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அந்தத் திருத்தத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். காரணம் நான் படமே பார்ப்பது இல்லை. (குறுக்கீடு) அனைவரும் என்று நான் சொல்லவே இல்லை மிஸ்டர் ஹாண்டே. நான் பார்ப்பதில்லை என்றுதான் சொன்னேன். இந்தத் துறையை சர்க்கார் தேசியமயமாக்கினால், முழங்காலுக்கு கீழே யாவது உடை வருமா, முக்கால் கையாவது ரவிக்கை வருமா, முந்தானை தொட்டுக்கொண்டிருக்குமா, ஒட்டிக்கொண்டிருக்குமா? அந்த முறையில் இருக்குமானால் அதை தேசியமயமாக்குவதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசிய என் நண்பர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் வருவது, இந்த அரசைப் பற்றி மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டது பற்றி. ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சி யினரை மதிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது பொன் போன்ற கருத்து. நிச்சயமாக மதிக்க வேண்டும். 6, 7 பேர் இருக்கிற எங்களை 180 பேர் இருக்கிற நீங்கள் மதிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் 6, 7 பேர்களாக இருக்கும் நாமும் 180 பேர்களாக இருக்கும் அவர்களை மதிக்க வேண்டும். (சிரிப்பு). 180 பேர்களை வைத்திருப்பவர்களை குறை சொல்லும்போது, 6, 7 பேர்களை வைத்திருக்கிற நம்மை குறை சொல்லும்போது ஆத்திரப்படுவதில் பயனில்லை. ஆகவேதான் சொல்கிறேன்; பெருமையைக் கொடுத்துப் பெறவேண்டும் என்று. பெருந்தன்மையை அவர்களிடம் இருந்து பெற வேண்டும் என்பதைவிட நாம் கொடுத்துப் பெறவேண்டும் என்பதுதான் மணலி அவர்களுக்கு என்னுடைய பதில்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மெம்பர்களின் பேச்சுக்கு அமைச்சர்கள் அல்லது முதலமைச்சர்தான் பதிலளிக்க வேண்டும். ஆனால் முஸ்லீம் லீக் கட்சி பதில் சொல்ல லாமா? அப்படி பதில் சொல்வது முறையா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இது ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்? அவருடைய கருத்தை அவர் சொல் கிறார்...

THIRU K. SUPPU: How can another Opposition member reply? உறுப்பினர்கள் எழுப்பியப் பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் சொல்வது யார்? அரசாங்கமா அல்லது வேறொரு கட்சியா?

[1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நீங்கள் எப்படி உங்கள் கருத்தைச் சொல்கிறீர்களோ, அதைப்போல அவரும் அவருடைய கருத்தைச் சொல்கிறார்.

திரு. க. சுப்பு : அவருடைய கருத்தைச் சொல்லவில்லை. பதில் சொல்வதாகச் சொல்கிறார். அரசாங்கத் தரப்பில் பதில் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, இன்னொரு கட்சித் தலைவர் பதில் சொல்லக் கூடாது.

THIRU M. A. LATHEEF : I submit that members of the House can react to the actions of other hon. Members. If a particular party acts in a particular way, we are entitled to react. Similarly our leader is entitled to exhibit his reaction to the acts of Thiru Manali Kandasami. That cannot be restricted. So, there cannot be any point of order on this.

THIRU N. GANAPATHY : Though it is the privilege of the Ruling Party to reply to the charges levelled against it, every member has got freedom of speech in this Assembly to criticise the speech of other Members also, for the purpose of record. So, one cannot take exception or objection to any statement by the hon. Member.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI) : I have already given my ruling.

THIRU K. SUPPU : What is the ruling, we do not know.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. என்னுடைய பேச்சு அவர்களுக்குப் பதிலாக அமைகிறது (சிரிப்பு). நான் அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியாது. நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன். அதற்கு உரிமை இல்லையா? (குறுக்கீடு) தாராளமாக இருக்கிறது என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மிகப்பணிந்த குரலில்தான் நான் சொல்கிறேன். அதற்கு என் பதில் இது. இப்படிச் சொல்வது சரியில்லையா?

அடுத்து மணலி கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது எனக்கும் சம்பந்தப்பட்டது. நானும் இந்தப் பேரவையின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். “கோவில் நிலங்கள்”, மற்ற ஆலயங்களைச் சேர்ந்த

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தின்]

நிலங்கள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை என்னால் ஒப்ப முடியாது. கோவில்களுக்கும் மற்ற மத நிறுவனங்களுக்கும் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக ஒரு சிலரால் சொத்துக்கள் எழுதி வைக்கப்படுகின்றன. அதைப் பொதுவாக்கி, சிலருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது, அப்படிக் கொடுத்தவர்களின் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாகும். அந்த சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதை நான் விரும்பவில்லை. ஆகையால், அதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை மிகத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்க, ஒன்றிரண்டு பேர்கள் சேர்ந்து மார்வாடிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கி பஸ்களை நடத்துவதைத் தேசியமயமாக்க வேண்டியது அவசியமா என்று ஒரு நபர் கேட்கிறார். நான் அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அதை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

அந்த நேரத்திலே அவர்களுக்குள்ள கஷ்டத்தையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படி எடுக்கிற பொழுது அவர்கள் பஸ்ஸிற்கு 5,000 ரூபாய் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள் டயர், மெஷின், டாப் எல்லாம் மாற்றி அதை ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கோ அல்லது 75,000 ரூபாய் அளவிற்கோ கொண்டு வந்து வைத்திருப்பார்கள். அதைப் போய் 5,000 அல்லது 10,000 ரூபாய்க்கு அரசாங்கம் வாங்குவது நியாயத்திற்கு விரோதமான ஒன்றாகும். எனவே, அதற்குத் தகுந்த வரம்பு வகுத்து தேசிய மயம் ஆக்குவது நல்லது என்று ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, நான் இன்னும் அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை. சர்க்கார் பல துறைகளில் தவறி இருக்கிறது என்று கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு ஆதாரத்துடன் கூறப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். இன்ன இடத்தில் இன்னது நடந்திருக்கிறது, அது இன்னின்ன காரணங்களால் தவறி இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லி இருந்தால் அதை நானும் சற்றுச் சிந்திப்பதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கும். அப்படி இல்லை. மொத்தமான ஒரு குற்றச்சாட்டு, இப்படி இருக்கிறது, இப்படி நிகழ்கிறது, இப்படி நடக்கிறது, இப்படிப் போகிறது, இப்படி வருகிறது என்று சொல்லி, ஆகையால் நீங்கள் வெளியே போங்கள், வெளியே

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தின்] [1973 பிப்ரவரி 12]

போங்கள் என்று சொல்லுவது இன்றைக்கு கனிந்து காயாகி இருக்கிறது. மந்திரி சபை எப்படியாவது வெளியே போக வேண்டும்; வெளியே போய் நாம் உள்ளே வரவேண்டும். இதிலே தப்பில்லை. எனக்குக்கூட சபலம்தான். ஆனால், அது சாத்தியப்பட வேண்டுமே. கொக்கு தலையிலே வெண்ணையை வைத்து, அது உருகி அதன் கண்ணிலே விழுந்து, அதனால் அது பறக்கத் தெரியாமல் இருக்கும் பொழுது அல்லவா அப்படிச் சொல்லலாம்.

அதற்குப் பிறகு, தேர்தலைப் பற்றியும் வந்துவிட்டது. அவசரம். அங்கே சரியாக இல்லை; அங்கே திருட்டு ஓட்டு போடப்படுகிறது. அது உடனே கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று வேறு சொல்லுகிறார்கள். அவ்வளவு ஆத்திரம். இன்னொரு இடத்திலே சொல்லுகிறார்கள், நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுப் போகப் போகிறது என்று. இன்னின்ன இடங்களிலே இத்தனை இலட்சம் ஓட்டுகள் கட்சிகளுக்கு இருக்கிறது என்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன கணக்கைப் பார்த்தால், ஆளும் கட்சிக்கு 61½ இலட்சம் ஓட்டுகள் இருக்கிறது. எங்கே சந்திக்க வேண்டுமோ அங்கே சந்திக்க வேண்டும். சந்திக்கத் தயாரா? வாருங்களேன் களத்திற்கு; தேர்தல் களத்திலே சந்திப்போம், பேசுவோம். நாங்களும் பேசுகிறோம்; நீங்களும் பேசங்கள். நடப்பது என்ன என்று பார்ப்போம்.

ஒன்றை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன், “உங்களில் இருந்து பிரிந்து போனவர்கள்” என்று சொல்லப்படுகிறது அடிக்கடி. எங்களில் இருந்து பிரிந்து போனவர்கள் எங்களை நேரடியாக எதிர்க்கட்டும், அவர்களுக்கு நெஞ்சு துணிவு இருந்தால். அதற்கு மேல் நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. இருந்தால் நேரடியாக அவர்கள் நம்மை எதிர்க்கட்டும். கூட்டு சேர்த்துக்கொண்டு வந்து இன்னொருவர் தலையிலே போட்டுக் கொண்டு, பிளாக் மார்க்கட் ஆதரவு கொடுத்துவிட்டு வந்து, நாங்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டோம் என்று சொல்லுவார்களானால், நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நேரடியாக வரட்டும், களத்திலே சந்திப்போம். அதிலே என்ன தப்பு இருக்கிறது. அடுத்த தேர்தல் வருகிறது. அதிலேயும் பார்ப்போம். இந்த மந்திரி சபைக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா? அல்லது எதிர்க்கட்சிக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா என்று பார்ப்போம். “மக்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள் அல்லவா, யாரும் பாக்கியில்லை, பேசுகிற நான் உட்பட, என்றுதானே அர்த்தம். யாரும் நீங்கள் இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்த

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தின்]

பரிட்சையை அங்கே பார்ப்போம். மக்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்களா, மக்கள் எல்லாம் யாரை வெறுக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். அதிலே என்ன அவசரம். அவசரப்படாதீர்கள். ஆக்கப் பொறுத்தது ஆறப் பொறுங்கள்.

1976-லே சந்திப்போம். மக்கள் தீர்ப்பளிக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அவசரம் என்ன? இப்பொழுதே போங்கள் வெளியே என்றால், எப்படிப் போவார்கள்? எந்தவிதமாக போக முடியும்? தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். “போ” என்று சொல்லுவது யாரை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நம்மைப் போல் வந்திருப்பவர்களைப் பார்த்து “போ” என்று சொன்னால் அவர்கள் நம்மையும் பார்த்து அப்படி சொல்வார்கள் அல்லவா? மறுபடியும் தேர்தல் வைத்து உள்ளே வாருங்கள் என்றால், நம்மையும் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் அல்லவா? நீங்கள் தேர்தல் நடந்து உள்ளே வாருங்கள் என்று. ஆகையால், தலைவரவர்களே, நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், கவர்னர் அவர்களுடைய உரை இந்த சர்க்காரின் பிரத்தட்சியமான கொள்கையையும் திட்டங்களையும் விளக்கும் வகையிலே அமைந்திருக்கிறது. மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. இந்த சர்க்காருக்கு உள்ள கஷ்டத்தையும் இந்த சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற எதிர்பாராத துன்பத்தையும் கண்ணாடி போல் காட்டுவதாக அது அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய மேலான உரையை முடிக்கிறபொழுது ஒன்றை குறிப்பிடுகிறார்கள்—இதையாவது படிக்க தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். இதன்மீது என்னுடைய கருத்தைத்தான் சொல்லுகிறேன். அவர் சொல்லுகிறார் “மக்களாட்சியின் வளர்ச்சிப் பாதையில் அவ்வப்போது இன்னல்களும் இடுக்கண்களும் நேரத்தான் செய்யும். இந்த இன்னல்களையும் இடுக்கண்களையும் களைந்து சீரான முன்னேற்றம் நேரிய வழியில் ஏற்பட நம்மாலானதையெல்லாம் செய்யவேண்டும். தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் நல்மரபு காத்து, ஜனநாயக நேர்மை போற்றி, நாட்டிலே நீதியுடன் நல்வளங் கொழிக்கச் செய்ய ஜனநாயக அமைப்புகளே ஏற்ற கருவிகளாகும் என்பதை மெய்ப்பிக்கும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயம் இல்லை” என்கிறார். இப்படி அவர் சொல்லுவதை இந்த மன்றமும் சிந்திக்க வேண்டும், இங்கேயுள்ள கட்சிகளும் சிந்திக்க வேண்டும், மக்களும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 பிப்ரவரி 12]

என்னுடைய உரையை முடிப்பதற்கு முன்பு ஒரு வார்த்தையை சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீண்ட நாட்களாக எங்களில் ஒரு சிறு பிரிவினரை—மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களை பின் தங்கிய பட்டியலில் இருந்து நீக்கி, முற்போக்காளர் என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களையும் பின்தங்கிய பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று. அதை இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்தி, இந்தப் பேரவையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி, நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்து, விடை பெறுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I have been listening with rapt attention to the learned speeches made by the various leaders of parties and also other hon. Members on the floor of this House. As for the Governor's address, the Governor's address is the policy statement which is placed before this House and through the **Motion of Thanks** that is being adopted by the ruling party, it is usual and customary that the whole policy of Government is discussed threadbare.

I would at the outset without any fear of contradiction mention in **this House through you**, Sir, that the Governor's address is disappointingly meagre and lacking in particulars. It may be said that all the particulars need not be said in the policy statement. What is the policy that has been enunciated is the important thing, which I would like to focus attention of this House.

First, I would urge that I am pressing the amendments which I have tabled on behalf of my party. The first point which I want to stress before this House is that this D.M.K. Government has failed miserably and woefully in the policy regarding distribution of electricity. Sir, power cut has been imposed and from 25 per cent cut it is now raised to 40 per cent cut. The power cut is the burning issue which is agitating the minds of the public in Tamil Nadu and I may say that if this power cut is not tactfully handled, there would be difficulties not only from this House, but there would be opposition from all fronts, the agriculturists, the farmers and people who have set up agricultural pumpsets are very much agitated by this cut and they are very angry with the Government for, they have bungled in the matter of distribution of power which is disappointing.

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

So far as distribution of electricity is concerned, the ruling party has been celebrating that all the villages in Tamil Nadu have been electrified, that the target has been achieved. It may be said that 'we have exceeded the target this House set forth' and they may even say that 'we have excelled Haryana'. Well, one point which I want to stress is this. You have not exceeded Haryana, you are one with Haryana; for there are charges pending against the Haryana Chief Minister and there are also charges pending against the present Ministry, some of the Members of the Ministry and the Chief Minister. There may be comparison between Haryana and Tamil Nadu in that respect; but so far as distribution of electricity is concerned, I want to stress before this House that we have been receiving telegrams after telegrams urging that this Government is not giving power to their pumpsets which have been installed by all farmers.

What is the policy that is being enunciated? It has been discussed on the floor of this House that the policy of distribution of power should be carefully tackled and that the farmers should have information that the power would be given to them at such and such time. There is no rule or regulation and the Section Officer or the Assistant Engineer or the Divisional Engineer are unable to say when the agriculturists would get electricity. That is a matter which will have to be considered. On the other hand, if that is allowed to go as it is, I am sure that there would be fall in agricultural production and the agriculturists would be adversely affected.

Another point which I want to stress is that food production would also be affected. It has been stated before this House by a Member of the Ruling Party that the present procurement should be cancelled and the wholesale procurement may be resorted to. On behalf of my party we also reiterate that the wholesale procurement should be made not only with regard to foodgrains that are available in Tamil Nadu but in the whole country there should be wholesale procurement and the deficit areas should be given due priority in the matter of distribution of rice or else, there would be soaring prices, one area would be benefited, there would be regional imbalances and there would be no uniform food policy.

Sir, it has been stated that there has been a green revolution and there is no necessity to import food and the Hon. Minister for Co-operation had been waxing eloquence in this House on a former

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 பிப்ரவரி 12]

occasion that the green revolution was an accomplished fact. Now, so far as Tamil Nadu is concerned, last time there have been heavy rains and floods. All our wells are now full of water but how to pump out the water is a problem. If the agriculturists have oil-engines they can resort to it. Apart from it, I can say without fear of contradiction that the Government are mainly responsible for the mal-administration and the mal-distribution of electricity.

From all districts except the Kanyakumari district, there has been representation that power should be given to the agriculturists and the top most priority should be given to them. It may be stated that there is no power cut but the farmers do not know when they are getting power. So, this aspect of the matter has to be looked into by this Government.

Another point which I want to stress is regarding the hulling of rice. The rice-milling industry is adversely affected because of the power-cut. It has been stated before this House that the rates that have been originally fixed have been inordinately increased without any reason or rhyme by the rice mills in the matter of hulling charges. If this is allowed, there would be so much of difficulty and there would be shortfall in the production of rice. It has been stated that there has been a fall in the price of paddy but the demand for rice is always made through the rice-hulling industry and I think topmost priority should be given so far as this matter is concerned.

Another point which I want to stress is that there have been lock-outs in various industries and there has been lay-off on account of power-cut. How are you going to meet this situation, is a matter which will have to be considered. Coal is in shortage and power is in shortage. It may be stated that there has been a strike in Andhra Pradesh and there is no law and order there. That is the reason why this Government should take quick steps to relieve the shortage of coal.

It has been stated that some shiploads of coal are arriving. Sir, if this matter is not properly handled, there would be still further difficulties. I apprehend that there would be still more power-cut to come in the next few months. This is not a rosy picture. It is a bad picture that has been painted and I am sure that power-cut should be tackled with all the tact and talent which the Hon. Chief Minister has at his command.

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Sir, so far as the electricity system is concerned, the Congress Government generated more power and they planned many schemes. But our D.M.K. Government which has been sitting in office for so many years have only just been extending the current supply and they have not augmented it.

Another point is with regard to rise in prices. Sir, while the D.M.K. was in opposition.....

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மின்சாரத் திட்டங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும், மத்திய சர்க்கார் தங்கள் பொறுப்பினை நிறைவேற்றினார்களா? இல்லையா? அதற்கு என்ன என்ன திட்டங்களை இவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Power is in your hands and you are the ruling party and your Ministers will have to devise ways and means. There is no use blaming us or hitting us. . . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஏதாவது ஆலோசனை இருந்தால் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : There are many schemes and those schemes will have to be implemented. Thermal energy, atomic energy and hydel energy will have to be generated so that the growing demand of Tamil Nadu will be fulfilled. That is the only suggestion which I can make before this House.

So far as rise in prices is concerned, the wholesale prices have risen enormously and the price index is an indicator to show that there has been rise but in the Governor's Address the whole responsibility has been shoved on to the Central Government and the State Government has stated that it is on account of the fiscal policy and the taxation policy that has been followed by the Centre, there has been so much of rise in prices. But I ask, did you not agitate formerly when the same argument was advanced by the Ministry at that time and you did not listen to it. You had launched the agitation in an abundant measure and many buses were burnt. I am sure the Opposition would be well advised to resort to those methods but I do not want that the buses should be burnt. I would say that for the rise in prices, this Government are responsible and

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 பிப்ரவரி 12]

the Central Government also are responsible. The Central Government have stated that they would abolish poverty by their socialism, the socialism that has been adumbrated by the mother of socialism, the Prime Minister of India. That is grossly inadequate so far as India is concerned and so far as Tamil Nadu is concerned, it has failed miserably and that is the charge which I am levelling against this Ministry.

Sir, something should be done or else, there would be not only agitation but also revolution. I am only reminded of the French Revolution. The people asked for bread and the Queen said that they had no bread and that they could eat cakes. So also the attitude assumed by the Government of Tamil Nadu is far from satisfactory. So far as rise in prices is concerned, the "consumers' co-operatives" is no panacea for the rise in prices and food will have to be subsidised and it should be made available to the N.G.O.s' workers and other people.

Then I want to mention about the unemployment problem that is besetting the country. The Youth Corps has been thought of and there are many graduates and diploma-holders and I think there are more than 3,500 persons in the Youth Corps and they have been paid Rs. 175. Similarly in the field of education, there are apprentice-teachers who are drawing a lesser sum as their pay.

Now what is the policy that is being contemplated by this Government? All these people should be assured of a job and the Youth Corps is now employing only a few and this is grossly inadequate and insufficient to meet the alarming proportion of the unemployment problem that is before the country. We should create more jobs. What are the jobs you are going to create and the job potential should be made known to the people?

Sir, the teachers who have been trained by our Government are on hunger-strike before the Collectorate in the Kanyakumari district for the last 25 days. Through a Call Attention Notice I brought it to the notice of the Hon. Minister for Education but this Government are not prepared to listen to the lawful demand. The writing on the wall has appeared and the people have risen against the autocratic Government. I warn this Government with all the energy at my command that unless you solve this problem, the days of this Government are numbered and I am sure the Central Government would take prompt steps to see that this Government behave properly.

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Another point on which I want to speak is regarding the question of 'charges'. On behalf of two parties, the charges against certain Ministers have been levelled and they have been given before the President of India. The reply has been sent and both charges and replies have been placed before this House. Now it is learnt that a rejoinder has been filed by those parties. Whether this Government is in receipt of the rejoinder and what is their reply and what is the action taken by this Government is not known. The rejoinder has been submitted by those people who submitted the memorandum of charges.

In the letter to Prime Minister of India, in the covering letter, dated 14th December 1972, it is stated that so far as corruption charges are concerned, State Government is supreme, State Legislature is supreme and they would be tabled here and discussed in the House. On this matter I would like to offer some remarks. I hereby emphatically state that the Central Government has full power to institute an enquiry so far as the charges levelled against the Ministry are concerned. I do not say it is a judicial enquiry. It is not prosecution. It is only an enquiry to enquire into certain materials collected. Those will be placed before a judicial officer and he would enquire. The most appropriate person who is the fit person under the Commission of Enquiry Act to appoint the Inquiry Commission is the Prime Minister of India. Unless and until that law is repealed by Parliament, so long as that Commission of Enquiry Act is on the statute book, the Central Government can appoint the Inquiry Commission.

THIRU N. GANAPATHY: Sir, I would like to bring to the notice of the hon. Member that under the Commission of Enquiry Act, 'Appropriate Government' is defined as State Government in respect of matters in Schedule VII List I and II and III, State, Central and Concurrent List. In respect of matters entered in State List and Concurrent List, it is the State Government that has the power. State Government has got the right to appoint an Enquiry Commission in respect of matters in State List and Concurrent List. As far as my research goes, I would like to say that this matter is not enumerated in any of the lists, I mean, the matter 'corruption charges against Ministers'. That is not covered under any list mentioned in I, II and III. Therefore, I would submit that this aspect may be taken into consideration by the hon. Member while arguing his case.

[1973 பிப்ரவரி 12]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I am very much beholden to the hon. Member for his learned elucidation. So far as this matter is concerned. . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த ஸ்டேட் லிஸ்ட், சென்ட்ரல் லிஸ்ட் என்றெல்லாம் சொன்ன பிறகு நானும் நேற்று போய் பார்த்தேன். “கரப்ஷன் சார்ஜஸ்” என்ற வரியே இல்லை. இந்த “கரப்ஷன்” என்ற வார்த்தை எந்த லிஸ்டிலே இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Penal law of the country will take care.

For the benefit of hon. Members, I would like to point out that the Commission of Enquires Act has been passed by Parliament. Under List III, Entry 45, ‘Inquires and Statistics for purpose of any matter specified in List II or III’, the Centre has power. The learned Member Thiru N. Ganapathy was arguing about the word ‘Appropriate Government’. Appropriate Government is both Central Government as well as State Government. Section 3 is clearly stating that State Government or Central Government are empowered to institute an Enquiry Commission. (interruption) I will clarify at the end of my speech, if doubts are raised at the end of my speech.

I would also invite the attention of hon. Members to Article 256 of the Constitution, Administrative Relations, Chapter II, application to State and Union. It states :—

“The executive power of every State shall be so exercised as to ensure compliance with the laws made by Parliament and any existing law which apply in that State and the executive power of the Union shall extend to the giving of such directions to a State as may appear to the Government of India to be necessary for that purpose.

The control of the Union over States in certain other cases has been further clarified under Article 257. What is the effect of the Central law that has been passed is the next point which will have to be considered. I am fortified to say that so far as this matter is concerned, the Central Government has got full powers and they are clubbed with legal authority to appoint an

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Enquiry Commission. But the Central Government is playing dilly-dally, if I may say so. The ball is in Delhi Court and they will have to institute the enquiry or say they will have no further probe and that there will be no Enquiry Commission as they had said and failed to institute Enquiry Commission in the case of Haryana. What is law to Haryana should be law to other places as well. So far as Haryana is concerned, I feel that the Central Government has failed in its duty to institute an Enquiry Commission against the Haryana Chief Minister. Similarly the Central Government has failed in its duty to institute an Enquiry Commission against the DMK Ministers here.

It has been stated by some Opposition parties that Congress (O) is in league with the Ruling Party. Here and now, I say with all emphasis at my command, that we have no truck with the Ruling Party. Let me say that the greatest service which the Chief Minister of Tamil Nadu can do Tamil Nadu is to resign his office and go home in view of the grave allegations levelled against him. I would only repeat that the charges are serious and I hope this Government will submit itself to an enquiry just as other States have done.

I may also say in this connection that there have been enquiries against the Chief Minister of Punjab and against the Chief Minister Bakshi Gulam Ahmad of Jammu and Kashmir. Even though there were certain exceptions in regard to Jammu and Kashmir in the Constitution, the Central Government did not think that no enquiry was necessary; they appointed an Enquiry Commission under the leadership of Mr. Justice Rajagopala Iyengar, a former judge of Supreme Court. The Commission submitted its report in 1967. Similar precedents are also not wanting. I may say that enquiry was there in Bihar also. The Centre had given directions to the State Government to institute an Enquiry Commission. So that the Central Government has got power to appoint Enquiry Commission is there with precedents. That is my point. It has been stated. . .

THIRU N. GANAPATHY : So far as the Central Government's powers are concerned, the hon. Member says that they have full powers. I would like to point out that in respect of federal properties like railways and post offices, the Central Government is

[Thiru N. Ganapathy] [1973 பிப்ரவரி 12]

empowered to give directions to State Government for protection in emergencies. Only during period of emergencies the Central Government is vested with the power of giving directions to State Government. But in peace times, the Central Government has no power to issue directions to State Government in respect of any other matter enumerated in the Constitution.

MR. DEPUTY SPEAKER : The other day also hon. Members were discussing about the merits and demerits of appointing an Enquiry Commission and the authority of the Central Government on the question of appointment of a Commission and I remember I said that it was a very very difficult matter and I am not in a position to give any decision also. As hon. Members would agree, I think our time is very precious and it will be very good if the matter is settled by Court. I would suggest that some of you may get some clarification from a Court of Law. Now you can proceed with your speech.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அரசாங்கமே அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு வழக்கறிஞர்கள் பேசி இன்றைக்கே அதைப்பற்றி முடிவு கண்டுவிட முடியும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? நான், முடியுமென்று நினைக்கவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : No two lawyers would agree, Sir. I know that. I am only urging to the best of my ability that the Central Government has got the power in this matter.

Another point which I want to stress in this House is this. It has been stated that there was an invasion from the Kyber pass and there is an.

MR. DEPUTY SPEAKER : The matter has been placed on the table of the House, both the report and the reply.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, the State Government has got the power to refer the matter so the Supreme Court or any other court in case they feel there is any doubt in the matter. They have got an eminent counsel to help them and he is helping them. Sir, so far as invasion from Palghat Pass is concerned, I think the invasion from Palghat Pass has succeeded in an

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

abundant measure. The counsel who has been engaged by the Government in regard to this case that is conducted before the Hon. High Court is a man who hails from Kerala and he has been engaged. I do not want to cast any aspersions on the learned profession, but only want to say that this Government is at the tender mercy of those persons who have come from that part of the country. That is the only point which I want to stress. Therefore, I say that this Government need not be touchy about such things.

Any legal expert, any eminent lawyer is free to tender legal advice to anybody, but do not call names and talk in that strain. That is the only point which I want to stress. Invasion from Kyber pass may be to your advantage and I think there are people, very eminent people who came from that part of the country who have not only enlightened this country, but they themselves have been a light as it were and I think we shall not talk in that strain when we are discussing things before this House. That is the only clarification I want to make. I would have mentioned this but for the fact that the covering letter that is contained in the reply that has been sent by this Government and that is the reason why I spoke about it. I do not want to dwell upon this at any great length and I shall leave it at this juncture.

Another point which I want to stress is regarding the role of the Governor. Sir, the role of the Governor has been just mentioned in the Administrative Reforms Commission Report. On the 'State Administration', the role of the Governor has been stated thus; in one portion of the report, it is said 'to preserve, protect and defend the constitution and the law'. That is the role of the Governor that has been stated in the report of the Administrative Reforms Commission a copy of which I have here.

Sir, so far as the role of the Governor is concerned, I would say about the proceedings that happened on the 2nd of December. It is not legal according to me. But it is before the Court and I do not want to deal with that sorry state of affairs. I would only urge and repeat that such sorry state of affairs should not recur on the floor of Tamil Nadu Legislature. It is only for that purpose I am mentioning this here in this August House, Sir.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 பிப்ரவரி 12]

Sir, the D.M.K. Party while it was in opposition, they said that the office of Governor was unnecessary and they even went to the extent of saying that 'ATTUKKU ENN THADI' or some such thing, I do not want to repeat those very words that have been used then. The D.M.K. party at that time spoke like that. Whether the office of the Governor is necessary or not is a matter which has to be decided by Parliament and also by the Central Government because they are the Eyes and Ears of the country, and of the State Governments. Therefore it is that the Governor acts on the advice of the Chief Minister, but the advice tendered by the Chief Minister cannot be always correct. All these principles are there. I once again say that so far as the exalted office of the Governor is concerned, he is to preserve, protect and defend the Constitution and the Law. That is the point which I am going to make. On the matter of procedure, this House is supreme. But when there is flagrant violation, we have to report to the Governor and appropriate action should have been taken on the sorry state of affairs afflicting Tamil Nadu.

The next point is regarding the Ministry and the Chief Minister. I only just refer to the Administrative Reforms Commission Report, page 11, where it is said 'that the Chief Minister himself should set a high standard of public conduct and insist on other Ministers doing the same'. What has happened here? So far as the charges are concerned, I would only just invite attention of the House to the reported speech of the Minister for Co-operation at Tirunelveli. He is reported to have said that he was prepared to swear by Lord Muruga that the Ministry is not corrupt. Such a statement has appeared in the 'Hindu' and I am having a copy of that day's paper. Does it speak well of the Minister to say that he is prepared to take an oath in the name of Lord Muruga? I know the D.M.K. Party has no faith in religion—I know many members, not all of course, have no faith—Perhaps the Hon. Minister for Co-operation is very religious and I am very much indebted to him.

He toured my constituency recently and he has been making lavish promises, only promises he has made. He has said that every application should be routed either through the Ruling Party Member or the District Secretary of the Party or the Taluk Secretary as the case may be. Sir, he has been distributing awards for the

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

heirs of people who have lost their lives in getting up and down palmyra trees. There also the party interfered. In season and out of season this happens and I invite the attention of the Chief Minister to what has happened there. A black flag demonstration has been staged against the Minister and about 50 persons—lawyers and Youth Congress members have been arrested after the inflammatory speech that has been made by the Co-operation Minister who has said ‘You are flesh of our flesh, blood of our blood, of course, it may be good Biblical saying, but certainly what you have done there is not in keeping with that spirit. Probably you have been trying to fish in troubled waters in my constituency. My blessings are there for that effort.

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை : அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் நானும் கலந்து கொண்டேன். அவர்கள் கூறியது என்னவென்று சொன்னால் அந்த மாவட்டத்தில் பெருவாரியான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பனை மரமேறும் தொழிலாளர்கள். “நானும் அந்த சமூகத்திலே பிறந்தவன் என்பதால் எனக்கு அவர்களுடைய கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் எல்லாம் தெரியும். இந்த கழக அரசு, தமிழக அரசு, கலைஞர் அரசு அந்த ஏழை தொழிலாளர்களின் துயரைத் துடைக்கும். அந்த வகையிலேதான் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலும் மற்றவர்களுக்கு 500 ரூபாய் என்ற அளவிலும் கொடுத்து உதவி செய்கிறது” என்று சொன்னார்களே தவிர, பிளட் அண்ட் பிளட், பிளஷ் அண்ட் பிளஷ் என்று ஜாதியைக் குறிப்பிடுகிற எந்த விஷயத்தையும் அங்கே அவர்கள் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I have got here written communications and I have information. The hon. Member need not be worried. He is a member of the ruling party and I do not want to cast aspersions. I know that in his own constituency, nothing has been done. Even then he is waxing eloquent for the Minister. Of course, he is his party man and his benefactor. That is all what I would say. But this sort of tactics is not good. Probably he may now swear by Lord Muruga that he has not said such things. I would believe him, if he says that he has not said like that. But my people who were there, my own kith and kin who have listened to the speeches have given me this report. I do not want to say anything further.

[1973 பிப்ரவரி 12]

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, on a point of personal explanation. What I have stated at the meeting is, Thiru Ponnappa Nadar has got belief in God Ayyappa and if he is prepared to swear before that God that I took bribe from anybody, I am prepared to meet the consequences.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I never said that the Hon. Minister took any bribe. He said that the Ministers have not received any bribe and that he was prepared to swear in the name of God.....

MR. DEPUTY SPEAKER : Let us not drag the names of God.....

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The names of gods and goddesses have been mentioned before in this House. Even the Hon. Chief Minister has stated இங்கே இருக்கின்ற குட்டி தேவதைகள் அங்கே இருக்கின்ற பெரிய தேவதைகள்.....

These things have been stated in this House and I will be the last person to bring disrepute to God.

MR. DEPUTY SPEAKER : It should not be a tussle between two Gods.....

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Another point is that another Hon. Minister is reported to have stated that he is even prepared for self-immolation if the charges have been proved. If that be the case, why do you feel funky and shy in insituting enquiry ? That is the point which I want to stress.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை நான் படித்துப் பார்த்தேன். நான் அங்கே அரியலூர் பொதுக்கூட்டத்திலே பேசியபொழுது முதலமைச்சரவர்களும் இருந்தார்கள். நான் அங்கே பேசியது, எல்லா அரசியல்வாதிகளையும் அவர்கள் அரசியலிலே இருப்பதால் பேசலாம். ஆனால் அவர்கள் குடும்பத்தை யெல்லாம் இழுத்துப் பேசுவது என்றால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு அரசியல்வாதியின் குடும்பம்கூட இருக்காது, குழாயடிச் சண்டை போல் ஆகிவிடும் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, பத்திரிகையிலே வந்ததைப்போல, குடும்பத்தையே அழித்துவிடுவோம் என்று சொல்ல வில்லை.

1973 பிப்ரவரி 12]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I will be the last person to tarnish the image of anybody and for that matter even Ministers or their families. I know my own limitations. Only courtesy begets courtesy and that is the principle on which I have been brought up and I will continue to follow it. But the speeches that have been reported in the newspapers is far from satisfactory.

I think there is a *prima facie* case for instituting enquiries and that is the next point which I am going to stress. Sir, it may be stated that the State Government are empowered to deal with the question of administration of justice, according to entry No. 2 in the State list. Now, offering or receiving of bribes is a penal offence under the Indian Penal Code. But who is to take action is the pertinent point. Charges have been levelled against certain responsible persons and who is to initiate action against them? Is it the Governor or the President. Who is to set the law in motion, is the moot point.

Sir, residuary powers are with the Central Government and those powers can be invoked and exercised by the Central Government when grave charges are levelled. It is left to the Central Government to institute an enquiry.

The next point is that after 10th October 1972 there has been a deterioration in the law and order situation in this country. So far as Tamil Nadu is concerned, there have been so many incidents which I do not want to reiterate here but certain incidents I would like to highlight before this House.

The primary and the most important thing which I want to stress is with regard to the incident which happened in Salem. Sir, the weavers in Salem were agitated because there was abnormal rise in the price of yarn. The State Government are responsible for distribution of yarn at fair prices to the weavers. There are 19 mills dealing with it and the yarn could be routed through the apex societies. I know there is some confusion in the functioning of the apex societies. There have been certain charges against them. My point is that the weavers should be supplied yarn at fair prices. They wanted the Government to issue cards to ensure fair supply of yarn. The ruling party came

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 பிப்ரவரி 12]

to power in the name of the weavers and said that they represented the weavers. Now some incidents have happened in Salem and some persons had burnt buses and for that the people in Ammapet and Ponnampet were unnecessarily victimised and there is Police Raj in that area. I visited the affected area along with Thiru James. What did the police do? I went to one house and a woman by name, Sankari Ammal aged 60 had been crying before me and narrating a sorrowful thing which the police did. She had been beaten on the back mercilessly and she was unable to walk. She sustained even fracture and she is having a bandage in her hand. That is the atrocious crime committed by the police and that is the goondaism indulged in by the police in Salem. If these things are repeated, what is the protection or safety for the citizen. Another lady, Nagammal was also assaulted. Several other old people were mercilessly beaten like dogs and that is the charge I am making against the police.

The next point is that so far as law and order is concerned, the Congressmen have been victimised and many of them have been unnecessarily beaten. The incident which happened at Alangudi has been referred to and I do not want to repeat it but suffice it for me to say that the police did not behave properly there. They with the connivance of certain persons entered houses, looted shops and beat people there.

As regards incidents at Tiruchy they are under a judicial enquiry and I do not want to say anything about it now. But the people of Tiruchy are very much agitated and even now they say that the officers responsible for those incidents are still there and have not been transferred. I once again affirm that those who are responsible for the misdeeds at Tiruchy should be transferred. If such officers are there, there would be no evidence forthcoming.

Regarding the incident at Palayamkottai, there was an assault on Professor Srinivasan and that is now a subject-matter of enquiry. The people there are afraid to give evidence and there has been a terrorisation by the officers that if anybody came forward to tell the truth, they would be dealt with according to the police methods. Sir, the norm is that a witness should speak truth, only truth and the whole truth but the police have been unnecessarily interfering with the tendering of evidence and I charge this Government of not being fair in regard to the conduct of these enquiries.

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Another point which I want to refer is the attitude of party workers. Some of the party workers are assuming the role of 'Tom Troopers' which was in existence at the time of Nazi Hitler. Some of these people are hurling the stone from behind. These persons should be suitably dealt with by Government but the attitude of Government, I regret to say, is very unsatisfactory and most unhelpful. Prosecutions are launched against leaders, and newspapers are being prosecuted. There has been stifling of opposition. There are so many cases which are now pending before Courts. I do not want to go into details. The Press, the fourth Estate, is not able to function freely. Money is being collected for launching prosecution cases against other political parties, leaders and many cases have been registered in Tinnevely district. Several prosecutions have been launched, against Opposition parties and they are mounting day by day. They want to persecute the opposition.

I ask the question 'Are we being treated fairly'. We are treated like second class citizens. The treatment that is meted out is most unhappy. False cases are foisted against opposition and that is one of the means adopted by the Government. Students are being terrorised and I have got reports of two cases registered against students of Virudhunagar college. Against 10 persons they are charged under Sections 147, 332, 506, Part II, Indian Penal Code read with Section 149—all under Indian Penal Code. Students could not study in the College because of the violence. They say some unknown persons came and beat students and did certain things. Cases have also been registered against some students under Section 447, 427, 475, 379 and 506 read with Section 149. Some of these charges are grave like attempt to murder, etc. 27 students are included including 10 former students. This is a sorry state of affairs and I regret to say that this Government is unnecessarily harassing the students, who had come to college to learn. Some incidents have happened somewhere and in the absence of approvers, these students are being prosecuted. We cannot understand why prosecution is done in the case of students. I would request the Government that these cases may be withdrawn. There should be some fair play so far as students are concerned. The student community is very much agitated because of prosecution cases launched against some.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 பிப்ரவரி 12]

I have recited the case of Virudhunagar college. There may be other cases also. In Madurai also I think a similar case is there. It is the fundamental right to form association and speak against the ruling party. After October 10, 1972, after there has been split in the D.M.K., after some had defected from D.M.K. Opposition parties are not being treated fairly by Government. I do not want to enter into a discussion against defection.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI) : The hon. Member has taken a long time.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I shall finish before 1 p.m. I shall try to be as quick as possible. The arch-villain of defection defected from our party. Many people followed and they formed another party. If it is said defection is a method known to democracy, I say it is unfair. The Central Government is contemplating to bring in some legislation in regard to defection. The sooner it is brought, the better.

Regarding nationalisation of buses routes though we do not oppose it, the modus operandi that is adopted is not happy. Some time is given for some people and we are led to believe that there is some connection between the Dindigul election and bus nationalisation. For making some operators support the Government in the coming election at Dindigul, some time is given. The Chief Minister has said that this nationalisation is pongal gift. I think it will misfire.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, திண்டுக்கல் இடைத் தேர்தலுக்கும் பேருந்து நாட்டுடைமை சட்டத்திற்கும் ஒரு வேண்டாத தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் விடுதலை நாள் வெள்ளி விழாவின் போது இரு மன்றங்களையும் கூட்டி வைத்து இங்கே அறிவித்தார்கள். அதற்கேற்ப சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய சர்க்கார் ஒப்புதலோடு கடந்த கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவர முயற்சித்தோம். கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள்ளாக மத்தியப் பேரரசின் சம்மதம் கிடைக்காததன் காரணமாக பின்னர் அதை அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, இதற்கும் அதற்கும் முடிச்சப் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் ஒன்றும் முடிச்சப் போடவில்லை. எனக்கு வந்திருக்கின்ற தகவலைத்தான் கூறினேன். அது அல்லாமல் வேறு விஷயம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

The next point is the Dindigul by-election is a challenge to D.M.K. We find that enlistment of voters is going on and that some one lakh new voters are being added. It is said that such of those persons who want to enlist themselves as voters should make an application to the electoral officer and they are routed through members of the ruling party. What I say is, the Dindigul by-election should be a free and fair election. The Central Government, the State Government, the Election Commission and Electoral Officer who enlists votes are responsible to conduct fair elections. Why create a suspicion in the matter of enlistment of fresh voters? Let not the debacle of Saidapet be repeated in Dindigul also. That is my point.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சைதாப்பேட்டையில் என்ன தந்திரம் கையாளப்பட்டது என்பதை விளக்கினால் பரவாயில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : In the election petition that was filed it has been said that many voters were not actually residing there, but their names were enlisted in the rolls and the Court was powerless to go into the question, because the electoral rolls are final. That was the ruling that has been given. Just to avoid any difficulty, because courts cannot interfere, the Election Commission and the officers in charge of the conduct of the Elections will have to act freely and without favouritism.

Now certain officers are being transferred and certain others are imported into Dindigul Constituency with a view that the D.M.K. Party may win the by-election. Even communal feeling is inflamed. Even one hon. Member said in this House that we would get only 'Kal' and 'Dindu' 'AVARUKKUTHAN IRUKKUM' and such statements are made. All this should be avoided. Dindigul would be an indication if the Indira Congress Government institute an enquiry. Then they have to approach the people and they may have no face to look at the people of Dindigul for they have failed in their duty. Free and fair election should be conducted there.

Sir, this Government has forfeited the confidence reposed in them by the people consequent on the very bad law and order

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 பிப்ரவரி 12]

situation and bungling in the distribution of power. All sections of the community are dissatisfied with this Government and with all the emphasis at my command, I say, Sir, that the best thing and the best course that is open to this Government is to resign and step down from office and face an enquiry in the light of the charges that have been levelled against them. 'Caesar's wife should be above suspicion'. That norm should be adopted. I think the Chief Minister will not be unwilling to submit himself to any enquiry that is conducted by the Central Government or the State Government, according to the showing of certain persons.

With these words, I press my amendments and demand that this Government should resign. We are not interested in toppling of the Government by the Centre. You yourselves should step down. (Interruption)

The last point is that they should resign freely and voluntarily, that is the suggestion that is made by the Leader of the Swathanthra party here and I hope the Ruling party would follow that eminent advice. Thank you, Sir.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும், நானும் கலந்துகொள்கின்றது உள்ளிட்ட இந்த எண்ணிக்கையை வைத்துப்பார்த்தால் 53 பேர் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த 53 பேரில்—என்னையும் சேர்த்து ஆளும் கட்சியின் சார்பில் 21 உறுப்பினர்களும், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 9 உறுப்பினர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் 6 உறுப்பினர்களும், சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், பார்வேட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் 3 உறுப்பினர்களும், ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், முஸ்லீம் லீக் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் ஒருவரும், சுயேச்சை ஒருவரும் ஆக 53 பேர் ஆளுநர் உரையின்மீது திரு. கணபதி அவர்கள் கொண்டு வந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஒட்டியும், எதிர்த்தும் விவாதங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். பெளராணிகர்கள் எந்தவொரு காரியத்தையும் கணபதியை வைத்துத்தான் ஆரம்பிப்பது போலவோ என்னவோ இயற்கையாக

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையின்மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தை திரு. கணபதி அவர்கள் கொண்டு வந்து அதில் விவாதமும் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதை நான் சொன்னால்கூட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கணபதியைப் பற்றி இங்கே பேசலாமா? முருகனைப் பற்றி அவர் பேசினார்; இவர் கணபதியைப் பற்றிப் பேசலாமா? என்று கேட்கக் கூடும். இந்த விவாதத்தில் நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாகவே தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் வழக்கம்போல் அவருடைய கருத்துக் களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும், முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பிலும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும், பார்வோர்ட் ப்ளாக் சார்பிலும், ஆளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் பல்வேறு கருத்துக்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆளுநர் அவர்களது உரையில் முதல் இடத்தைப் பெறுவது முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களது மறைவு குறித்த வரிகளாகும். அவர்க ளுடைய இழப்பு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் எவ்வளவு பெரிய இழப்பு என்பதனை இராஜாஜி அவர்களுக்காக இரங்கல் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நாம் நிறைவேற்றிய நேரத்தில் மிக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக் கிறோம். நான் அன்றைக்கே எடுத்துச் சொன்னேன். இராஜாஜி அவர்களுக்கான நினைவு மண்டபம் ஒன்றினை காந்தி அடிகளுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள நினைவு மண்டபத்தின் அருகே அமைக்க இருக்கிறோம் என்பதனையும், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவினை நடத்தி வைக்க இங்கே வருகை தர இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னேன்.

அப்போதே இன்னொன்றும் குறிப்பிட்டேன். இராஜாஜி அவர்கள் பிறந்த இல்லமான ஒருரை அடுத்த தொரப்பள்ளி கிராமத்திலே உள்ள அவரது இல்லத்தையும் அரசாங்கம் விலைக்கு வாங்கி இராஜாஜி அவர்களுடைய நினைவுச் சின்னமாக ஆக்கிடும் முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் சொன்னேன். அதற்கு உரியவர்கள், அந்த வீட்டை விலைக்குப் பெற்றிருப்பவர்கள் கொஞ்சம் அதிகத் தொகை அதற்குச் சொல்லி வருகிற காரணத்தால் இன்னும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

அதிலே ஒரு முடிவு எடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னேன். நான் அதை அறிவித்த பிறகு அவர்களே முதலில் குறிப்பிட்ட விலையில் இப்போது பாதி விலைக்கே தருவதற்குச் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் பேசி முடிவு செய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. விரைவிலே அந்த இடமும் பெறப்பட்டு முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாக அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்பதனையும் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

இராஜாஜி அவர்களுக்கு நிரந்தரமான நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப்படவேண்டுமானால் அது இப்படிப்பட்ட கட்டடங்கள் அல்ல, அவருடைய உள்ளத்திலே பதிந்திருந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை, நாம் கடைப்பிடித்தால்தான் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை உருவாக்கினோம் என்ற பெயரைப் பெறமுடியும் என்று முன்னாள் அமைச்சரும் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினருமான திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். மதுவிலக்கினைப் பற்றி அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தானாலும் அல்லது சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தானாலும், அல்லது முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் திரு. திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தானாலும் அந்தக் கருத்திற்கு முரண்பாடான கருத்தல்ல இன்றைய அரசின் கருத்து. அதை நான் பலமுறை திட்டவட்டமாக இங்கேயும் அறிவித்திருக்கிறேன். ஆனால் மதுவிலக்கை அமுலாக்குகிற நேரத்தில் ஏற்படுகிற சங்கடங்கள், அதிலே வெற்றி கிடைக்காமல் நாம் தலை குனிகிற நிலைமைகள், அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானமும் போய், வேறு மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானம் போய்ச் சேருகிற நிலைமையும் ஏற்பட்டு, இங்கேயும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுதல் போன்ற சட்டத்திற்குப் புறம்பான நிலைமைகள் ஏற்படுவதும் நாம் பல ஆண்டுக்காலமாக அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். ஆகவேதான் மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாநிலம் மாத்திரம் ஒரு முடிவினை மேற்கொள்ளுவது என்பது இயலாத காரியமாகியிருக்கிறது, இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களிலே அது தளர்த்தப்பட்டு விட்ட காரணத்தினால்.

இராஜாஜி அவர்கள் தமிழகத்திற்கு மாத்திரம் சொந்தமானவர் அல்ல. அவர் ஒரு தேசியச் சின்னம். அத்தகைய சின்னத்தை நாம் நினைவுபடுத்தி அமைக்க வேண்டுமென்றால் இந்தியா முழுமைக்கும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற முயற்சியிலே இந்தியப்

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பேரரசு வெற்றிபெறுமேயானால் நான் அன்றைக்குக் கூறியதைப் போல அதை முதலில் இரு கையேந்தி வரவேற்று அமல்படுத்தக் கூடிய முதல் மாநிலமாக நம்முடைய தமிழ் நாடுதான் இருக்கும் என்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

ஆகவே, இராஜாஜி அவர்களுக்கான மதுவிலக்குத் தொடர்பான நினைவுச் சின்னம் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் அமைந்தால் போதாது, இந்தியா முழுமைக்கும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லி, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கு எந்த விதத்திலும் என்னுடைய கருத்து பின் அடைந்தது அல்ல, ஒட்டியதுதான் என்பதை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களின் உரை எப்படிப்பட்டது என்ற விமர்சனத்தை எல்லாம் மாற்றுக் கட்சியில் இருந்து பலரும் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரை அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிபலிப்புத்தான் என்ற காரணத்தால், அதை ஏன் வானிலே அறிக்கை என்று சொல்லக் கூடாது என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் வாதிட்டார்கள். காலையிலே பேசிய முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய தலைவர் திருப்பூர் மெரீய்தீன் அவர்கள்கூட நான் அதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்று சொன்னபோது நான் எண்ணிக்கொண்டு இருப்பதைத்தான் சொல்லப் போகிறார் என்று கருதினேன். ஆனால் அந்தப் பேச்சின் போக்கு அவையிலே எழுந்த பல்வேறு சுழலிலே வேறு வகையில் திரும்பிவிட்டது என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

வானிலே அறிவிப்பு என்பது சாதாரணமானதல்ல. நாட்டுக்கு வரப் போகிற புயலை, மழையை, வானிலைச் சூழ்நிலையை அறிவித்து, அனைவரையும் எச்சரிக்கை செய்யும் ஒரு அறிவிப்புத்தான் வானிலே அறிவிப்பு ஆகும். இதை அந்தக் கட்சியில் இருந்துகொண்டு எப்படி எதிர்ப்பது? அதை எதிர்த்ததாகவும் தெரியக்கூடாது, ஆதரிப்பதாகவும் தெரியக் கூடாது என்று எண்ணியோ என்னவோ நம்முடைய அம்மையார் டி. என். அனந்தநாயகி அவர்கள் சூசகமாக அதை வானிலே அறிவிப்பு என்று சொன்னதன்மூலம் இந்த உரை எச்சரிக்கையான உரை, மக்களை எச்சரிக்கைப்படுத்துகின்ற உரை, யாருக்கும் எந்தப் பாதகமும் ஏற்படாமல் முன்கூட்டியே அறிவிப்புச் செய்கின்ற உரை என்கின்ற வகையிலே அவர்கள் பெருமைப்படுத்தினார்கள் என்று நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வானிலே அறிவிப்பு சரியான நேரத்திலே வந்த காரணத்தினாலேதான் தமிழ் நாட்டில் அண்மையில் ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளச் சேதத்தால் நாம் மிகப் பலமான அபாயத்திற்கு ஆளாகாமல் ஓரளவு தப்பித்துக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

கொண்டோம். அந்த வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டபோது தமிழ்நாட்டு அரசு எந்தெந்த வகையில் தன்னுடைய பணிகளைச் செய்தது என்பதற்கான விவரங்களை இந்த அவையிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலேயே சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் அடித்த புயலாலும், ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும், தென்னார்க்காடு, கோவை, திருச்சி, தஞ்சை, நீலகிரி, செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு, சேலம், தர்மபுரி, சென்னை ஆகிய மாவட்டங்களில் சாலைகள், வீடுகள், பாசன அணைகள், வயல்கள் ஆகியவைகளுக்குப் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது.

இந்தப் புயலாலும், பெரு மழையாலும் 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது என்று மதிப்பிடப்பட்டது. நிவாரணப் பணிகளுக்காக ரூ. 25 கோடி அளவில் கடனாகவும், மானியமாகவும் வழங்குமாறு மத்திய அரசை நாம் கேட்டு இருக்கிறோம். தமிழ்நாடு அரசு துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக உடனடியாக 5 கோடி ரூபாய் செலவிட அனுமதி வழங்கியதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் மறந்து இருக்க இயலாது.

தஞ்சாவூர், தென்னார்க்காடு மற்றும் 8 மாவட்டங்களிலும் மொத்தம் இது வரை வழங்கப்பட்டுள்ள தொகை 4.31 கோடி ரூபாயாகும். இதிலே 31—1—1973 வரையிலும் செலவிடப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை ரூ. 204.15 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை இரண்டு லட்சம். இந்த 2 லட்சம் வீடுகளுக்கு ரூ. 80 வீதம் நாம் அவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கி இருக்கிறோம். ஏற்கனவே, 40 ரூபாய் என்று இருந்ததை 80 ரூபாயாக ஆக்கி, அப்படி பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு லட்சம் வீட்டுக்காரர்களுக்கு அளித்த வகையில் 158 லட்சம் ரூபாய் இந்த அரசு தந்திருக்கிறது.

அரிசன குடும்பங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள ரூ. 250 வரை வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அதுவும் அமுல்படுத்தப்படுகிறது.

மணல் மேடிட்ட, மண் அடித்துச் செல்லப்பட்ட நிலங்கள் 10,000 ஏக்கர்கள். அந்த நிலங்களைச் செப்பனிட இதுவரையிலே எந்த அரசும் ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு பொறுப்பை, இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த நிலங்களை அரசே செப்பனிடிகின்ற வேலையை

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று அறிவித்த வகையிலே அதற்குச் செலவு மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய் என்பதை நான் மிகுந்த பெருமையோடு இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள முடியும். செப்பனிடும் பணியில் 75 புல்டோசர்கள் இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உயிரிழந்த குடும்பங்கள் 81. இதுவரையிலே புயலால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட உயிரிழந்த குடும்பங்களுக்கு பெரும் தொகை உதவியாக அளிக்கப்பட்ட வரலாறு கிடையாது. இந்த அரசு 81 குடும்பங்களுக்கும்—அதிலே 39 பேர் அந்தக் குடும்பங்களின் தலைவர்களாக இருந்த காரணத்தால் அந்தக் குடும்பத்தாருக்கு தலா 2,000 ரூபாய் வீதம், 78,000 ரூபாயும், குடும்பத் தலைவர் இல்லாமல் மற்றவர்கள் இறந்துபோயிருந்தால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கு 500 முதல் 1,000 ரூபாய் வரை இழப்பு ஈடாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கு எல்லாம் நாம் மத்திய அரசிடம் உதவியைக் கேட்டோம். 25 கோடி ரூபாய் நாம் கேட்டோம்.

நேற்று வரையிலே அவர்கள் மூன்றரை கோடி ரூபாய் அனுமதித் தார்கள். இன்றைக்கு இந்த அவைக்கு நான் மகிழ்ச்சியான ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். இப்போது எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி ரூ. 14.25 கோடி மத்திய அரசு இந்த வெள்ள நிவாரண உதவிக்காக வழங்கியிருக்கிறது என்பதை நன்றி உணர்வோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிலே நடப்பு ஆண்டுக்காக ரூ. 7 கோடியும், அடுத்த ஆண்டு செலவுக்காக ரூ. 7½ கோடியும் கணக்கிலே வைக்கப்படும். இந்த 14½ கோடி ரூபாய் ஏற்கெனவே நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற 3½ கோடி ரூபாயையும் உள்ளிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிற உதவித் தொகை என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏரிகள், குளங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பட்ட சேதம் குறித்தும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1,524 பெரிய ஏரிகளும் 1,387 சிறிய ஏரிகளும் இந்த வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டன. இதிலே நாம் இதுவரையில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற வேலைகள் 5,921. அதிலே 1,191 வேலைகள் முழுவதும் முடிவுபெற்று, மீதியுள்ள 4,100 வேலைகள் விரைவிலே முடிவுறத்தக்க வகையிலே பணி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் இந்த மன்றத்தில் ஏற்கெனவே அறிவித்த சலுகைகள் அன்னியில், ஆங்காங்கு வெள்ளச் சேதங்களைப் பார்ப்பதற்குப் போன போது அறிவித்த சிலவற்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

உதாரணமாக பவானி ஆற்றில், அங்கே முதல் கட்டமாக கரையைக் கட்டி உயர்த்துவதற்காக 17 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தைத் துவக்கிவைக்க நான் சென்றிருந்தேன். அங்கே இடிந்து கிடந்த ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைக் காட்டி, இதற்குப் பதிலாக, வேறு புதிய இடத்திலே பள்ளிக்கூடம் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இடிந்துவிட்ட அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைப் பெண்கள் பள்ளிக்கூடமாக மாற்ற வேண்டுமென்றும் பவானியிலே உள்ள பொது மக்கள் என்னிடத்திலே முறையீடு தந்தார்கள். நான் உடனே அதனை ஏற்றுக்கொண்டு பவானியிலே புதிய பள்ளிக்கூடம் கட்ட 5 லட்சம் ரூபாய்க்கு அங்கேயே அனுமதி வழங்கிவிட்டுத் திரும்பினேன்.

கோவையிலும், சேலத்திலும் என்னைச் சந்தித்த நெசவாளர் பெரு மக்கள் தங்களுடைய நெசவுத் தொழிலுக்கான கருவிகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் அழிந்து போய்விட்டன, பாழாகி விட்டன என்று கூறியபோது அவர்களுக்கு வெள்ளத்திலே தங்களுடைய கருவிகளை இழந்துவிட்ட நெசவாளர் தோழர்கள் அந்த இழந்துவிட்ட நெசவுக் கருவிகளை வாங்குவதற்காக, நெசவாளத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 100 அரசின் சார்பிலே மானியமாக அளிக்கப்படும் என்று உறுதி கூறினேன். அந்தவகையிலே கோவை மாவட்டத்தில் இதுவரை இந்த நூறு ரூபாய் பெற்ற நெசவாளர்களின் எண்ணிக்கை—1,405 என்பதையும், சேலம் மாவட்டத்தில் பயன் அடைந்த நெசவாளர்களின் எண்ணிக்கை 300 என்பதையும், இதற்காக ரூ. 1,70,500 வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரி மாணவர்கள் பலரும் அரசாங்கத்தினுடைய வேண்டு கோளை ஏற்று இந்த அரும்பணியிலே ஈடுபட்டார்கள்—வெள்ள நிவாரணப் பணியிலே, அதிலே பவானி பகுதியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த மாணவர் ஆற்றுச் சூழலிலே அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டார்—ஜேம்ஸ் டானியல் என்ற தாம்பரம் கிறித்துவக் கல்லூரி மாணவர் அங்கே அடித்துச் செல்லப்பட்டார் என்று கேள்விப்பட்டதும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு ரூ. 5,000 அரசின் சார்பிலே வழங்கப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்து கிறேன்.

கோவையில் வீடு இழந்த 3,216 பேருக்கு வீடு கட்டுவதற்கு நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் ரூ. 8 லட்சம் வரையிலே கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புயலால், அனாதைக் குழந்தைகளானவர்கள் 4 பேர்கள். எஸ். துரைராஜ் என்ற 10 வயது பையனும்,

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எஸ். கல்பகம் என்ற 7 வயதுச் சிறுமியும், எஸ். நடராசன் ஆகிய மூன்று குழந்தைகளும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்தில் நெல்லையப்பன் காந்திமதி அம்மாள் தேவஸ்தான அனாதை விடுதியில் 8—2—1973 அன்று சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். உதகமண்டலத்திலே வீடிழந்து, தாய் தந்தையரை இழந்த சித்திக் என்ற 4 வயது பையனை தந்தை பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் எடுத்து வளர்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் முஸ்லீம் சமுதாயத்தினுடைய முறைப்படி, அவர்கள் ஸ்லீகாரம் போவது அவர்களுடைய மத சம்பிரதாயப்படி தடுக்கப்படுகின்றது என்று சொன்ன காரணத்தினால், அந்தப் பையனுடைய எதிர்காலத்திற்காக நீண்ட கால சேமிப்பு டிபாசிட்டாக ரூ. 2,000 அரசின் சார்பில் வங்கியில் வைக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. அதைத்தவிர, அரசு ஊழியர் ஒருவர் பதவியில் இருக்கும்பொழுது இறந்துபோனால், அவருடைய பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் எல்லாக் கல்விச் சலுகைகளும் இந்தச் சிறுவனுக்கு அளிக்கப்படும் என்றும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை மாநகரத்தில் வீடு இழந்து உதவி பெற்றவர்கள் 49,381 பேர். இதற்கான மொத்தப் பணச் செலவு ரூ. 23,10,690 ஆகும். இதிலே சைதாப்பேட்டை, தியாகராயநகர் ஆகிய பகுதிகளில் 11,272 பேரும், மைலாப்பூர், திருவல்லிக்கேணி பகுதிகளில் 10,395 பேரும் இந்த உதவியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதிலே முழுமையாக வீடு இழந்தவர்களுக்கு ரூ. 80 வீதமும், ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 60, ரூ. 40 என்கின்ற வகையிலும் பண உதவி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த வெள்ளச் சேதத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு அரசின் சார்பில் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் பல எடுக்கப்பட்டன என்பதற்கும், அதைச் சுற்றிப் பார்த்து விவரம் அறிய வந்த மத்திய அரசு அனுப்பிய குழுவினர் சரியான தகவல்கள் அறிந்து மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் இதைவிட வேறு சான்றுகளை நான் சொல்ல முடியாது.

ஆனால், எதிலும் ஒரு தவறு கற்பிக்க வேண்டும் என்று கருதுகின்ற சில பேர் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிகளை வழங்குவதற்காக அமைச்சர் பெருமக்களும், அரசாங்க அதிகாரிகளும், பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகளும் பறந்தோடிச் செல்கின்ற நேரத்திலும், மத்திய சர்க்கார் பணம் அனுப்பினால் அது ஊழல் ஆகிவிடும், அது தவறாகச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

செலவிடப்படும் என்கின்ற முறையில் இங்கே பல பேர் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். நான் இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சியினர் சிலர் சொல்வது பற்றிக்கூடக் கவலைப்படவில்லை. டெல்லியிலிருந்து வந்த காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிற திருமதி மரகதம் சந்திரசேகர் அம்மையார்கூட ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுக்கிற பணம் அவர்களுடைய கையில் போய்ச் சேர்வதில்லை என்கின்ற குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கின்ற ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள்கூட இதே குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். ஆனால், வந்து ஆராய்ந்த பார்த்த குழுவினர் நல்ல முறையிலே நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதனையும், அந்தக் குழுவினரே நம்முடைய அதிகாரிகளை விட்டு விட்டுத் தலியாகச் சென்று பல்வேறு கிராமங்களில் இருக்கின்ற ஏழை மக்களைப் பார்த்து, வீடு இழந்தவர்களைப் பார்த்து “உங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் கிடைத்தது?” என்கின்ற கணக்குகளையெல்லாம் கேட்டு, அவர்கள் சரியான முறையிலே தான் இந்த உதவிகள் செய்யப்படுகின்றன; பண விநியோகம் நடைபெறுகிறது; பொருள் விநியோகம் நடைபெறுகிறது என்கின்ற அந்தப் புள்ளிவிவரத்தை மத்திய அரசிற்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் இன்றைக்கு 14 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய்க்கான அனுமதியை மத்திய அரசு நமக்கு வழங்கியிருக்கிறது என்பதனையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மத்திய அரசின் உதவி எந்த அளவுக்குத் தேவையோ அந்த அளவுக்குமேல் கூட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தத் தயார்தான். ஆனால் மகாராஷ்டிரத்தில் இம்மாதிரி மத்திய அரசு பண உதவி செய்யும்பொழுது, மத்திய அரசின் அதிகாரிகளும் கூட இருந்து, விநியோகத்தைக் கண்காணித்தார்களே, அம்மாதிரி முறையைத் தமிழ்நாட்டிலும் அனுமதிப்பீர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இங்கே கண்காணிக்க வேண்டிய அவசியம் எதுவும் இல்லை. எதற்கு எடுத்தாலும் சந்தேகப் படுவது, உண்மையிலே மனத்திற்குள் சந்தேகம் இருக்கிறதோ, இல்லையோ, அப்படி ஒரு புழுதியை வாறி இறைப்பது; இதையே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வேலையாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால், நல்ல காரியங்களை நடத்த முடியாது. மராட்டியத்தில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. எந்த வகையிலே நடைபெறுகிறதோ எனக்குத் தெரியாது. அப்படி மராட்டியத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டிய அளவிற்கு அங்கே தவறு நடைபெறுகிறதா வென்பதும் எனக்குத் தெரியாது.

1973 பிப்ரவரி 12]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் சொல்வதையெல்லாம் ஏதோ புழுதி வாரி இறைப்பதற்காகவே சொல்கிறோம் என்று நீங்கள் எடுத்துக்கொள்வது தவறு. என்னுடைய தொகுதியில் பல குடிசைகளில் நான்கு சுவர்களும் இடிந்து கிடந்தும் கூட, அவர்களுக்குக் கூட உதவி போய்ச் சேரவில்லை. நானும் தாசில்தாரிடம் இரண்டு முறை பார்த்துச் சொன்னேன். இப்படிச் சரியான முறையில் நீங்கள் கணக்கு எடுக்காமல் இருக்கின்றீர்களே என்று சொல்கிறோம். ஏதோ எங்கோ சில குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறோம். ஏதோ நாங்கள் புழுதியை வாரி இறைப்பதாக அவரே சொல்லுவது தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குறைகள் ஏற்படலாம், திரு. ஹாண்டே அவர்கள்கூட, அந்த வெள்ளச் சேதத்திற்காக நிவாரணங்கள் அளிக்கப்பட்டபோது, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சென்னை மாநகரத்தில் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டபோது, அவர்களுடைய தொகுதியில் ஒரு ஐந்து ஆறு இடங்களில், நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டு, என்னிடம் கடிதம் மூலம் எழுதித் தந்தார்கள். இந்த அவை நடந்தபோதுதான் கொடுத்தார். அதை உடனடியாகக் கவனித்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்ற விவரங்களை திரு. ஹாண்டே அவர்களுக்கு நானே அனுப்பி வைத்தேன். அதைப்போல அம்மையார் அவர்கள் இந்த அவையில்—ஓகோ! வரவில்லை அப்போது—கொடுத்திருக்கலாம். அப்படிக் கொடுக்காத காரணத்தினால் அது கவனிக்கப்படாமல் போயிருக்கலாம். இப்பொழுதுகூட எந்த எந்த இடத்தில் இந்தத் தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினால், அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாகத் தயாராக இருக்கிறது.

அடுத்து, இந்த உரையின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளை அரசு சரியானபடி கவனிக்கவில்லை. அல்லது உடன்பாட்டிலே ஏற்றுக்கொண்ட கோரிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்ற விவாதம் முக்கியமாக இருந்தது. குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மதிப்பிற்குரிய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள், விவசாயிகள் கிளர்ந்து எழுவார்கள் என்கிற வகையில்கூட வெளியிடங்களில் பேசி வருகிறார்கள். பத்திரிகைகளிலே அவைகள் பெரிய எழுத்துச் செய்திகளாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் விவசாயிகளின் கோரிக்கைகள் எந்த உடன்பாட்டிற்கு வந்தன, அந்த உடன்பாட்டை இந்த அரசு நடைமுறைப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

படுத்தியதா, இல்லையா என்பதை இந்த அவைக்கு நான் விளக்குவதன் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் விளக்குவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்களுடைய முதல் கோரிக்கை, விவசாயத்திற்கான மின் கட்டண உயர்வை ரத்துச் செய்ய வேண்டும். மின் துண்டிப்பு செய்தல் கூடாது. வறண்ட கிணறுகளுக்கு வருடாந்திர குறைந்த பட்சக் கட்டணம் வசூலித்தலை நிறுத்த வேண்டும். இது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன? விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கட்டணம் ஒரு மாதத்தில் உபயோகப்படுத்தப்படும். மின்சாரத்திற்கு முதல் 100 யூனிட்களுக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 12 பைசாவாகவும், அதற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு யூனிட்டுக்கும் 11 பைசாவாகவும் நிர்ணயம் செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டது. இது உடன்பாடு. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை—இதன்படி மாற்றியமைத்து, 1—8—1972 அன்று அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. அவ்வாறு அதை அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இரண்டாவது கோரிக்கை, அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவு நிலவள வங்கிக் கடன் உட்பட சகல கடன் பாக்கிகளையும் வஜா செய்ய வேண்டும். மோட்டார் பம்பு செட்டுகள், கால்நடைகள், விவசாய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். இது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன? மாநிலத்தில் வறட்சியுள்ள இடங்களில் கடன் வசூலிப்பதில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. அது தொடர்ந்து அமல்படுத்தப்படும். மேலும் வறட்சிப் பகுதிகளை வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்கள் மாவட்டவாரியாகப் பார்வையிட்ட பின்னர் எந்தெந்தப் பகுதிகள் விளைச்சல் அற்ற பகுதிகள் என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பகுதிகளில் கடன் பாக்கிகளுக்குத் தவணை அளிப்பது போன்ற சலுகைகள் அளிக்கப்படும். இதற்கிடையில் ஜப்தி போன்ற கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படமாட்டாது. இது உடன்பாடு. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. அரசு ஆணையின்படி மாநிலக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர், எல்லாக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும், துறையின் அதிகாரிகளுக்கும் கடன் பாக்கிகளை வசூல் செய்வதில் கெடுபிடி நடவடிக்கை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளுமாறு உத்தர விட்டுள்ளார். பின்னர் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் காரணமாக மேற்சொன்ன உத்தரவு 30—6—1973 வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு உதவும்

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வகையில் குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்ற, மாநில அரசு கோரிக்கை செய்து, ரிசர்வ் வங்கி ரூ. 4.54 கோடி கடனுதவி அளித்திருக்கிறது. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும் இதே விதமான குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடனாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளத்தால் சேதமான கிணறுகளைச் செப்பனிடவும், மண் அடிக்கப்பட்ட நிலங்களைச் சீர் செய்யவும் மத்திய வங்கிகள் மத்திய காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான உத்தரவைக் கூட்டுறவுப் பதிவாளர் பிறப்பித்துள்ளார்.

மூன்றாவது கோரிக்கை, விவசாயப் பிரதிநிதிகளும், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து விவசாயப் பண்டங்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து, அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்று, விற்பனை செய்ய வேண்டும். இது மூன்றாவது கோரிக்கை.

இதில் என்ன உடன்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது? விவசாயப் பண்டங்களுக்கு அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு “ஸ்டேட்டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன்” நிறுவுவதை, கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்றுப் பரிசீலிக்கும், விவசாயப் பொருள்களின் விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு விவசாயப் பிரதிநிதி உள்ளிட்ட குழு ஒன்றை அமைப்பது பற்றிப் பரிசீலிப்பதோடு, தேங்கியுள்ள பருத்தி முதலியவற்றைக் கொள்முதல் செய்வது பற்றியும் மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். இதுதான் உடன்பாடு. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? தேங்கியுள்ள பருத்தி இருப்பினை விற்பதில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற இடையூறுகளைப்பற்றி மத்திய அரசுக்குத் தமிழக அரசு எடுத்துச் சொல்லியுள்ளது. பருத்திக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கும் கொள்கைபற்றி மத்திய அரசு முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. இந்தியப் பருத்திக் கழகம் எந்த அளவுக்குப் பருத்தியைக் கொள்முதல் செய்கிறது என்பதையும் கொள்முதல் விலையையும் முன் கூட்டியே அறிவிக்க வேண்டும் என்றும் தமிழக அரசு வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. விலை நிர்ணயம் செய்யும் குழு அமைப்பது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது ஒன்று தான் இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கின்ற விஷயம்.

அடுத்த கோரிக்கை நான்காவது கோரிக்கை. பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியைக் கைவிட வேண்டும் என்பது கோரிக்கை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உள்ளிட்ட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

அத்தனை பேரும் விடுத்த கோரிக்கை—பயிர் அடிப்படையில் போடப் பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியைக் கைவிட வேண்டும். புதிதாகப் போடப்பட்டுள்ள நில வரி, செஸ் வரிகளைக் கைவிட வேண்டும்; விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கும், ரசாயன உரத்திற்கும் போடப் பட்டுள்ள வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும்; இது கோரிக்கை.

ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன? பயிர் அடிப்படையில் விவசாய வருமான வரியில் கணக்கு வைப்பது கட்டாயமில்லை என்றும், ஏக்கரா எல்லை அளவு இல்லாமல் கம்பவுண்டிங் முறையில் வரி செலுத்தலாமென்றும் முன்பு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளை யொட்டி மேலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரியில் சலுகை அளிப்பது பற்றி அரசு பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும். அந்தச் சலுகை உதாரணமாக 7.5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வரையில் வருமான வரி இல்லை என்பதை பத்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று ஆக்குவது பற்றியும், ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா கணக்கிடுவதில் மாற்றம் செய்வ தாகவும் இருக்கும். இது உடன்பாடு.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? 1972 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விவசாய வருமான வரி திருத்தச் சட்டத்தின்படி கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. 7.5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு வரி விலக்கு அளித்து இருந்த நிலையை மாற்றி தற்பொழுது 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. தற்போது 10.00 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள விவசாயிகளுக்கு வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கும்போது 4,000 ரூபாய் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதில் தற்போது 5,000 ரூபாய் வரை வரி விலக்கு அளிக்க உத்தரவு இடப்பட்டுள்ளது.

பிளாண்டேஷன் அல்லாத பயிர்களுக்கு, முன்பு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை கம்பவுண்ட் செய்துகொள்ளலாம். தற்போது எவ்வித ஏக்கர் எல்லை அளவும் இல்லாமல் வரியைக் கம்பவுண்டிங் செய்து கொள்ளலாம்.

பிளாண்டேஷன் பயிர்களுக்கு முன்பு உயர்ந்த பட்சம் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மட்டும் கம்பவுண்டிங் செய்ய விதியில் இடம் இருந்தது. தற்போது 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்பது 50 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாக உயர்த்தப்பட்டது.

கம்பவுண்டிங் கட்டண விகிதங்கள் தற்போது வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளன.

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பாக்கு, திராட்சை, கரும்பு, நிலக்கடலை, பருத்தி, பயறு, தென்னை ஆகிய பயிர்கள் விளையும் நிலங்களை ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக மாற்றுவதில் மேலும் பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன.

உதாரணமாக முன்பு ஒரு ஏக்கரில் 6-ல் ஒரு பங்கு பாக்கு பயிரிட்டால் அது ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. தற்போது ஒரு ஏக்கரில் 3-ல் ஒரு பங்கு பாக்கு பயிரிட்டால் அதை ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த வகையிலே அந்த உடன்பாடு இந்த அவையிலே நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, ஐந்தாவது கோரிக்கை, பாசனக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கி தண்டத் தீர்வை போடுவதைக் கைவிட வேண்டும். இது கோரிக்கை உடன்பாடு என்னவென்றால் ஏற்கெனவே இதற்கான தற்காலத் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி இந்தப் பகுதிகளில் விவசாயிகளின் மாநாட்டைக் கூட்டிப் பரிசீலித்துத் தக்க முடிவு எடுக்கப்படும். ஏற்பட்ட உடன்பாடு இது.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? 22—1—1973-ல் கோவையில் உயர்மட்ட மாநாடு ஒன்று நடத்தி அம்மாநாட்டில் பயிர் செய்வது சம்பந்தமான கட்டுப்பாடுகள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. முடிவுகள் விரைவில் அறிவிக்கப்பட இருக்கின்றன.

ஆறுவது கோரிக்கை, பாசனமற்ற பகுதிகளுக்கு உடனடியாக நீர்ப்பாசனம் செய்ய உத்தரவிடச் செய்ய வேண்டும்; அதுவரை அந்தப் பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். இது ஆறுவது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன? இதுபற்றி மத்தியத் திட்டக் குழுவுடனும், கேரள அரசுடனும் தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்யப்படும். தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். அது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. பலமுறை பேச்சுவார்த்தைகளை அந்த அரசுகளோடு இந்த அரசு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஏழாவது கோரிக்கை, விவசாயக் கால்நடைகள், பயிர்கள் பாதுகாப்பு (இன்ஷூரன்ஸ்) செய்யப்பட வேண்டும். ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன? மாநில அரசுக்கு இந்தக் கொள்கை உடன்பாடு உடையது. மத்திய அரசிடம் இதுபற்றி வலியுறுத்தப்படும், வலியுறுத்தி வருகிறோம். ஆனால் மத்திய அரசிடமிருந்து பதிலில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

பல கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறோம். இதற்கான அறிக்கையைத் தமிழ்நாடு விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து தானியக் காப்பீடு சாத்தியக் கூறுகளைப் பற்றி அரசிற்கு இப்போது அறிக்கை அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அதையும் பெற்று மத்திய அரசிற்கு மீண்டும் நினைவூட்டுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் தகுந்த திருத்தங்கள் செய்வது, இனம் நிலங்களை உழுதுகொண்டிருக்கும் உழவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கென்ன உடன்பாடு? இந்தப் பிரச்சினை பரிசீலனை செய்யப்படும்.

அதற்கேற்ப எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை 1963-ஆம் ஆண்டு இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு பிரிவுகளில், இந்த, முஸ்லீம், கிறித்துவ மத ஸ்தாபனங்களுக்கும், தனிப்பட்ட இனம்தாரர்களுக்கும் எந்த அளவுப் பட்டா வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற விவரத்தை நிலவரித் திட்ட ஆணையாளரை மாநிலம் முழுமைக்கும் சேகரித்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. செட்டில்மெண்ட் அலுவலர்கள் மூலம் ஒருவித விசாரணையும், தாசில்தார்கள் மூலம் மற்றொரு விசாரணையும் செய்ய ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. இவைகளின் மூலம் கிடைக்கப்பெறும் புள்ளிவிவரங்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க மிகவும் தேவைப்படும். வருவாய் வாரியத்தின் இறுதி அறிக்கை வரப்பெற்றதும் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதுபற்றி தனியார் மசோதா ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டபோது, அரசாங்கம் அதைப்பற்றிப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது; விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதே. அது இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது வருவாய் வாரியத்தின் இறுதி அறிக்கை வந்தவுடன், மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

ஒன்பதாவது கோரிக்கை. அதை அவர்களே வலியுறுத்தவில்லை.

பத்தாவது கோரிக்கை, விவசாய வேலைகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், மரணம் அடைந்தவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் அரசு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். இது கோரிக்கை.

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதிலே ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன? விவசாயத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இரு தரப்பினரும் மாவட்ட வாரியாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பொது நல நிதி உருவாக்கவும், அதற்கு அரசு சார்பில் ஈட்டு நிதி அளிக்கவும் பரிசீலிக்கப்படும்.

இன்னும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டவாறு அந்தச் சங்கத்தார் விவசாயிகளுடைய பொது நல நிதியைத் திரட்டவில்லை. அவர்கள் திரட்டியதும் அதற்கு ஈடாக அரசு நிதி அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

பதினேராவது கோரிக்கை, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிராமப் புற ஏழை மக்களுக்கும் அரசுச் செலவிலேயே குடியிருப்பு மனை நிலம் வழங்கி வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்; விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாநிலம் பூராவும் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் வேண்டுமென்பதாகும். இது கோரிக்கை.

ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன? குடியிருப்பு மனை நிலம் ஏழை மக்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்குவது பற்றி மாநிலம் முழுவதும் சட்டத்தை விரிவாக்க முதலமைச்சர் ஏற்கனவே கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் அறிவித்திருப்பதையொட்டி அந்த முயற்சி விரைவுப்படுத்தப்படும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாநிலம் முழுவதும் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவரவும் அதுபற்றி ஆராயவும் ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தப்படும்.

இந்த இரண்டு காரியங்களும் செய்து முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பன்னிரெண்டாவது கோரிக்கை, வனத் தரிசு புறம்போக்கு நிலங்கள் அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.

ஏற்பட்ட உடன்பாடு. வனத்துறையில் இப்போதே காடுகள் அல்லாத நிலங்கள் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு ஐம்பத்து இரண்டாயிரம் ஏக்கர் பகிர்ந்தளிக்கத் திட்டம் உள்ளது. புறம்போக்கு நிலங்களும் இலட்சக்கணக்கானவர்களுக்குத் தொடர்ந்து பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் இதுபோன்ற நிலங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. அது தீவிரமாக அமுல்படுத்தப்படும். இதுதான் உடன்பாடு.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் 1972-73-ஆம் ஆண்டில் அரசு 75,000 ஏக்கர் நிலத்தை அடமானம் என நிர்ணயம் செய்தது. அதில் நவம்பர் 1972 முடிய 51,000 ஏக்கர் நிலம் அடமானம் செய்யப்பட்டு விட்டது. 1972-73 நிதியாண்டு முடிவதற்குள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இந்த இலக்கை அடைந்துவிடலாம்.

இந்த அளவிலே விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை மிகப் பெரும் பாலானவை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கான ஆதாரங்களை நான் இங்கே எடுத்துச்சொன்ன குறிப்புகளின் மூலமாக இந்த அவைக்கு வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இந்த அவையிலே மிக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட பிரச்சனை, இன்று மக்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற பெரிய பிரச்சினை, மின்சார வெட்டு. மிக நெருக்கடியான நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுத்திடத் தயாராக இல்லை. ஆனால் அனைவருடைய ஒத்துழைப்போடு இந்தப் பிரச்சனையை நாம் சமாளிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மின்சார வெட்டைப்பற்றிப் பேசிய நேரத்தில் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களானாலும் சரி, அல்லது மற்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களானாலும் தலைவர்களானாலும் சரி, இந்த அரசு மின் உற்பத்தி செய்யவே இல்லை என்ற ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டை எடுத்துக்கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 1966-67-ல் 857 மெகாவாட் உச்ச மின் தேவை demand இருந்தது. இப்போது 1971-72 ஆம் ஆண்டிலே அது 1,326 மெகாவாட்டாக மாறி இருக்கிறது. 1966-67-ல் நீர் மின்நிலையங்கள் நமக்கு வழங்கிய உற்பத்தி 21,000 லட்சம் யூனிட். ஆனால் 1971-72-ல் அது 37,490 லட்சம் யூனிட்டாக நீர் மின் நிலையங்கள் மூலம் கிடைக்கிறது. அனால் மின் நிலையங்கள் 1966-67-ல் 4,050 லட்சம் யூனிட் உற்பத்தி செய்தது. இன்றைக்கு 1971-72-ல் அது 4,050 லட்சத்திற்கு மாறாக 6,180 லட்சம் யூனிட் இன்றைக்குக் கிடைக்கிறது.

நெய்வேலி, கேரளா, மைசூர் மாநிலங்களிலிருந்து 1966-67-ல் வாங்கப்பட்ட மின்சாரம் 15,980 லட்சம் யூனிட். 1971-72-ல் அது 24,490 லட்சம் யூனிட்டாக உயர்ந்தது. இதிலே மின்வெட்டு இப்போதுதான்—தமிழ்நாட்டிலே முன்னேற்றக் கழக அரசிலே வந்துவிட்டதாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு சில பேர் பேசினார்கள்.

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்களுக்கு 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த மின்சாரத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற சங்கடங்களை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1961-ம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட மின்சார வெட்டு 40 சதவீதம் 12 நாட்களுக்கு வெட்டப்பட்டது. பின்னால் 15 சதவீதம் சுமார் 6 நாட்களுக்கு வெட்டப்பட்டது. 1962-ம் ஆண்டு 40 சதவீதம் 15 நாட்களுக்கு, 1963-ம் ஆண்டு 80 சதவீதம் 16 நாட்களுக்கு, 1964-ம் ஆண்டு 40 சதவீதம் 3 நாட்களுக்கு, பிறகு அது 80 சதவீதம் ஆக்கப்பட்டது 18 நாட்களுக்கு, 1965-ம் ஆண்டு 25 சதவீதம் இரண்டு மாதங்களுக்கு, 1966-ம் ஆண்டு 25 சதவீதம் 7 மாதங்களுக்கு. 1967 முதல் 69 வரை மின்வெட்டு இல்லை. 1970-ம் ஆண்டில் 40 சதவீதம் வெட்டப்பட்டது 6 நாட்களுக்கு—நெய்வேலி அப்போது மூடப்பட்ட காரணத்தால்—1971-ல் மின்வெட்டு இல்லை. 1972-ல் 25 சதவீதம் மின்வெட்டு 23 நாட்களுக்கு.

பிறகு 1—10—1972-க்குப் பிறகு இதுவரையிலே 25 சதவீத மின்வெட்டு 4 மாதங்களுக்கு வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வெட்டு உயர்த்தப்பட்டு 40 சதவீதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நிலைமைகள் நெருக்கடியாகக் கூடும். அதை மறுக்க விரும்பவில்லை. மறைக்கத் தேவையும் இல்லை. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில், அங்கே இல்லையா என்று கேட்டு நாம் ஆறுதல் பெறமுடியாது என்பதை நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும், இது வெறும் தமிழ் நாட்டிலே மாத்திரம் உள்ள பிரச்சினை மட்டுமல்ல, அனைத்திந்தியாவிலும் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

மற்ற மாநிலங்களில் தற்போதுள்ள மின்சார வெட்டின் அளவு:—அரியானா 80 சதவீதம், பஞ்சாப் 75 சதவீதம், உத்தரப் பிரதேசம் 40 சதவீதம், ஆந்திரப்பிரதேசம் 30 சதவீதம், மைசூர், குஜராத், மராட்டியம் ஆகிய மாநிலங்களில் 25 சதவீதம், மேற்கு வங்கம் 15 சதவீதம் இன்றைக்கு மின்வெட்டு மூலம் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இன்றையதினம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட மிகப் பெரிய குறையாகச் சொல்லப்பட்டது. பார்ப்பவர்களுக்குப் பாமரர்களுக்கு—ஒகோ இதனால் தானே இவ்வளவு பெரிய ஆபத்து என்று எண்ணிடத்தக்க அளவுக்குப் பெரிய குறையாக ஒன்று சொல்லப்பட்டது; சினிமாக்கள் மூன்று காட்சிகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இது ஒரு குற்றச்சாட்டு. இரண்டாவது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

நீங்கள் ரூரல் எலக்டிரிபிகேஷன், கிராமங்களுக்கு மின் வசதி கொடுப்பதற்கான ஒரு பெரிய திட்டத்தை ஆரம்பித்தீர்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இந்தச் சங்கடமான நிலைமை வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். முதலில், சினிமாவுக்கு மூன்று காட்சிகளுக்கான மின்சாரம் நாம் வழங்கவில்லை. நாம் ஒரு காட்சியைக் குறைத்து விடுங்கள் என்று உத்தரவிட்டபோது நாங்கள் 2 காட்சிக்குரிய மின்சாரத்தில் விசிறி முதலானவைகளைக் குறைத்துக்கொண்டு 3 காட்சிகள் நடத்திக் கொள்கிறோம் என்று கேட்டுக் கொண்டதால், 2 காட்சிக்குரிய மின்சாரம் தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சினிமாவிிற்கும் அல்லது தெரு விளக்குகளுக்கும் கிராமப்புறத்து விளக்குகளுக்கும் ஆகின்ற செலவு எவ்வளவு என்பதைத் தயவுசெய்து நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

பார்ப்பதற்குப் பிரகாசமாக இருப்பதைச் சொல்லி, பார் பார் பட்டணத்தில், எவ்வளவு விளக்குகள் எரிகின்றன. பார் பார் சினிமாக்கள் நடக்கின்றன. பார் பார் கிராமத்திற்கு எல்லாம் இவர்கள் விளக்குகள் போட ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறுகின்றனர்.

அரிசனக் காலனிகளுக்கு 1967 வரையில் 4 ஆயிரம் காலனிகளுக்குத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று இந்த ஆட்சியிலே 20 ஆயிரம் காலனிகளுக்கு மின் விளக்குகள் போடப்பட்டு முடிந்து விட்டது. இவைகளை எல்லாம் செய்தது தவறு என்பதைப் போல்—ஆராயாமல் செய்த வேலை என்பதைப் போல—இன்றைக்குப் பேசுகிறார்கள். அதற்காகத்தான் இந்தக் கணக்கை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாளைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பல்வேறு துறைகளுக்கும் தேவையான மின்சாரம் 225 லட்சம் யூனிட்கள்.

இதிலே, இந்த 225 லட்சம் யூனிட்களிலே, தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் மின்சாரம் 115 லட்சம் யூனிட்கள், கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் தருகிறோம்.

விவசாயத்திற்கு இந்த 225 லட்சம் யூனிட்களிலே தருவது 45 லட்சம் யூனிட்கள், 20 சதவீதம் தருகிறோம்.

வீட்டு உபயோகத்திற்கு 9,50,000 யூனிட்கள் இந்த 225 லட்சம் யூனிட்டில் இருந்து தருகிறோம். அதாவது 4.2 சதவீதம்.

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தெரு விளக்குகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவது இந்த 225 லட்சம் யூனிட்களிலே—கிராமத்திலே எல்லாம் லைட் போட்டுக் கெடுத்து விட்டார்கள்; அதனால்தான் பற்றாக்குறை என்று சொன்னார்களே; அதற்கு நான் சொல்லுகிற பதில் இந்த 225 லட்சம் யூனிட்களிலே 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட்கள் தான். அதாவது 1 பெர்சென்ட் தான் தெரு விளக்குகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிற மின்சாரம்.

சினிமாக்களுக்கு 225 லட்சம் யூனிட்களிலே உபயோகப்படுத்துகின்ற மின்சாரம் ஒரு நாளைக்கு 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் யூனிட். $\frac{1}{2}$ சதவீதம். அதாவது 0.5 சதவீதம்.

கடைகளுக்கு 6 லட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்கள். அதாவது 3 சதவீதம்.

அத்தியாவசிய சர்வீஸ்களுக்கு 7 லட்சம் யூனிட்கள். அதாவது 4.3 சதவீதம்.

இதிலே எந்த அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், தொழில் நிறுவனங்களுக்கு 115 லட்சம் யூனிட்களாக இருந்ததை, 80 லட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்களாக இப்பொழுது, இந்த 40 சதவீதம் வெட்டின் மூலம், குறைத்து இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு, மொத்தம் மின் வழங்குவதில் 36 சதவீதம் தொழிற்சாலைக்குக் கிடைக்கிறது.

விவசாயத்திற்கு 45 லட்சம் யூனிட் அப்படியே கொடுக்கிறோம். வெட்டு இல்லை. அவர்களுக்கு மொத்த மின் வழங்குவதில் 20 சதவீதம் வழங்குகிறோம்.

வீட்டு உபயோகத்திற்காக 9 லட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட்டை 8 லட்சத்து 70 ஆயிரம் யூனிட்களாகக் குறைத்து இருக்கிறோம். 25 சதவீதம்—100 யூனிட்டுக்கு மேற்பட்டால் வெட்டு என்கிற வகையில்.

தெரு விளக்குகளுக்கு 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட், இதைக் குறைத்து 1 லட்சத்து 25 ஆயிரம் யூனிட்கள் ஆகக் குறைத்திருக்கிறோம். தெரு விளக்கைப் பொறுத்த வரையில் 50 சதவீதம் மின் வெட்டு.

சினிமாக்களுக்கு 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் யூனிட்டை 90 ஆயிரம் யூனிட்கள் என்று குறைத்து இருக்கிறோம். 33 $\frac{1}{2}$ சதவீதம் மின் வெட்டு சினிமாக்களுக்கு. 0.5 சதவீதம் தான் சினிமாக்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது 0.4 சதவீதம் தான் சினிமாக்களுக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

கடைகளுக்கு 6 லட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட் என்று இருந்ததை 5 லட்சத்து 10 ஆயிரம் யூனிட்கள் என்று குறைத்து இருக்கிறோம்.

அத்தியாவசிய சர்வீஸ்களுக்குக் குறைக்கவில்லை.

முன்பு இழப்பு, 225 லட்சம் யூனிட்டாக இருந்தபோது, 38 லட்சத்து 10 ஆயிரம் யூனிட். அதாவது 17 சதவீதம். இப்பொழுது 32 லட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்டாகக் குறைத்து இருக்கிற காரணத்தால் இழப்பு 14.2 சதவிகிதமாகிறது. இந்த இழப்பு தமிழ் நாட்டிலே 17 சதவிகிதம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தாலேதான் மின்சாரப் பற்றாக்குறை வந்தது. இது ஒரு கண்டனக் கணை. நாம் மற்ற மாநிலங்களையும் ஒப்பிட வேண்டும். இந்த இழப்பு 1970-71-ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி அரியானாவில் 27.96 சதவீதம், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 25.41 சதவீதம், உத்திரப் பிரதேசத்தில் 24.48 சதவீதம், பீகாரில் 22.87 சதவீதம், பஞ்சாபில் 22.37 சதவீதம், ஜம்மு-காஷ்மீரில் 21.49 சதவீதம். நாகாலாந்தில் 20.34 சதவீதம். அஸ்ஸாமில் 17.71 சதவீதம். மத்தியப் பிரதேசத்தில் 14.7 சதவீதம். குஜராத்தில் 14.57 சதவீதம். மைசூரில் 14.69 சதவீதம்.

அகில இந்திய சராசரி இழப்பு 17.31 சதவீதமாகும். நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய இழப்பு 17 சதவீதமாகும்.

மற்ற மாநிலங்களை விடக் குறைவாக இருந்தாலும் ஏன் மைசூரை விட—குஜராத்தைவிட—ஆந்திரத்தைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று பார்த்தால், தமிழ் நாட்டில் மின் கம்பித் தொடர்களின் நீளம் 1 லட்சத்து 94 ஆயிரம் கி.மீ. மைசூரில் 1 லட்சத்து 29 ஆயிரம் கி.மீ. மின் கம்பிகளின் நீளம். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 97 ஆயிரம் கி.மீ. மின் கம்பிகளின் நீளம் மின் கம்பிகள் நெடுந்தூரத் திற்குப் போக போக, இழப்பு கொஞ்சம் அதிகப்படுகிறது.

அது மாத்திரமல்ல; ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கை 2.21 லட்சம் தான். மைசூரில் இருக்கிற பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கை 1.57 லட்சம். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் 1966-67-ல் 2 லட்சம் பம்பு செட்டுக்கள். இன்றைக்குத் தமிழக அரசினுடைய பெருமுயற்சியின் காரணமாக இந்த 2 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் 6 லட்சத்து 24 ஆயிரமாக உயர்ந்து இருக்கின்ற காட்சியினை நாம் காணுகின்றோம். ஆகவே, இந்த இழப்பு, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில் நம்முடைய தேவை, நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற வசதிகள், சாதனைக் கூறுகள் இவைகளைக் காணுகிற

1973 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நேரத்திலும் அது அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தக்கூடியதாக இல்லை. மேலும் இந்த இழப்பைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் செலுத்திய கவனத்தோடு நான் என்னுடைய உள்ளத்தை இணைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதையெல்லாம் மின்சார போர்டு செய்ய வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Chief Minister was saying that there was no serious power cut for agriculturists and industries. But actually the position to-day is that there is serious lay-off in Coimbatore and industrial belts surrounding it and we have also received information that for agricultural pumpsets, there is no electric supply and consequently the farmers are suffering in many places in the State.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவைகளைப் பிறகு சொல்கிறேன். இந்த அரசு வந்தபிறகு மின்சார உற்பத்திக்கான திட்டங்களே நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று குறைபாடு. இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் 60 மெகா வாட்டுக்கான ஆளியாறு திட்டம், 100 மெகா வாட் அளிக்கும் கோதையாறு திட்டம், 95 மெகா வாட் அளிக்கும் சோலையாறு திட்டம், 30 மெகா வாட்டுக்கான பேசின் பிரிட்ஜ் நீட்டிப்புத் திட்டம், 230 மெகா வாட்டுக்கான எண்ணூர் திட்டம்—மொத்தம் 515 மெகா வாட் வழங்கக்கூடியதாக இந்தத் திட்டங்கள் இந்த அரசினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் ஆரம்ப வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும் திட்டங்கள்—220 மெகா வாட் கொண்ட எண்ணூர் விஸ்தரிப்புத் திட்டம், 35 மெகா வாட் கொண்ட சுருளியாறு திட்டம், 20 மெகா வாட் கொண்ட சேர்வலாறு திட்டம், 50 மெகா வாட் கொண்ட நெல்லித் துறை திட்டம், 200 மெகா வாட் கொண்ட காடம்பாறை திட்டம், 110 மெகா வாட் கொண்ட குந்தா 4-வது கட்ட திட்டம் ஆக 635 மெகா வாட் கொண்ட திட்டங்களுக்கும் ஆரம்ப வேலைகளை இன்றைக்கு நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்ட திட்டங்கள் தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத் திட்டம் 400 மெகா வாட் கொண்டது. இன்னும் ஒப்புதல் கிடைக்கவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

மேட்டூர் அனல் மின்நிலையம் 330 மெகா வாட் கொண்டது. சிறிய நீர் மின் திட்டங்கள் 165 மெகா வாட் கொண்டது. இதை மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். ஒப்புதலுக்காக இவை காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற திட்டங்கள்.

மத்திய அரசுத் திட்டம் என்கிற பெரிய திட்டம், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் 470 மெகாவாட் கொண்ட திட்டமாகும். நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் 1,000 மெகாவாட் கொண்டதாகும். தூத்துக்குடி அணு மின்நிலையம் 1,000 மெகா வாட் கொண்டதாகும். இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நாம் மத்திய அரசிடத்திலே வாதாடிப் பெறவில்லை. மத்திய அரசுக்கு இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் சரியானபடி எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் வேறு சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் வேகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல முறையும் இவைகளைப்பற்றி நாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தற்போதுள்ள மின்வெட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் நான்கு மாதங்களில் நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்து ஒரு போர்க் கால நடவடிக்கை போல் நான்-ப்ரொடெக்டிவ் பர்பலஸ்—அதாவது சினிமா, அலங்காரம், வீட்டு உபயோகம் இவைகளுக்கான மின்சக்தி விநியோகத்தைக் குறைத்து தொழில்களுக்கும், விவசாயத் திற்கும் அதிகப்படியான மின்சக்தியைக் கொடுக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் இடத்தில் இருந்து பேசவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : No power is as costly as 'no power' என்பதாக பாபா சொன்னதாக ஆளுநர் அவர்களது இந்த உரையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது தெரு விளக்குகளுக்காவது பயன் தரக்கூடிய சமயநல்லூர் பிளாண்ட் ஏன் முடப்பட்டது?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இப்போதே மணி ஒன்றேழுக்கால் ஆகிறது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தம் உரையை முடித்தவுடன் ஏதாவது விளக்கம் கேட்க வேண்டுமென்றால் கேட்கலாம்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கோவையில் இருந்து வந்திருக்கக் கூடிய தந்திகளில் கோவையைச் சுற்றி பம்பு செட்டுகளுக்கு 4 மணி நேரம் மின்சார சப்ளை கிடைக்கிறது என்றும், அதற்கு அப்பால் இருக்கிற குக்கிராமங்களில் எல்லாம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரம் கூடக் கிடைக்கவில்லை, எப்போது கிடைக்கிறது என்றும் தெரியாமல் இருக்கிறது என்பதாகும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அமைச்சர் அவர்கள் எசென்ஷியல் சர்வீசுகளுக்கு 7 லட்சம் யூனிட் கொடுக்கிறோம், அதில் கட்டுப்பாடு இல்லை என்று சொல்கிறார். ஆனால் ஆஸ்பத்திரி ஆப்பரேஷன் தியேட்டர்களில் திடீர் திடீர் என்று மின்சப்ளை போய்விடுவதுபற்றி எங்களுக்குத் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா? புகார்கள் வருகின்றன என்றால். அதற்கு ஆதாரங்களைக் காட்ட வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது எலெக்ட்ரிசிட்டி ஃபெயில்யூர். அமைச்சர் குறிப்பிட்டது எலெக்ட்ரிசிட்டி கட். இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சமயம் வரும்போதெல்லாம் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சமயநல்லுரைப்பற்றி பேசாமல் இருப்பது இல்லை. இப்பொழுதும் சொன்னார்கள். எனக்கும் இப்போது சமயம் வந்தது. நேற்று அவர் சொன்ன ஒரு விஷயத் திற்கு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். 225 லட்சம் யூனிட் மின்சாரம் தேவைப்படுகிற நேரத்தில் 1 லட்சம் யூனிட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சமயநல்லூர் மின்சார நிலையத்தை மூடலாமா என்றார். இந்த ஒரு லட்சம் யூனிட் பெறுவதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 55 லட்சம் நட்டத்திற்கு நாம் ஆளாக வேண்டியவர்களாக இருந்தோம். அதனால் தான் முன்பு இருந்த அரசாங்கம் இதைப்பற்றி ஆராய் வதற்கு ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமித்தது. அந்தக் குழுவினர்தான் அதைப் பரிசீலனை செய்து அதை விற்றுவிடலாம் என்று தெரிவித்த தன்பேரில் விற்பதற்கு டெண்டர் கோரப்பட்டது. தனிப்பட்டவர்களிடம் விற்காமல் இன்னொரு மாநிலத்திற்காவது அளிக்கக்கூடாதா

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973- பிப்ரவரி 12]

என்றார்கள். நேற்றையதினம் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பஞ்சாப் மாநிலம் 42 லட்சத்திற்கும் அதிகமாக வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தார்கள் ஏன் அவர்களுக்கு விற்று இருக்கக்கூடாது என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். அப்போதே மறுத்தேன். மறுத்த வுடன், “நீங்கள் எல்லாம் குற்றமற்றவர்கள், நல்லவர்கள்” என்று கேலிப் பேச்சாகப் பேசி நேற்றும் சரி, இன்றும் சரி முடித்து விட்டார்கள். 9—7—1970-ல் பஞ்சாப் மின்வாரியம் எழுதிய கடிதம் இதுதான்.

The offer of Rs. 40 lakhs was made on behalf of our Board. However, as a matter of compromise, an agreed figure of Rs. 42 lakhs had been adopted subject to conformation by the Board on either side.

என்பதாக முதலில் 40 லட்சத்திற்குக் கேட்டவர்கள் பிறகு 42 லட்சத் திற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். பின்னர் 6—8—1971-இல்

I regret to say the Board gave a second look to your offer and have decided not to proceed with it further.

என்பதாக எழுதிவிட்டார்கள். இது அவர்களது இரண்டாவது கடிதம். இதைவிட இவர்களுக்கு என்ன விளக்கத்தை நான் அளிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, அதை நான் அந்த அளவோடு விட்டுவிடுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Chief Minister said that the report had asked the Government to sell the Samayanallur plant. It is not so. I shall quote from the report.

“The possibility of utilising the equipment and building after closure should be examined.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒரே ஒரு விஷயம் என்ன வென்றால் 59 லட்சத்திற்கு விற்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ப்ளோர் ப்ரைஸ் 1 கோடி என்று வைத்து விற்க முயன்றிருந்தால்

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஒருவேளை திரு. தங்கமணி அவர்கள் அமைச்சராக இருந்திருந்தால் அப்படி 1 கோடி ப்ளோர் ப்ரைஸ் என்று வைத்து நல்ல விலைக்கு விற்கிருக்கக்கூடும். அவரது

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. க. அன்பழகன்]

வியாபாரத் திறமை எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நாங்கள் புக் வாலயுவை சட்டப்படி நிர்ணயித்து விற்பனை செய்துவிட்டோம். எங்களால் சட்டப்படி நடக்க முடியுமே தவிர தங்கமணி சொன்னது போல குத்துமதிப்பாக வைத்து வியாபாரம் செய்ய இந்த அமைச்சர் களால் முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏன் ஏற்பட்டது என்பதற்கான விளக்கங்களைத் தரும்பொழுது —நமக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் தென்மேற்குப் பருவ மழை சரிவர இல்லாததுதான் என்பதை உணர வேண்டும். குந்தா, பரம்பிகுளம், ஆளியாறு, பைக்காரா ஆகிய நீர் நிலையங்களில் நீர்மட்டம் வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது. எந்த அளவுக்குக் குறைந்தது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சென்ற ஆண்டு குந்தாவில் 87,860 லட்சம் கன அடி தண்ணீர் இருந்தது. நடப்பு ஆண்டில் 1,550 லட்சம் கன அடி ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாற்றில் சென்ற ஆண்டு 54,240 லட்சம் கன அடியாக இருந்தது நடப்பு ஆண்டில் 15.5 லட்சம் கன அடியாகிவிட்டது. பைக்காராவில் சென்ற ஆண்டு நீர் அளவு 29,400 லட்சம் கன அடி. நடப்பு ஆண்டில் அங்குள்ள நீரளவு 5,270 லட்சம் கன அடி. ஆக, 1972-ல் இந்த மூன்று நிலையங்களிலும் நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் 80 லட்சம் யூனிட் மின்சாரம் தயாரிக்க முடிந்தது. 1973-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் நாள் ஒன்றுக்கு 5 லட்சம் யூனிட் மட்டும் தான் உற்பத்தி செய்ய இயலும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். மற்றவர்களும் கேட்டார்கள்.

இதையே நம்பியிராமல் நாம் அனல் மின்சாரம், அணு மின்சாரம் ஆகியவைகளிலே போதிய கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்க வேண்டாமா, அதற்கு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டாமா, இரண்டாவது நெய்வேலிச் சுரங்கத்தைத் துவங்குவதற்கு வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டாமா, என்று, வேண்டாமா என்று கேட்பதிலிருந்து இந்த அரசு எதையும் செய்யவில்லையென்று அவர்கள் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

1965-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்களில், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்ட வேண்டுமென்று அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், அப்பொழுது பிரதம அமைச்சராக இருந்த திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அப்பொழுது மத்திய அரசு இந்த அரசுக்கு அளித்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] '[1973 பிப்ரவரி 12]

பதில், “தென் பிராந்தியத்தில் செயல்படப் போகும் பல மின்சாரத் திட்டங்கள் அளிக்கும் மின்சக்தியே போதுமானது” என்பது. பிறகு, இந்த அரசு 1968-ம் ஆண்டு நவம்பரில் மத்திய அரசினுடைய திட்டக் குழுவுக்குக் கொடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவில், கல்பாக்கம் அணு மின்சார நிலையம் 200 மெகா வாட்டிலிருந்து 400 மெகா வாட்டாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும், தூத்துக்குடியிலே ஒரு அணு மின் நிலையமும், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கமும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு வலியுறுத்தியுள்ளது. 1968-ஆம் ஆண்டு நவம்பரிலே திட்டக் குழுவுக்குக் கொடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரையிலே நாம் இதை வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். இந்த வரைவு சட்டப்பேரவையிலே வைக்கப் பட்டதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து 1969-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 2-ஆம் தேதி நான், நமது தலைமையமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதிலே குறிப்பிட்டேன்.

“The development of a second mine cut at Neyveli has been engaging the attention of both the Central and State Governments for some time now. This is another case of a project, the feasibility and need of which has been fully established. I would like to draw your attention to the need to provide for this too in the Fourth Plan”.

என்று எழுதினேன். அதற்குப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் எழுதிய பதில் கடிதத்தில் என்ன குறிப்பிட்டார்கள் என்றால்,

“The continuing constraint on our resources makes this doubly difficult. When the time comes to decide on the creation of additional steel capacity, the points made in your letter will naturally be taken into account. On similar considerations, a decision on the second mine cut at Neyveli, as you will appreciate, will also have to wait.”

என்று பிரதமர் அவர்கள் எனக்குப் பதில் எழுதினார்கள்.

அது மாத்திரமல்ல, நான் இன்னும் ஒன்றையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு. இதே அவையில், 1969-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 26-ஆம் நாள், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய வரைவு, நம்முடைய

1973 பிப்ரவரி 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சட்டமன்றத்திலே விவாதித்து, ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். அந்தத் தீர்மானத்திலே என்ன குறிப்பிட்டோம்? மத்திய அரசுக்கு அந்தத் தீர்மானத்தை அனுப்பி வைத்தோம்.

“ In particular, this House urges that the Government of India should proceed immediately with the implementation of the following Central Sector Projects, the economic viability and technical feasibility of which have been well established :—

1. Salem Steel Plant ;
2. Sethusamudram Project ;
3. Second mine-cut at Neyveli ;

4. Expansion of the installed capacity of the Kalpakkam atomic energy Plant.

என்ற இந்தத் தீர்மானத்தை இதே சட்டமன்றப் பேரவையிலே நாம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கின்றோம்.

அது மாத்திரமல்ல, 1970-ஆம் ஆண்டு தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் நான் பேசியபொழுது, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறேன். 1972-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதத்தில் திரு. மோகன் குமாரமங்கலம், திரு. சி. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் கே. எல். ராவ், ஆகியோர்களுக்கு நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டுவதான அவசியத்தை வலியுறுத்தி வற்புறுத்தி அரசின் சார்பிலே நான் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதற்குப் பதில் அளித்த திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் இரண்டாவது நிலக்கரி சுரங்கத்தைக் குறித்து பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பதில் கடிதத்திலே தெரிவித்திருக்கின்றார்.

மத்திய திட்ட அமைச்சர் திரு. தார் அவர்கள் 1972-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் இங்கே வந்தார்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், அக்டோபர் மாதத்திலே முதலமைச்சருக்கு அவருடைய “பவரை”ப் பற்றித்தான் கவலை இருந்ததே தவிர, இந்த “பவரை”ப் பற்றிக் கவலை இல்லை என்று. அதற்காகத்தான் நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறேன். திரு. தார் அவர்கள் அக்டோபர் மாதம் இங்கே வந்தபொழுது, அவரிடத்திலே கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே நான் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

“ In respect of Neyveli, it is found, that the quantity of lignite mined, is not adequate, to utilise the capacity already installed, due to various factors including in particular the adverse ore-overburden ratio. It is learnt, that some immediate steps are under examination, to enable Neyveli Lignite Corporation, to run the plant at least to 400 M.W. capacity. In addition to such steps, work on opening the second mine cul has to be initiated early, in order to utilise the capacity already created, and also to tide over the perennial power shortage. ”

என்று அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு திரு. தார் அவர்களிடத்திலே அதைப்பற்றி நீண்டநேரம் நாங்கள் கலந்துரையாடியிருக்கிறோம். மத்திய அரசு ஒன்றை மறந்துவிடக் கூடாது. தொழில் வளர்ச்சியிலே மாநிலங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற நேரத்தில் அந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே மத்திய அரசு போதிய அக்கறை செலுத்தவில்லையென்பதுதான் என்னுடைய குற்றச் சாட்டாகும். மத்திய அரசைக் கேட்கவில்லை, கேட்கவில்லை என்று கூறிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. மாநில அரசு தானாக முன்வந்து இங்கே ஒரு மின்சார உற்பத்தி சாதனத்தை உருவாக்குவதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறதாயென்பதை மாநில அரசைக் குற்றம் சாட்டுகிற நேரத்தில், தொழில் அதிபர்களாலான அல்லது மாண்புமிகு மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களாலான எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

இன்றைக்கு போடப்பட்டிருக்கின்ற திட்டங்களின்படி, 1983-84-லே கூட நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 1,500 மெகாவாட் உற்பத்தி பற்றுக்குறையாக இருக்கும் என்றுதான் கணக்கு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டாலும்கூட, வளரக்கூடிய தொழில் உற்பத்தியில் 1983-84-ம் ஆண்டு 1,500 மெகாவாட் குறைவானதாகத்தான் நம்முடைய மின் உற்பத்தி இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் மத்திய அரசு இதைச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொண்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஆளுநர் உரையிலே, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுவதை இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலும் முடிக்க 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்று குறிப்பிட்டதை அம்மையார் அவர்கள் கேலியாகச்

1973 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலும் 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும், அதுவரையிலே இந்த மின் வெட்டினால் பாதிக்கப்படுபவர்களுடைய கதி என்ன என்று கேட்டார்கள். இப்பொழுது ஆரம்பித்தால் 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்று சொன்னதற்குக் காரணம், 1965-லே இந்த அரசு நினைவூட்டியதை—பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய காலத்திலே—இப்பொழுதே ஆரம்பித்திருந்தால் இப்பொழுது இந்தக் கஷ்டம் நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்காது என்பதைச் சொல்லத்தான் கவர்னர் அவர்கள், இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலும் 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்.

1964-ல், 1965-ல், பிறகு 1967-ல் நாம் நினைவூட்டிய நேரத்திலே யெல்லாம், பலமுறை வற்புறுத்திய நேரத்திலெல்லாம் மத்திய அரசு நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்குமே யானால், கொஞ்சம் காத்திருங்கள் என்று சொல்லாமல், பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து வருகிறார்கள் என்று கூறாமல், இப்பொழுது இருக்கிற நிதிக்கஷ்டத்திலே இதைப்பற்றி யோசிக்க முடியாதென்று தட்டிக் கழிக்காமல், மத்திய அரசு இப்படிப்பட்ட மின் உற்பத்தி நிலையங்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருக்குமேயானால்—இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது என்பதற்காகத்தான் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் உருவாவதற்கு இப்பொழுது தொடங்கினாலும் 8 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் என்று ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, மின்சாரத்திலே மேலும் வெட்டு வருவதைத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். அதை எப்படியோசிக்கப்போகிறோம், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசிக்கப் போகிறோமா என்று திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போது அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை இந்த மாமன்றத்திலே பெற்றிருக்கிறோம். பேரவையிலே பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலவையிலேயும் அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களுடைய கருத்துக்களையும் பெறுகின்ற வாய்ப்பை உடையவர்களாக இருக்கிறோம். இன்னும் எதிர்பாராமல் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, போர்க்கால வேகத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்ற சங்கடம் வருமென்றால், அந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் யாரையும் அலட்சியப்படுத்தி விட்டு இந்த அரசு தன்னுடைய காரியங்களிலே செல்லாது என்பதை மாத்திரம் நான் இந்த அவைக்கு மிகுந்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வோன், தொழில் அதிபர்கள், தொழிலாளர்கள், பொதுமக்கள் அனைவரையும் கேட்டுக் கொள்வோன். இந்த நெருக்கடியான நிலை நாமாக வரவழைத்துக் கொண்டது அல்ல. இயற்கையாக ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருமென்று தெரியாததாலோ என்னவோ மத்திய அரசும் நாம் வேண்டுகோள் விடுத்த நேரத்திலேயெல்லாம் காலதாமதம் செய்துவிட்டது. மாநில அரசு தன்னுடைய வேண்டுகோளை வைக்க என்றைக்கும் தவறியதில்லை. சுட்டிக் காட்டவும் தவறியதில்லை : நிலைமையை விளக்கத் தயங்கியதில்லை. அப்படியிருந்தும் எதிர்பாராத சூழ்நிலை ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே அனைவரும், எல்லாக்கட்சிக்காரர்களும், பொதுமக்களும், தொழிலாளர்களும், அனைவரும் கலந்து அரசோடு இந்தக் காரியத்திலே ஒரு தியாகத்திற்குத் தயாராகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு பிரச்சனைகள் இந்த மன்றத்திலே பேசப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிற்கும் நான் தனித்தனியாகப் பதில் சொல்வதற்கான நேரம் இல்லையென்றே கருதுகின்றேன். பொதுவாக, திண்டுக்கல் இடைத்தேர்தலைப் பற்றிக் கடைசியாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உட்பட பல மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திண்டுக்கல்லிலே யார் வெற்றிபெறுவார்கள், யார் தோற்பார்கள், தேர்தல் முடிவு என்ன என்பதைப்பற்றியெல்லாம்கூட இங்கே பேசி முடித்து ஆகிவிட்டது. நான் அங்கே செல்ல விரும்பவில்லை. (அங்கே என்றால் திண்டுக்கல்லுக்கு அல்ல.) இங்கே அந்தப் பிரச்சனைக்குச் செல்லவில்லை. திண்டுக்கல் தேர்தலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிடும், அங்கே மக்கள் சக்தியே கிடையாது தி.மு.க.வுக்கு என்று பேசப்பட்ட காலம் போய் இப்பொழுது திடீரென்று, திண்டுக்கல்லிலே ஏதோ கள்ள ஓட்டுச் சேர்த்துவிட்டார்கள், கள்ள ஓட்டுச் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்று பத்திரிகைகளிலே வருவதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் அங்கே இருக்கின்ற ஒரு மறவர் குலத்துத் தோழனைச் சந்தித்தால் அவர் ஆம், கள்ள ஓட்டுத்தான் சேர்த்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார். அந்த சிலேடை எனக்கு முதலிலே புரியவில்லை. பிறகுதான் எனக்குப் புரிந்தது. பிறகு நானே சிரித்துக்கொண்டேன்; அதை நான் இந்த அவையிலே விளக்குவது நல்லதல்லயென்கிற காரணத்தினால்-ஏதோ 50 ஆயிரம் ஓட்டு, ஒரு லட்சம் ஓட்டு சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது.

1973 பிப்ரவரி 12]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கள்ளர்கள் ஓட்டுக்கும் கள்ள ஓட்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இரண்டிற்கும் சிலேடை பேசி அந்த இனத்தின் பெருமையைக் குறைக்கக்கூடிய அளவுக்குப் பேசுவது நியாயமல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த இனமே என்னை வாரிசாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள், அந்த இனத்தோடு கலகம் மூட்டுகிற முயற்சியில் தோல்வியடைந்துவிடுவீர்கள். 1971-ஆம் ஆண்டு சுருக்கமுறையில் வாக்காளர் பட்டியலைத் திருத்திய பின் திண்டுக்கல் தொகுதியில் வாக்காளர்களுடைய கணக்கு 6,31,308 ஆகும். இராசாங்கம் அவர்கள் மறைந்ததும் இன்றைக்கு அதிகாரிகள் சென்று வாக்காளர்களைப்பற்றிய விவரங்களைச் சேகரிப்பார்களே அந்த முறைப்படி சேர்ந்துள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 5,666 ஆகும். அன்று இருந்த வாக்காளரின் எண்ணிக்கை 6,31,308. ஆனால் இப்பொழுதிருக்கிற நிலைமை 6,36,974. ஆக, 5,666 தான் அதிகம். பிறகு தொகுதிவாரியாக வாக்காளர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திருமங்கலம் சட்ட மன்றத் தொகுதியில் பிறகு சேர்க்கக் கோரிய வாக்காளர்கள் 1,180; உசிலம்பட்டி சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 988; நிலக்கோட்டை சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 1,574; சோழவந்தான் சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 3,489; திண்டுக்கல் சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 2,438; ஆத்தூர் சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 1,893; மொத்தம் பிறகு சேர்க்கக் கோரிய வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 11,562 ஆகும். இதிலே, ஆட்சேபம் தெரிவித்து வந்த மனுக்கள் 303. இதுதான் இருக்கின்ற விவரம்.

இந்த நிலையில் 50 ஆயிரம் சேர்த்துவிட்டார்கள், 1 லட்சம் சேர்த்துவிட்டார்கள், மத்தியத் தேர்தல் அதிகாரியே வந்து தேர்தல் நடத்த வேண்டும், பயங்கர ஊழல்கள் நடந்துவிட்டன, பெரிய போராட்டம் நடத்துவோம், கிடுகிடு போராட்டம் நடத்துவோம் என்றெல்லாம் சொல்வது-உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டிலே நாம் வளர்த்து வருகின்ற ஒரு அரசியல் மரபுக்கு நாமே இழுக்குத் தேடுகிற சூழ்நிலையை உண்டாக்குகிறோம் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஓ. என். சுந்தரம் அவர்கள் பேசும்பொழுது திண்டுக்கல்லில் பெரிய சூது நடந்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

விட்டது என்று சொன்னார்கள். திண்டுக்கல்லில் உள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 73,862. வாக்காளர்களாகச் சேருவதற்கு மனுக் கொடுத்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1,437, திண்டுக்கல் நகரம் முழுவதும். 15-வது வார்டில் உள்ள வாக்காளரின் எண்ணிக்கை 2,158. வாக்காளராகச் சேர மனுக்கொடுத்தவர்களின் எண்ணிக்கை 23. அதிலே நிராகரிக்கப்பட்டது 12. புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டது 23-இல் 11 தான். 143-பி—வார்டில் 5 குடிசைகள். இவைகளிலிருந்து வந்த மனுக்கள் 11. நிராகரிக்கப்பட்டவை 2. 143-சி, 1971-ஆம் ஆண்டின்படி 4 ஓட்டுகள், அருகில் உள்ள குடிசைகளில் புதிதாகச் சேர்த்த ஓட்டு 12. ஆகவே, எந்த ஒரு வீட்டிலும் 20 வாக்காளர்கள் இல்லை. இன்று எனக்கு வந்த கடிதப்படி 4-ஆம் நெம்பர் வீடு என்று நான்கு வீடுகள் இருக்கின்றனவாம். நெம்பர் போட்டவர்கள் நான்கு வீடுகளுக்கும் 4 என்றே போட்டிருக்கிறார்கள். அல்ல, 5 வீடுகளாம்; அதிலே ஐந்து வீட்டில் 4 அல்லது 6 பேராக இந்த 20 ஓட்டுகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தத்திலேயே பார்த்தால் அதிலே ஒரு 11 ஆயிரம், இதிலே ஒரு 5 ஆயிரம் ஆக மொத்தம் 16 ஆயிரம்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 2-ம் தேதி வரையில் காலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆட்சேபம் தெரிவிப்பதற்காக, அதையும் ஒரு வாரம் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு தேர்தல் அதிகாரி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறாராம். எங்களுக்கு அதைப்பற்றி ஆட்பேச்சை இல்லை. ஒரு வாரம் அல்ல, இரண்டு வாரங்கள்கூட கொடுக்கலாம். நாங்கள் கவலைப்படவில்லை, அதற்குள்ளாக ஏதோ சூது நடந்துவிட்டது; சதி நடந்துவிட்டது என்று ஏன் பேச ஆரம்பிக்க வேண்டும்? நாம் பொறுப்புள்ளவர்கள் அல்லவா?

நாகர்கோவில் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில், 1967-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி பொதுத் தேர்தலில் இருந்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 4,74,210. 1969-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலின்போது 5,32,089 வாக்காளர்கள். அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்ட வாக்காளர்கள் 57,879 ஆகும். இப்படிச் சேர்ந்தது யார்? சேர்த்தது யார்? நாங்கள் யாராவது அதைப்பற்றி மூச்சுவிட்டோமா? அதைப்பற்றிப் பேசினோமா? ஏன் திண்டுக்கல் தொகுதியைப்பற்றி இந்த அளவுக்கு ஆரம்பத்திலேயே தவறான கருத்துக்களைப் பரப்ப வேண்டும்?

அதேபோல்தான் தென்காசி சட்டப் பேரவைத் தொகுதிக்கு 1967-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் தேர்தல் நடைபெற்ற பொழுது இருந்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 85,611. 1968-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலின்போது வாக்காளர்கள்

1973 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

87,057. அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்ட வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 1,500, ஒரு சட்டசபைத் தொகுதிக்கு. இதைப்போல்தான் திண்டுக்கல் தொகுதியிலும் ஒரு சட்டசபைத் தொகுதிக்கு 2 ஆயிரம் அல்லது ஆயிரம் என்ற அளவுக்கு அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். தென் சென்னை நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்குத் தேர்தல் நடைபெற்ற பொழுதும் 5 அல்லது 6 ஆயிரம் பேர்கள்தான் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டார்கள். அவசரமாகத் தேர்தல் அப்பொழுது நடத்தப்பட்ட காரணத்தினால் இந்த நிலைமை. இல்லாவிட்டால் இன்னும் 5 ஆயிரம் அதிகமாகியிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், ஒவ்வொரு முறையும் வாக்குகளைச் சேர்த்து விட்டார்கள்; உள்ள வாக்குகளை விலக்கி விட்டார்கள்; மை வைத்து விட்டார்கள் என்று.

வேடிக்கை என்னவென்றால் 1971-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் முடிந்த பிறகு, கூட்டவிக் கட்சிகளைப் பார்த்து, மை வைத்து ஜெயித்து விட்டார்கள் என்று சொன்ன நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் நண்பர்களை மறந்துவிட்டு, தங்கமணியம் மை வைத்து ஜெயித்தார் என்றுதான் திரு. பொன்னப்ப நாடார் சொன்னார்—பொன்னப்ப நாடார் என்றால் அவருடைய கட்சி சொன்னது—என்னுடைய அருமை நண்பர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் மை வைத்து ஜெயித்தார் என்றுதான் காங்கிரஸ் கட்சி சொன்னது. நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் இங்கே சொல்லி விட்டு பிறகு அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். மை வைத்து ஜெயித்துவிட்டார்கள் என்று அனந்தநாயகி அம்மையார் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மை வைத்து ஜெயித்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கட்சியிலேயே அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நான் அதை வரவேற்கின்றேன். ஆகவே, ஒவ்வொரு தேர்தலிலும், அந்த முடிவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான போக்கிலே நாம் ஈடுபடுவது ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு நல்ல ஆரோக்கியமான மார்க்கத்தைப் பெற்றுத்தராது என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேனேயல்லாமல் வேறல்ல.

செஞ்சியிலே பெருமாள் நயினரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் உர மூட்டைகளைக் கடத்திச் சென்று இன்னொரு இடத்திலே வைத்து விட்ட காரணத்தினால், அந்த மூட்டைகள் கடத்தி வைக்கப்பட்ட இடம் போலீசாரால் சீல் வைக்கப்பட்டதென்றும், அவர்மீது இருக்கின்ற வழக்கிற்காக அவர் கைது செய்யப்படாத நிலையில் அவரே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

வந்து சரண் அடைந்துவிட்டார் என்றுதான் செய்திகள். மேலும் தகவல்கள் எனக்குக் கிடைத்த பிறகு வேண்டுமானால் அதைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் விவரமாகச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை.

திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள்—கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்—ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அங்கே தச்சம்பறம்பு என்ற ஒரு ஊரில் 3½ லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் தேவையின்றி செலவு செய்துவிட்டார்கள். அது, முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருடைய ஊர். ஆகவே செலவு செய்துவிட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நிலைமையென்னவென்றால் இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலை வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடுவதற்காகத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ளவர்கள் ஒரு கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அதை நல்ல கிராமமாகச் செம்மையான கிராமமாக தரம்மையான கிராமமாக ஆக்குவதற்கு முனைய வேண்டுமென்று இந்திய அரசு மாநில அரசின் சார்பாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தது. அதற்கு ஏற்ப தமிழ்நாட்டில் உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்தும் 374 கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. எப்படி அங்கே தச்சம்பறம்பு என்ற கிராமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதோ, அதைப்போலவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒன்பது கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்; தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்றே நான் கருதுகிறேன். அப்படி அகஸ்தி சுவரத்திலே, முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் இல்லாவிட்டாலும், அங்கேயும் ஒரு கிராமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் சொன்னார் 3 லட்சம் ரூபாய் திட்டம், 44 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகி விட்டது என்று. உண்மை என்னவென்றால் திட்டம் 77,000 ரூபாய்தான். இன்னும் மத்திய அரசிடமிருந்து அதுபற்றிய தாக்கீது எதுவும் வராத காரணத்தினால் அந்த வேலையே ஆரம்பிக்கப்பட்டவில்லை, எதுவும் செலவு செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தச்சம்பறம்பு என்ற கிராமத்தில் 235 பேர்கள்தான் வாக்காளர்களாக இருக்கிறார்கள். அது ஒரு சிறு கிராமமாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினைச் சார்ந்த சேர்மன் இருக்கிறார் என்ற காரணத்தினால்தான் அதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்திருக்கிறது. 10

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிற பெரிய கிராமங்கள் எல்லாம் இருக்கிறபோது, ஏன் இதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தக் கிராமத்தில் 235 பேர்கள் இருப்பதாகத் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு வந்திருக்கிற தகவல் 2,074 பேர்கள். எது சரியென்று பிறகு சரிபார்த்துக் கொள்கிறேன். அங்கே மக்கள் தொகை 2,074 பேர்கள் என்றும், அதிலே 80 சதவிகிதம் பேர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்றனர் என்றும் தகவல் வந்திருக்கிறது. நான் இப்போதே வாதிட விரும்பவில்லை: எது சரி என்று நானும் விசாரிக்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் விசாரிக்கவேண்டும். பிறகு கிடைக்கும் தகவலை ஒருவரோடொருவர் பரிமாறிக்கொள்வது நல்லது. 42 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்னும் ஒரு பைசா கூடச் செலவாகவில்லை என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. தங்கமணி அவர்கள், இங்கே சோஷலிசத் திட்டங்கள் எதுவும் நிறைவேற்றவில்லை, எல்லாத் திட்டங்களையும் “கேரளாவில்தான் நிறைவேற்றுகிறோம், இங்கே தனியார் களை வளர்க்கிறீர்கள்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கிய நேரத்திலேகூட ஏதோ டி.வி.எஸ்.-க்குக் கொடுத்ததைவிட ஏ.பி.டி.-க்கு அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். டி.வி.எஸ். கம்பெனியின் பஸ்கள் “பார்க்கோ” இயந்திரங்கள். ஆனால் ஏ.பி.டி.-யின் இயந்திரங்கள் உயர்ந்தவைகள். பென்ஸ் வண்டிகள். அதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று, டி.வி.எஸ்.க்குக் கொடுத்த இழப்பீடு 1,25,42,741 ரூபாய். அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய ஏ.பி.டி.-க்குக் கொடுத்து இருப்பது 56,82,378 ரூபாய். 346 வண்டிகள் டி.வி.எஸ்.-இடமிருந்து எடுக்கப்பட்டன. அந்த 346 வண்டிகளில் “பார்க்கோ” வண்டிகள் அதிகம். ஏ.பி.டி.-யிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட 112 வண்டிகளில் பென்ஸ் வண்டிகள் பெரும்பான்மையான வண்டிகள். இந்த விளக்கத்தை நான் அவர்களுக்கு அளிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த ஒரு கோடி 25 லட்சம் ரூபாயில் பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் மற்றவைகள் போக ஒரு கோடிக்கும் கம்மியாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கேரள மாநிலத்திலேதான் பொதுத்துறை வேகமாக வளர்கிறது, தனியார் துறை இல்லை, ஆனால் இங்கேதான் தனியார் துறை வளர்க்கப்படுகிறது என்ற போக்கிலே சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கேரளாவில் பிர்லாவின் தொழிற்சாலை வர வேண்டுமென்று வரவேற்பு கொடுத்துவந்து அங்கே பிர்லாவின் தொழிற்சாலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, “சில்க் பேக்டரி” ஒன்றை நடத்தி வருவதும் தனியார் நிறுவனம்தான். டியூப் லேட் செய்கின்ற Toshiba-Anand என்ற பெயரில் ஒரு தனியார் நிறுவனம் சமீப காலத்தில் தொழில் தொடங்கி நடத்தி வருகிறது என்பதையும் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்ல, “பிரிமியர் டயர்ஸ்” என்ற ஒரு குஜராத்தி நிறுவனம் எர்ணாகுளத்தின் அருகே ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கேரளத்தில் பல கயிறு தொழிற்சாலைகள் தனியார் துறையில்தான் இப்போதும் உள்ளன. எனவே, கேரளாவில் தனியார் துறை முழுவதையுமே தேசிய மயமாக்கிவிட்டார்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதல்ல என்பதற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துச் சொன்னேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் பேச்சிலே பெரும் பகுதி, ஆளுங்கட்சி இரண்டாகப் போய்விட்டது என்பதைப்பற்றிய கவலையை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. மற்றக் கட்சிகள் இரண்டாகப் போனபோது நாங்கள் போய்ச் சேரவில்லை, ஆனால் ஆளுங்கட்சி இரண்டாகப் போனபிறகு நாங்கள் ஏன் போய்ச் சேர்ந்தோம் தெரியுமா என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். இங்கே ஆளுங்கட்சி இரண்டாக ஆகிவிட்டது, ஆகவே போய்ச் சேர்ந்தோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அதிர்ஷ்டக்காரர், அவர்கள் இங்கே வராவிட்டாலும், அவரைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவதற்கு அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.க்கள் இங்கே வராவிட்டாலும், அவ்வளவு பேருடைய பொறுப்பையும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய சிலாக்கிய குணங்களை, அவருடைய தியாகத்தை, அவருக்கு மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சக்தியை, பெருமையை, செல்வாக்கை இங்கே எடுத்துச்சொன்னதற்காக உள்ளபடியே என்னுடைய பழைய நண்பர் என்ற பெயரால் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் சார்பாக

1973 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்னுடைய பணிவன்பான நன்றியைத் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எவ்வளவோ அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். காந்திக்குக் கூட இவ்வளவு கூட்டம் வந்ததில்லை என்று கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே பேசியதை நான் பத்திரிகைகளில் படித்தேன். என்னென்னவோ நடந்து விட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டு, மூன்று மாத காலங்களில் நாடே அல்லோகல்லோலப் பட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். நான் இல்லை என்று அதை மறுக்கவில்லை.

அன்றைக்குப் பேசிய திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஏறிச்சென்ற ஒரு பஸ்ஸை வழியிலே அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்கள், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மறித்தார்கள் என்றும், பிறகு நிறுத்திவிட்டார்கள் என்றும், ஏன் பஸ்ஸை நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று டிரைவரையும், கண்டக்டரையும் கேட்ட போது, நிறுத்தாவிட்டால் அடிப்பார்கள், பஸ்ஸைக் கொளுத்தி விடுவார்கள் என்றும் சொன்னார்கள் என்ற தகவலை நம்முடைய திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களே இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதை நான் சொன்னால் ஏதோ ஸ்தாபன காங்கிரசுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் மறைமுகமான ஒரு உறவு இருப்பதாக யாரும் பழிக்கக்கூடும். அதற்காகவே நிரம்ப அதிகமாகத் தாக்குகிறார்கள். காமராஜ் அவர்களை நான் இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, என் வீட்டுத் திருமணத்தில் தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் சந்தித்ததும் கிடையாது, பேசியதும் கிடையாது. ஆனால், காமராஜர், கருணாநிதிக்கு அண்ணன்—இது புரட்சி நடிகர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய திட்டவாட்டமான அறிவிப்பு. எதிலே? ஊழலில். கருணாநிதி ஊழலிலே தம்பி, காமராஜர் கருணாநிதிக்கு அண்ணன். வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர் உங்களைப்பார்த்து ஊழல் மன்னர்கள் என்று சொல்கிறார். நீங்கள் எங்களைப் பார்த்து ஊழல் மன்னர்கள் என்கிறீர்கள். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் ஊழல் மன்னர்கள், ஊழல் மன்னர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு நடந்த வேடிக்கை என்னவென்றால் கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் கடைசியாக பன்சிலால் ஒன்றும் நம்பர் ஊழல் மன்னர் என்று சொல்லிவிட்டார். அதை நம்முடைய ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் காதாரக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை நான் கவனித்தேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

ஆகவே, இப்படி ஒருவருக்கொருவர் ஊழல் மன்னர்கள், ஊழல் மன்னர்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருப்பது பொருத்தம்தானா? இது எங்கே கொண்டுபோய்விடும்? காமராஜரே சொல்லியிருக்கிறார் என்று புத்தகத்தைப் படித்துக் காட்டினேனே, இன்னொருவரைப் பார்த்து ஊழல் பேர்வழி என்று சொல்பவர்தான் சரியான ஊழல் பேர்வழி என்று காமராஜரே சொல்லியிருக்கிறாரே, அந்தப் பெருந்தலைவரின் பொன்மொழியை, எதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமா? அவரையும் ஊழல் பேர்வழி என்று சொல்லி, எங்கள் அண்ணாவையும் சேர்த்து எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சொன்னார்கள். இராஜாஜியிடத்தில் நான் கேட்டபொழுது, “நீ, இந்த ஊழல் ஒழிப்பு இயக்கத்தை 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்” என்று இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்களாம். இராஜாஜி அவர்கள் அப்படிச் சொன்னாரோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் பத்திரிகைகளிலும், இராஜாஜியின் மறைவுக்குப் பிறகு வானொலியிலும் சொன்னார்கள். இராஜாஜி அவர்கள் அப்படிச் சொன்னாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் மறுத்துக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இராஜாஜி மறுத்த பிறகும், அவர்கள் மறைந்தபிறகும் சொன்னார்கள். இதை பத்தாண்டு காலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பித்திருக்க வேண்டுமென்றால், காமராஜர் காலத்திலிருந்து, பக்தவத்சலம் காலத்திலிருந்து, அறிஞர் அண்ணா காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரையில் ஊழல் நடந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டதைப்போல எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பல அறிக்கைகளிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒருவருக் கொருவர், ஊழல், ஊழல் என்று பேசிக் கொண்டேயிருப்பதில் எந்தப் பயனும் இல்லை.

கமிஷன் வை, கமிஷன் வை, கமிஷன் போடு, என்று யாரைப் பார்த்தாலும் கமிஷன் போடு கமிஷன் போடு என்று கேட்டால் நாங்கள் யாரிடத்திலேயிருந்து கமிஷன் வாங்கினோம்? வாங்கினால் அல்லவா கமிஷன் போட! (சிரிப்பு) கமிஷன் போடு, கமிஷன் போடு என்றால் என்ன வேடிக்கை? விசாரணைக்குழு போடுவதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொல்லுகிறோம். அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில்.....

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதேமன்றத்தில்தான் நீங்கள் சொன்னீர்கள், சான்றுகள் இருந்தால் சொல்லுங்கள், விவரங்கள்

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருந்தால் சொல்லுங்கள், அப்படிச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொன்னீர்கள். ஆகவேதான் முறையாக, சட்டப்படி விவரங்களையெல்லாம் சேகரித்து இப்படிச் கமிஷன் போட வேண்டும் என்பதற்காக மத்திய அரசிடம் கொடுத்தோம். அதுதான் முறை. இல்லாவிட்டால் தெருவிலே நின்று பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். முறையாகத் தயாரித்து மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்தபிறகு மத்திய அரசை கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இன்னமும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருப்போம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதற்குப் பல முறை பதில் சொல்லியாகிவிட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். ஆனால் உங்கள் கட்சியிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் சொல்வது வேறு, அது வியாபாரிகள் சொல்லும் கமிஷன். அதை இதோடு சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பல விஷயங்கள் உங்களுக்குப் புரியாது. என்ன செய்வது?

விசாரணைக்குழு அமைப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொன்னால் அதை—அண்ணா அவர்களுடைய பல பேச்சுகளை இங்கே எடுத்துப் படித்துக் காட்டிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துவேன்—இந்தக் கருத்தை எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசுக்குத் தமிழக அரசின் சார்பிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய உள்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. சுவான் அவர்கள் “லோக்பால்” என்கின்ற அமைப்பை நிறுவிட எண்ணம் கொண்டு மாநில அமைச்சர்க ளிடத்திலே கருத்தையறிந்தார்கள். அப்பொழுது ஓரிசாவின் முதலமைச்சராக இருந்த சிந்தேவ்—சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்—என்ன எழுதினார், சுவான் அவர்களுக்கு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக இருந்த எங்கள் தலைவர் என்ன எழுதினார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அண்ணா சொன்னார்கள்.

‘Constitutionally the Central Ministers are under the control of the Prime Minister and the State Ministers are under the control of the Chief Minister. The Chief Minister is independent

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

of the Prime Minister and Home Minister. So the Chief Minister will be the authority of the State Ministers.'

இது அண்ணா சொன்ன கருத்து. அதே நேரத்தில் ஏப்ரல் 10-ஆம் தேதி 1968-ஆம் ஆண்டில் திரு. சுவான் அவர்களுக்கு ஒரிசாவின் முதலமைச்சராக இருந்த சிங்தேவ் அவர்கள் எழுதினார்கள்.

'It may not be in keeping with the demands of Constitutional propriety that the observance of the code of conduct by the Chief Minister should be entrusted to the Prime Minister and the Union Home Minister.'

In order to develop proper democratic practices the State Legislature should be the authority for enforcing the observance of the code of conduct by the Chief Minister in the same way as the Parliament is the authority for ensuring the observance of the code by the Prime Minister.'

“ஒரு அரசின் முதலமைச்சர் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதை மேற்பார்வை செய்யும் பொறுப்பை, நாட்டின் பிரதமரோ, அல்லது உள்துறை அமைச்சரோ ஏற்றுக் கொள்வது என்பது அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக்கு உகந்ததாகாது. அரசியல் நெறிமுறைகள் வழுவாமல் நாட்டின் பிரதமர் செயல்படுகிறார் இல்லையா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு எப்படி நாடாளுமன்றத்திற்கு இருக்கிறதோ, அதைப் போலவே, ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் நெறிமுறைகள் வழுவாமல் நடக்கிறார் இல்லையா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பும் அதிகாரமும் படைத்தது அந்த மாநில சட்டமன்றந்தான். இதுதான் சிறந்த ஜனநாயகப் பண்புகளை வளர்க்க ஏதுவாக இருக்கும்” என்று ஒரிஸ்ஸா முதலமைச்சர் சிங்தேவ் அவர்கள் கடிதம் எழுதி திரு. சுவான் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

பிறகு 23—3—1968-ல் அண்ணா அவர்கள் அமைச்சரவையைக் கூட்டி, அருமை நண்பர் மதியழகன் உள்ளிட்ட அமைச்சரவையைக் கூட்டி, முடிவெடுத்தார்கள். அந்த முடிவை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினார்கள்.

'The Council have examined the suggestion in detail and have decided not to agree to it on various grounds including the ground that the institution of Lokpal as contemplated will impinge on the State's autonomy guaranteed by the Constitution.'

1973 பிப்ரவரி 12] '[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதுமாத்திரமல்ல. கடிதம் எழுதினார்கள்—2—6—1968-ல் சவானுக்கு அண்ணா அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள்.

“ We feel that the setting up of a Lokpal as contemplated by A.R.C. would impinge on the State's Autonomy as envisaged in the Constitution and as such we would advise against it. ”

என்று கடிதமே எழுதினார்கள். நாங்கள் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்தினுடைய அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கும் மத்திய அரசுக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறதா என்ற கேள்விக் குறியை எழுப்புகிறோமே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன்.

ஆகவே, மத்திய அரசு ஒரு விசாரணைக் குழுவைப் போட வேண்டும், போட வேண்டுமென்று சொல்லுவது—இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உங்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்கலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உங்களுக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். தங்கமணி அவர்களுக்கு இங்கே உட்கார்ந்திருக்கும் நாங்கள் பிடிக்காமல் பின்னால் இருப்பவர்கள் மீது புதிய ஆசை பிறந்திருக்கலாம். “கருணாநிதி சர்க்கார் ராஜினாமா செய்யட்டும்; கழக சர்க்கார் வரட்டும்” என்று அவர் சொல்லுகிறார். இந்த வேலை எல்லாம் நான் தெரிந்து கொள்ளாத வேலை அல்ல. இது எதற்காக நடைபெறுகிற முயற்சி என்பதை நான் புரிந்து கொள்ளாதவன் அல்ல. ஆகவே, கருணாநிதி இருப்பதா, நெடுஞ்செழியன் இருப்பதா, அன்பழகனா, நடராசனா, சத்தியவாணிமுத்தா, மற்றவர்களா என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டியவர்கள் எங்களுக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற 176 பேர்களே அன்னியில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய தலைவர்திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் அல்ல.

இவர்கள் இந்தக் கட்சியினுடைய யோசனைகளை, கட்சித் தலைவர்களுடைய யோசனைகளை ஏற்பவர்கள். அதைப் போலவே கட்சியிலே இருக்கின்ற கீழ்மட்டத் தொண்டர்களிலேயிருந்து பொதுக்குழு, செயற்குழு அங்கே இருக்கும் ஜனநாயக முறைப்படி அந்த யோசனைகளைத்தான் நாங்கள் ஏற்பவர்களே தவிர வேறல்ல என்பதையும் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வெறுப்பின் காரணமாக செய்து விடுகிறோம். இதையே ஒரு கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டு வருங்காலத்தில் இந்தியாவிலேயே மத்திய அரசிலே ஒரு கட்சியும் மாநில அரசுகளில் வேறு கட்சியும் இருந்தால் அந்தக் கட்சியை மாநில அரசிலிருந்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

தூரத்துவதற்கு, விரட்டுவதற்கு நான்கு எம்.எல்.ஏ-க்களைப் பிடித்து, இரண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பிடித்து “ஒரு புகார் கொடு உடனே விசாரணைக் கமிஷன் போடுகிறோம், உடனே ராஜினாமா செய்” என்று கிளர்ச்சி செய்து அங்கே அந்த அரசை ஒழித்து விடலாம், அழித்துவிடலாம் என்ற மனப்பான்மை இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்திரா காந்திக்கு அல்ல—என்றைக்கோ அமைகின்ற மத்திய அரசுக்கு, அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்சிக்கு ஏற்பட்டால் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும்.

இவைகளைச் சொல்லுகின்ற காரணத்தினால் தவறுகள் நடைபெற வேண்டுமென்று நான் அனுமதிப்பவன் அல்ல. தவறுகள் நடைபெறுகிறது என்றால் அதற்குரியவர் யாராக இருந்தாலும், யார் அதைச் செய்தாலும், என் அண்ணன் தம்பியாக இருந்தாலும், பெற்ற பிள்ளையாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதைப் பல முறை இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன். என் உயிரினைய நண்பர்கள் மீதும் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதற்குப் பல்வேறு உதாரணங்களைக் காட்ட முடியும்.

அந்த அடிப்படையில்தான் நேற்று முன்தினம் அறிவித்திருக்கிறேன். பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது குற்றங் குறைகள் சொல்லப்பட்டால், புகார்கள் சொல்லப்பட்டால் அதை விசாரிப்பதற்கான ஒரு கமிஷனை மாநில அளவில் நியமிக்க ஒரு சட்டத்தை இந்த அவையிலே நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும், அதைப் பற்றி அறிவிக்க இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதனுடைய சுருக்கத்தை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு பொதுப்பணி ஆற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்டம் என்ற பெயரில் சட்ட முன்வடிவு ஒன்று இன்று சட்டமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள், சட்டப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்கள், மாநகராட்சி மேயர், துணை மேயர், மாநகராட்சிகளின் நிலைக் குழு அல்லது இதர குழுக்களின் தலைவர், நகராட்சிகளின் தலைவர், துணைத் தலைவர், நிலைக்குழு அல்லது இதர குழுக்களின் தலைவர், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர், துணைத் தலைவர், ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர், துணைத் தலைவர், இதர குழுக்களின் தலைவர், மாநகராட்சி, நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய, ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் வருவார்கள். இவர்கள் மீது லஞ்சக் குற்றச் சாட்டுகளை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விசாரிக்கலாம். உயர்நீதி மன்ற

1973 பிப்ரவரி 12] '[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நீதிபதித் தகுதியுள்ள நீதிபதி ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார். இந்த நீதிபதிமுன் குற்றச்சாட்டுகளை யார் வேண்டுமானாலும் சமர்ப்பிக்கலாம். குற்றம் சாட்டுபவர்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

நீதிபதி விசாரித்துத் தரும் தீர்ப்பின்மீது அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். லஞ்ச ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்க இந்த அமைப்பு பயன்படும்.

இந்தச் சட்டம் இந்த அவையிலே விவாதிக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்கு முன்பு பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதிலே வந்திருக்கிற இவ்வளவு பேரும் இடம் பெறலாமா, இன்னும் யாரையாவது இணைத்துக் கொள்ளலாமா என்பதையெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டி ஆராய்ந்து விவாதித்து சட்டத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

ஆகவே, பொழுதுதோறும், பொழுதுதோறும் செய்யவேண்டிய பல வேலைகளை விட்டுவிட்டு இதே வேலையில் எல்லோரும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைச் சொல்லுகின்ற காரணத்தால் சில பேர் கவரப்படுகிறார்கள் என்று தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதைப் போல் அவருக்கு மக்கள் செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் நாம் நம்பத் தயாராக இல்லை. கிரிக்கெட் மாட்ச் பார்த்தோம். எல்லோரும்தான் பார்த்தோம். நானும் பார்த்தேன். நாவலரும் பார்த்தார். மற்ற அமைச்சர்களும் பார்த்தார்கள். இரண்டு மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து கூடப் பார்த்தேன். அந்தக் கிரிக்கெட் ஆட்டத்திலே 11 பேர் ஆடுகிறார்கள். இரண்டு பேர் பாட் செய்கிறார்கள். பார்க்கின்ற ரசிகர்கள் ஐம்பதாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரே ஒரு ஆள் மாத்திரம் தினந்தோறும் பாவாடை சுட்டிக் கொண்டு கையில் தகர டப்பாவை வைத்துக்கொண்டு ஆட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். ஐம்பதாயிரம் ரசிகர்களும் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடி வைத்துக் கொண்டு பார்ப்பவர்கள் உட்பட கொஞ்ச நேரம் மாட்சைப் பார்த்து விட்டு கொஞ்ச நேரம் அந்தப் பக்கம் கண்ணைத் திருப்புகிறார்கள். அவன், எண்ணிக் கொள்வதா? அந்த ஐம்பதாயிரம் பேரும் ஆடுகின்ற சந்திரசேகரையோ, பிரசன்னாவையோ, பிளச்சரையோ, ஓரயிசையோ, பட்டோடியையோ

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12]

கவனிக்காமல் என்னைத்தான் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவன் எண்ணிக்கொண்டால் எவ்வளவு பெரிய பைத்தியக்காரர்தனமோ அவ்வளவு பெரிய பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கக் கூடும் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்து, ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு மின்வெட்டு இல்லையென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு ஜில்லாக்களில் இருந்து நூற்றுக் கணக்கான தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்கு கரென்ட் நிரந்தரமாகக் கிடைக்கவில்லை. கிடைக்குமென்று வரையறுத்து இன்னும் சொல்லப் படவில்லை. ஆகவே, எப்போது அவர்களுக்கு பம்ப் செட்டுக்கு கரென்ட் கிடைக்கும் என்ற விவரத்தை கூறுவார்களா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இரண்டு பிரச்சினை. தொழிலாளர்கள் “லே ஆஃப்”-ல் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கோவைப் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு கரென்ட் கிடைக்கவில்லை. முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் கட் செய்கிறார்கள். இப்போது எப்படி மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்கிறார்கள் என்று அறிவித்தால், விவசாயிகளுக்கு முன்கூட்டியே சொன்னால் சவுகரியமாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கிரிக்கட் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாட்சில் 11 பேர் ஒரு நாள் பூராவும் ஆடுகிறார்கள், இரண்டு பேர் பாட் செய்கிறார்கள். மறுநாளும் இதே 11 பேரும் அங்கு காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டு தான் “இட் இஸ் நாட் கிரிக்கட்” என்று சொல்லுவார்கள். ஒரு வருக்குக் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்தை மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்காது இல்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசுவது முறையா என்று பார்க்க வேண்டும். மேல்நாடுகளில் அதற்கு மாறாக “இட் இஸ் நாட் கிரிக்கட்” என்று சொல்லுவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கிரிக்கட்டைப் பற்றிப் பேசியதாக எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது. சில அரசியல் கிறுக்கர்களைப் பற்றிச் சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.

1973 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். தங்கமணி அவர்களுக்கு அது முக்கியமானதாகத் தோன்றவில்லை. விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மின்சாரம் தரப்படுகிறபோது திடீரென்று நின்றுவிடுவது பற்றிக் கூறினார்கள். அது பற்றி நான் கலந்து பேசி கவனம் செலுத்துகிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இதுபோன்ற குற்றங் குறைகளை எடுத்துக் கூறினால் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்போம் என்று இந்த மன்றத்தில் உறுதியளிக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் வீடு இழந்தவர்களுக்கு வெள்ள நிவாரணத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 80 கொடுத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்படி என்னுடைய தொகுதியில் 503 வீடுகளுக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே ரூ. 60 தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னொன்று, ரூ. 60 மட்டுமல்ல. அந்த ரூ. 60-ல் கூட பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய் என்று பணம் வாங்குகிறவர்களிடமிருந்து கமிஷன் எடுத்துக் கொண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : க்ளாரிஃபிக்கேஷன் கேளுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ரூ. 80 கொடுத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் ரூ. 60 தான்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முழுதாகப் பழுதுபட்டிருந்தால் ரூ. 80. முக்கால் பங்கு பழுதுபட்டிருந்தால் ரூ. 60 கொடுத்திருப்பார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ரூ. 60 கொடுத்திப்பதில் கூட

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த சங்கதிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் பேசி தீர்த்துக்கொள்ளலாம். கொள்கை பற்றிச் சொல்கிறோம். எந்தெந்த இடத்தில் யார் யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்ற விவரப் பட்டியல் வைத்து பேசுவதல்ல. ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் தெரிவித்தால் அவர்கள் கவனிப்பார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் கேட்கவிரும்புவது என்ன வென்றால்.....

[1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விளக்கம் வேண்டாம். ஒரு புதுவிவாதத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டாம்.

இந்தப் பேரவையில் நாம் பின்பற்றி வரும் மரபுக்கேற்ப ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am pressing my amendment, even though it is not the practice. In the upper House also, some Members have pressed their amendments.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : We are pressing our amendments.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Let it be decided by voice vote.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களின் திருத்தமும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் திருத்தமும் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

திரு. என். மருதாசலம் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவரது திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவரது திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்களின் திருத்தமும், திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்களின் திருத்தமும் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :—

‘ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப்பட வேண்டும் :—“ 1973 ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரித் திங்கள் 2 ஆம் நாளன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள்

1973 பிப்ரவரி 12] [[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

உவந்தளித்த பேருரைக்கு, தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்.”

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

5. அறிவிப்புகள்.

(அ) அ.தி.மு.க. தலைவருக்கு பேரவைத் துணைத் தலைவர் விடுத்த வேண்டுகோள் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவைக்கு ஒரு சிறிய அறிவிப்பு. நான் இந்தப் பேரவையில்—சனிக்கிழமை என்று கருதுகிறேன்—அ.தி.மு.க. தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு இப்பேரவை மூலம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தேன். அதற்கு அவர்கள் அளித்திருக்கிற பதிலை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர் மீண்டும் தான் சொன்னதையே வலியுறுத்தியிருக்கிறார். அதோடு விட்டுவிடாமல் இந்தப் பேரவையின் துணைத் தலைவராக இருக்கிற நான் மனச்சாட்சியுடன் பேசவேண்டுமென்று ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எனக்குச் சரியாகப் புரியவில்லை. அதைக் கூட பேரவையில் வந்து சொல்லியிருந்தால் நன்றாகயிருந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அ.தி.மு.க. தலைவர் தங்களுக்கு ஏதாவது கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கடிதம் எழுதவில்லை, பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது, அவர்களுடைய கட்சிப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதற்காக நான் என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 2-ம் தேதி நடந்தது சரிதான், அதற்கு இவ்வளவு பேர்களின் சாட்சியம் இருக்கிறது, அதோடு என்னுடைய மனச் சாட்சியும் இருக்கிறது. வோட்டு முடிவுப்படி அந்த நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் மாலை 4-30 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-37 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(இடைவேளைக்குப் பிறகு—பிற்பகல் 4-30 மணி)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பிற்பகல் 4-30 மணிக்குப் பேரவை கூடியது.

[1973 பிப்ரவரி 12]

5. அறிவிப்புகள்—(தொடர்ச்சி)

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/72).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/72) பேரவையின் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

6. தனியார் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/72).

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை * ஆய்வு செய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் அதை ஆமோதிக்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : பேரவை உப தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை சபை முன் வைக்கிறபோது, இது பொதுவான தேச நலனுக்கு உகந்ததாக, எல்லாக்கட்சிகளும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இதற்கு ஒட்டு மொத்தமாக ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் 100-க்கு 50 சதவிகிதம் விவசாயத்திலிருந்து தான் வருகிறது என்பது தெரியும். ஆனால் அதே நேரத்தில் நாட்டிலுள்ள சில சதவிகிதத்தினர் இன்றைக்கு விவசாயத்தைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி தேசத்தின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறபடியால், இந்த விவசாயப்

* 1 ஏப்ரல் 1972 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

பொருளாதாரத்தை நாம் சீர்திருத்தாவிட்டால் நாட்டின் பொருளாதாரம் கூடின திசைக்குச் சென்று விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் எவ்வளவு தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும், திட்டங்களைப் போட்டாலும், நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் நாம் அபிவிருத்தியைக் காண முடியாது. நாட்டிலே வளர்ந்து வரும் நெருக்கடி மேலும், மேலும் வளர்ந்து கொண்டே தான் போகும் என்பதை அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதோடு நாட்டிலே உள்ள பொருளாதாரம் சரியானபடி மக்களிடையே விநியோகிக்கப்படவில்லை. இதனால் நாட்டின் வளர்ச்சி குன்றியும், மக்களிடையே வாங்கும் சக்தி இன்றியும் போய் இருக்கிறது. இதனால் எல்லாத் துறைகளிலும் இருக்கும் மக்கள் சீரழிந்து போகக்கூடிய நிலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த தேசத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் சரியான வகையில் கொண்டு வந்தால் தான் முன்னேற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த தேசத்தில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் எத்தனையோ போடப்பட்டன. சமீப காலத்தில் எந்த விதத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் இருக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லி இருப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலச்சீர்திருத்தம் என்ற அடிப்படையில் நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நிலம் எவ்வளவு என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நான் ஆளும் கட்சியைக் குறை கூறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இதைச் சொல்லவில்லை. இன்றையதினம் இங்கே இருக்கிற விவசாயிக்கு எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும் என்று பார்க்கிறபோது 50,000 ஏக்கர் தான் கிடைக்கலாம் என்று கணக்கு காட்டப்படுகிறது. இந்த நாட்டிலே, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் 4-5 கோடி மக்களில் 3-3½ கோடி மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள். இந்த 50,000 ஏக்கர் எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் எந்த அளவுக்கு விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்று பார்க்கிறபோது, அது சரியான வகையில் இருக்காது என்று தான் தோன்றுகிறது. ஆகவே தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

பல்வேறு விதமான விவசாயச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. விவசாயத்தைக் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் 65

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

சதவிகிதம் சிறிய பட்டாதார்கள், 4-5 சதவிகிதம் பெரிய பட்டா
தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் நிலமில்லாதவர்களாக இருக்
கிறார்கள். விவசாயத்தின் மூலம் நாட்டிற்கு வரும் வருமானம் 5,000
கோடி ரூபாய். நாட்டிற்கு வரும் 16 கோடி வருமானத்தில் மூன்றில்
ஒரு பங்கு இருக்கிறது. இதை ஓரளவுக்குச் சரியாகப் பங்கிடுவதன்
மூலம் வளர்ச்சியை உணர முடியும். இதை அனுதாபத்தோடு
பார்க்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.
இந்த மசோதாவின் மூலம் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திலுள்ள ஓட்டை
உடைசல்களை எனக்குத் தெரிந்த வரையில் பல திருத்தங்கள் மூலம்
அடைத்து இருக்கிறேன்.

ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில் ஒரு குடும்பத்
திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றும், நபருக்கு 30 ஏக்கர் என்றும்
உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் பலனாக அதிக
நிலம் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் அரசு அதைக்
குறைத்து 60ஐ 40 ஆகவும், 30ஐ 15 ஆகவும் செய்திருக்கிறார்கள்.
இது ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் தான். ஆனால் அதன் மூலம் நமக்கு
கிடைத்த நிலம் 40,000—50,000 ஏக்கர் தான் எதிர்பார்க்கப்
படுகிறது. சிலர் பேசலாம், ஸ்மால் ஹோல்டிங்ஸ் ஏகானாமிக்
வயபிலிடியாக இருக்குமா என்று. பொருளாதாரத் துறையில் அந்த
முறையில் பேசலாம். ஆனால் மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக
ஒடிந்த நிலையில், நசிந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த ஏற்றத்
தாழ்வைப் போக்கத்தான், பல மடங்கு நாட்டின் பொருளா
தாரத்தை லீப்ஸ் அண்டு பெளண்ட்ஸ் பெருக்கத்தான், எல்லாத்
துறைகளிலும் உயர்த்தத்தான், இதை நான் சொல்கிறேன் என்பதை
நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அடிப்படையில் தான் நான் இப்பொழுது கொண்டுவந்
திருக்கக்கூடிய திருத்த சட்டம், நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்
தங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு நபருக்கு 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்
இருந்தால் போதும் என்பது என்னுடைய திருத்தம். நவீன சாகுபடி
முறையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், தாராளமாக ஒரு நபர்
நிச்சயமாக பொருளாதார ரீதியில் கட்டுபடியாகக்கூடிய விதத்தில்
சிறப்பாக சாகுபடி செய்து, விஞ்ஞான ரீதியில் சாகுபடி செய்து 5
ஏக்கரில் எவ்வளவு அதிகப்படியான விளைச்சல் கொண்டு வர

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

முடியுமோ, அப்படிக் கொண்டுவந்தால், நிச்சயமாக 15 மா கிட்டத் தட்ட 400, 500 கலம் நெல், அதே மாதிரி மற்ற தானியங்களையும் விளைச்சல் செய்ய முடியும். ஒரு தனி மனிதனுக்கு கட்டுபடியாகக் கூடிய ஸீலிங் தான் அது. முற்றிலும் அந்த ஸீலிங் பொருத்தமானது என்று நான் கருதுகிறேன். 5 ஏக்கர் ஒரு தனி நபருக்கு என்று வைப் பதன்மூலம் 15 ஏக்கரில் 5 ஏக்கர் போக ஒரு தனி நபருக்கு 10 ஏக்கர் மிச்சப்படும். அதிலிருந்து சில லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் விநியோகத்திற்குக் கிடைக்கும். பல லட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் நிச்சயமாக முன்னேற முடியும், மூச்சு விட்டு ஒரு அடிப்படை வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். கலாசார முன்னேற்றம் அடைய முடியும், வாங்கும் சக்தியை அதிகரித்துக் கொள்ள முடியும். நாட்டிலுள்ள பொருளாதார அஸ்திவாரம் உந்தப்படக்கூடும். கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடு ஏற்படும் நான் சொல்லக்கூடிய விதத்தில் ஒரு தனி நபருக்கு 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று ஸீலிங் வைத்தால். 5 ஏக்கர் ஸீலிங் வைப்பது என்பது மிகவும் சாலவும் சிறந்தது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, வியாக்கியானங்களில் பல்வேறு கோணங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வியாக்கியானங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குடும்பம் என்பது ஒரு கணவன், மனைவி, 3 மைனர் குழந்தைகள் என்பது தான் நியாயமான குடும்பம் என்று ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையில் அதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஒரு கணவன், மனைவி, 3 மைனர் குழந்தைகள் என்பது நிச்சயமாக ஒரு நல்ல குடும்பமாக அமைய முடியும். இதை யாரும் நிச்சயமாக மறுக்க முடியாது என்பதைத் தெளிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேல் குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஸீலிங்கை வைத்துக்கொண்டிருப்பது என்பது, ஒரு குடும்பத்திற்கு 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொள்வது என்பது நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பொருளாதார அமைப்பில், கிராமப் பொருளாதார அமைப்பில் நிச்சயம் சாத்தியமாகாது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள், மறுக்க முடியாது என்பது என்னுடைய தெளிவான அபிப்பிராயம், என்னுடைய துணிவு. அடிப்படையில் 5 ஏக்கர் தான் ஒரு நபருக்கு, ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் தான், 5 பேருக்கு மேல் இருக்கக் கூடிய குடும்பத்தில் தலா ஒரு நபருக்கு ஒரு ஏக்கர் என்று சொல்லக்